Kniha Pamětní obce „Jílovice“.

Tato pamětní kniha obsahuje a
má 164 stran a jest vedená od
roku 1850. Dřívější záznamy byli
zapisovány pány starosty až do roku 1918.
Vroce 1922 zvolen byl archivářem
Jan Macek který paměti doplnil a
nyní dále vede.

Za správnost této knihy ručí

Josef Vašata
člen obecní rady.

Josef Černý čp. 41.
starosta

Václav Procházka č. 45.
člen obecní rady.

Psáno v Jílovici dne 10 února 1924.

Jan Macek čp. 30
zvolený archivář rozený 3 září 1868.

Paměti obecné.

Dne 5ho Září 1850 konala se slawnĕ w obci Jilowské w přítomnosti cís. král. pana komisara první konstituční wolba stranu pana předstaweného a pánu dwau radních, jakož i stranu wýboru a náhradníkŭ pro řečenau obec. Nejprwo pan komisar rázným slowem řečí probudil mysl občanu Jilowských, by oni sobĕ wýtečné muže, kŭ kterýmž by nejwĕtší dáwĕru mĕli, za wýbory a za náhradníky wywolili; tedy přikročilo se k wolbĕ, a následující Jilowské sausedi od wšech občanu jménowané obce za wýbory zwolení bywše: Jan Lukášek, ~~zlatý~~, Jan Potoček, Josef Černý, Jan Archleb, Wáclaw Malý, Josef Čáp, Jan Čáp, Jan Černý. Za náhradníky pak: Wáclaw Franc, Jan Hejdučák, Wáclaw Němeček, a Josef Lukášek. Z wýboru pak wolil se pan předstawený a dwa radní, a zwolen jest za předstaweného pan Jan Lukášek, č. 48, za prwního radního p. Josef Černý č. 53 a p. Jan Černý č. 41. Když se wolba skončila přistaupili p. sausedi k panu Janu Potočkowi, jenž byl dříwe po 28 roku a několik měsicŭ rychtářem w nadřečené obci, podáwajíce mu swých rukau a děkujíce mu za jeho werné uřádowání w té obci, které on swĕdomitĕ, wĕrnĕ a upřímnĕ po ty wšechny léta zastáwal. On pak děkowal zase jim za jejich wšechnu dŭwĕru, kterau k němu po ty léta mĕli. Ku konci pak jménowaný pan předstawený obce, jakož i p. radní složili přísahu.

2 W roku 1850 od Dne 13 Cerwna až do dne 19 Září
Toho Roku Zemřelo na Skaplawicj neb na Kolera
26 Lidu Mužskich pohlawj 12 w Zenskich 16. což
hned na Napsany neb to Uznano od doktora bilo
ze pohazelo z bahen, wšech wtom roce Umřelo mimo na
Cholerú na Jinau nemoc 8 dohromady 36 lidj
Prwni Honba Pachtowana w Fillowicj Dne
1850 Spachtir honbj bil Jan Potoček z Fillowice
Powolenj nažen[illegible] od Predstaweneho obce se dalo Janoj
Standerej 28 Listopadu 1851 Roku ..
Též prwnj aneb Na chudau kasu zakladnj penz pro
Obec Položil Josef Nowotnj Toho Casu Pachtir Skenki
W Fillowicj Dne 20 Rijna w [illegible] 1850
Leta pane 1852 Dne 7 Cerwna mezi 2 hau a Ctwrtj Ho
dinau popoledne w Zinal se Ohen w Obcj wdpi na
dolejším Konci Ohen wišel od Jana Pribila Semi
shorel Krit a Kacinowj Krit Cislo 28 – a Dne 10 Cerwna
Kosarowy Krit a Wáclawowj Kutinaj Krit nad Wyme
nicnad setnickau on owšechno prišel tet dle Kasr
Kreslanske Obrazely do Sausedu Dcjsj Obce powo
a sice z Cisla 27

Cislo				
1	do Waclawa France	e m Jan Pribil	e n Jan Kacina	Jiřj Kosar
2	Josef Suchašek			
3	= Joly			
4	Jan Kauba			
5	= Cajo			
6	= Srnanskj			
7	Jiřj Prochaska			
8	Waclaw Prochaska			
9	Jan Maleg			
10	Pohanky Kosar			
11	Waclaw Malecj			

		Jan Přibil	Jan Lačina	Jiří Česar
Čísl.	12 Jiřij Černj			
	13 Wáclaw Walter			
	14 Jiřij Černej			
	15 Wáclaw Walter			
	16 " Kwasnička			
	17 Jan Šaps			
	18 Wáclaw Wawřinka			
	19 Jan Wetwička			
	20 " Fryba			
	21 " Prchleb.			
	22 " Bölezal			
	23 " Dolocek			
	24 Wáclaw Kaneš			
	25 Jan Grisš			
	26 Jiřij Trnkowskj			
	27 Dohonalj	Přibil		
	28 Dto	Lačina		
	29 Jiřij Prchleb			
	30 Jan Prokopka			
	31 Wáclaw Grisš			
	32 Jan Trnkowskj			
	33 Jiřij Horak			
	34 Jan Přibil			
	35 Wdowa Nowotnjj			
	36 Obec			
	37 Kasparka			
	38 Baušal Matěj			
	39 Jan Stadeka			
	40 Wdowa Prokopkowa			
	41 Jan Černij			
	42 Wáclaw Bäsche			
	43 Jan Čáps			
	44 " Čaps			
	45 Jiřij Matuška			
	46 " Horak			
	47 Josef Černj	Jako Gasič		
	48 Jan Lukaschek	Předstawenj		
	49 Jiřij Hladik			
	50 Josef Kanecj			
	51 " Wetwička			

52 Václav Němeček
53 Josef Černý
54 " Čapr
55 Jan Dolnej
56 Josef Černý
57 " Mallý
58 Jan Černý
59 Jan Hedvičan
60 Josef Solin
61 Václav Čapr
62 Jiří Kadrka
63 Jan Diblen
64 Jan Černý

Zbytka Almužní

Z poznámek obce Přepiské, schválené dům 25 č. a 10. veřejnými obcí a sešlé tyčinky zůstali 4 stočali stát, zbytka se schválila rozvrhnuti obci Nemožnosti napřežích slámne a obyli následující částkai

Č.D.	Jméno a Příjmení	Peníze Zl.	Kr.	obyli slámou Hovez	Vršek	odstoje	Č.D.	Jméno a Příjmení	Peníze Zl.	Kr.	obyli Hovez	Vršek	slámou odstoje
1.	Jan Trane	"	20	-	-	6	=	zůstalo ostrenkem Renešeno	"	70	4	3	46
2.	Jozef Lukašek	"	"		1	"	16.	Jan Kvasničke	"	"	"	1	"
3.	Václav Trocháska	"	"	"	2.	"	18.	Václav Vavřinka	"	50	"	"	"
4.	Jan Kouba	"	"	"	3	8	19.	Jan Větlička	"	20	"	"	"
5.	Jan Čep	"	"	"	"	15	21.	Jan Brechleb	"	"	"	1	"
6.	Jan Trnousky	"	"	"	2		22.	Jan Doležál	"	"	"	1	5
7.	Jiří Trochaska	"	"	1.	"	12	24.	Hinek Krinka	"	20	"	"	"
8.	Václav Tane	"	"	"	1	"	28.	Vaclav Trochaska	"	"	"	1.	"
9.	Jozef Mali	"	"	"	1.	"	29.	Jiří Brechleb	"	10	"	"	"
11.	Jiří Mali	"	50	"	"	"	24.	Čepelka Jaroval	"	40	"	Zilec	"
12	Jiří Černí	"	"	"	"	5	30.	Jan Trochaska	"	"	"	1	"
14	Jiří Černí	"	"	"	2		31.	Va- Čuz	"	"	"	"	12
	Zahromadí	70	4.	3.	46			Zahromadí	2	10	6	"	63

číslo	Jméno a Příjmení	Peníze zl.	kr.	obyli Kor	Ver	slama manoží	stog	
	Přeneseno	2	10	6	„	4	9	Dne 28 Května roku 1865 číslo 14 Jiří Černí vítěz osmou hodinu ráno.
32.	Jan Trnousky	„	„	„	„	„	7	
33.	Jiří Horák	„	„	„	1	„	„	
37.	Anton Teichman	„	„	„	1	„	2	
40.	Jan Procházka	„	„	„	1	„	„	
41.	Jan Černí	„	„	„	2½	1	„	
43.	Jan Černí	„	„	„	2	1	„	
44.	Václav Zemanek	„	„	„	1	„	„	
46.	Jiří Horák	„	„	„	„	2	„	
47.	Josef Barvíř	„	„	„	2½	„	8	
48.	Jan Lukášek	„	„	1	„	„	„	
50.	Josef Hánecky	„	„	1	„	„	„	
51.	Jan Černí	„	„	1	„	„	8	
52.	Václav Němeček	„	„	„	1	„	6	
53.	Jan Harník	„	„	1	„	„	„	
54.	Josef Čáp	„	„	„	1	„	5	
55.	Josef Hrebek	„	„	„	½	„	5	
56.	Josef Černý	„	„	„	2	1	„	
61.	Josef Čáp	„	„	„	¼	„	„	
62.	Matěj Šupka	„	„	„	1	„	„	
	Zahrnování	2	10	14	3/4	11	13	
	zo obecní pokladnice	10						
	Ukrutkem	12	10	14	3/4	11	13	

na těch vozích sebraném obilí Václav Jane vez obilí 13. příde
Josef Černí č. p. 56 a Jan Harník č. p. 53 ti dva vezli slámu na dvou
parních vozích v přípřeží Jana Přeslavenému se dává seznam
z lístky, obilí, a slámy, a peněz, ženě by ta sláma stejná na místo plnou
a 13 zlatí pek ženám 10 manděl slámy ~~a deset zlatých~~ 12 zl 10 k. Jozef
Dvanáct zlatých deset Krejcarů č. 8, a obilí dvanáct kopa,
se dosse ve Litovici dne 13 Května 1865 v přítomnosti pánev
obecních radních Jana Hanky, a Václava Jane a
a Pani vi borave Jan Lukášek Jan Černí Jan Černí
Jan Hrebek Josef Hanecky

Přeslavený
= předseda
Jan Černí

Požár 1.

Roku 1865 dne 28 Máje vnedeli vypukl ohen u Jiřího Černého č. 14. a shořelomu celé domovní stavení a srubje krit.

J. Grus starosta č. 31

Požár 2

dne 25 Ledna 1866 vypukl ohen na hoře uhospodaj a vyhořel Jozef Šťáneky číslo 50 shořelamu celá usedlost a Janoj Černimu číslo 51 na stejnich krit a Barvířoj Jozefaj číslo 49. vejminkářskoi chaloupkoi

Vdane škody klamnemu C.K. Okresnimu uřadu činko ohledne bylo následujicí Jozef Šťáneky všehno dohromadě 2800 zl r.č.
Jan Černy vdaven vškerou v škodu 500 zl 40 kr r.č.
Jozef Barvíř vdaven vškerou škodu 300 zl r.č.
jak ohen povstal, při šetření není anise žadnemu zjistiti nemuže, za znamenano dne 3ho Unora 1866.

J. Grus č. 31 starosta

Požár 3

Vypukl dne 1mo října 1866 ohen u Jozefa Čápa byl dzieho čtvrtke založen, jak se vyšetřovalo od stavidli Jozefa Čápa č. 54 shlo pospelem 42 čí. 43 č. 44 Jan Kouba č. 45 Jan Čápič č. 46 Jan Jenovsky č. 42 Jan Baše č. 45 Vaclav Pachaska č. 46 Jiří Horak č. 47 Jozef Barvíř č. 48 Jan Lukášek č. 49 Vaclav Svoboda č. 51 Jan Černy č. 58 Jan Černy č. 54 Jozef Čáp, a všeho stalo co se obnášelo Janoj Koubaj stodole a Janaj Čápoj hospodářskoj škodu spáči jen tak bezmo 41700 zl. Sešlo se v Tišnově dne 4to října 1866 toto zjeznamenání, Dne 18/10 66

J. Grus č. 31 starosta obce

Požár 4.

Vypukl ohen dne 1mo listopadu 1866 u Jana Černyho č.p. 41 asi o 6 hodini večer od zadu zestodoli a tak dacla shořela

(5ti Požár) číslo 10 u Jozefa Duspivka
Dne 19 ho Dubna 1867

J. Grus starosta obce

Almužna.

Pro pohořelé v roku 1866 prvního října.

Výše jmenované z následujících akcí:

Z měřice	5 zl 85 kr
Z Makrého	30 "
Z Semechnic	20 "
Od Pana Tajeře Karles Hamiše z Vysokého Vejezda	14 "
" Činki	1 10
Z Libnikovic	50
" Skršic	1 30
Obnos	9 zl 85 kr

číslo vam.	Jmeno a příjmení	zaokrouhl. zl.	kr.	Vlastnoruční podpis pohořelých
4.	Jan Kroubu	2	"	
5	Jan Čáp	4	"	Jan Čáp
6	Jan Trnovsky	4	"	Jan Trnovský
41	Jan Černy	3	"	Jan Černy
42	Jan Buše	3	25	Jan Buše
45	Václav Procházka	2	50	Václav Procházka
46	Jiří Hořák	2	"	Jiří Horák
47	Josef Barvič	4	"	Josef Barvič
48	Lukášek Jan	6	50	Jan Lukášek
49	Svoboda Václav	5	50	Václav Svoboda
51	Černy Jan	9	"	Jan Černy
54.	Josef Čáp	11	50	Josef Čáp
	Jiří Nemeček		25	
	Libcaboj. zaplatil	5	50	
	Obnos	72	75	

Rozdeleno dne 9ho června 1867

V Šenku
starosta

Almužnec od okresního úřadu opočenského
čísla 57 / 83 k rakouského čísla
mezi potřebné výše jmenované rozdělené dne a roku
níže psaného.

sub čís.	Jméno a příjmení	K rak Zl.	kr.	Podpis vlastní rukou
4	Jan Rauba	5	"	
5	" Čáp	3	"	Jan Čáp
6	Jan Janovský	3	50	Jan Janovský
41	Jan Černý	4	"	Jan Černý
42	Jan Bačo	2	50	Jan Bačo
45	Va= Procházka	2	50	Václav Procházka
46	Jiří Hanák	5	50	Jiří Hanák
47	Josef Barvíř	3	"	Josef Barvíř
48	Jan Lukášek	4	50	Jan Lukášek
49	V Jakoubek	5	"	Václav Jakoubek
51	Jan Černý	5	50	Jan Černý
54	Josef Čáp	1		Josef Čáp
10	Josef Dupšek	1	50	Josef Dupšek
"	Jiří Němeček	"	50	Jiří Němeček
	Kaukal pokladný	1	11	
	Anton Mach	1	11	[illegible]
	Vojtěch Dalegžal	1	11	+ + + Za mnou dolnožel. podepsaný za předsedu
42	Bače starej		50	Z Hrubé Lhoty
	Matěj Přibil	1		
	Dohromady	57	83	

Rozděleno dne 9tého června 1876

V Kuksu č. 81
starosta.

Sbírka od milostivého císaře Pána
Františka Josefa žijícího vojenským pochodu ve válce
roku 1866 dne 29ho června spuštěno, částka 76 zl 10 kr. aby se
ponekud škodám poškozením napomohlo.

Domovní	Jméno a příjmení	r. č. zl	r. č. kr	Podpis vlastnoruční
42	Jan Baše	3	"	Jan Bayer
"	Václav Gruš nájemník	6	"	Václav Gruš
8	Václav Sauer	3	"	Václav Sauer
16	Jan Hrnčířka	1	"	Jan Hrnčířka
33	Jiří Horáček	2	"	Jiří Horáček
48	Jan Lukášek	5	50	Jan Lukášek
54	Josef Čáp	[illegible]		[illegible]
51	Jan Černý	14	50	Jan Černý
65	Jan Černý	2	"	Jan Černý
43	Jan Černý	2	50	Jan Černý
7	Jiří Prochska	1	"	Jiří Prochska
41	Jan Černý	5	50	Jan Černý
56	Josef Černý	5	80	Josef Černý
11	Jiří Malý	2	"	Jiří Malý
3	V. Prochezka	2	50	Václav Prochska
46	Jiří Horáček	5	50	Jiří Horáček
10	Josef Dupáček	2	50	Josef Dupáček
26	Jiří Tenglerský	2	"	Jiří Tenglerský
	Zahromady	76	30	
	za kolkování	"	80	
	Úhrn.	76	10	

Rozděleno dne 9ho Června 1867

Starosta

10

6tý Požár

Dne 21mo září 1867 o půl páté hodině ráno vznikl oheň v č.11 u Líčko Malého. škodu si počítá na 1400 zl ře jak oheň povstal to že on sobě nevěd ndal.

V. Truc č 31
starosp. atd.

Dne 7 prosince 1868, jest k vzpamětí hodno, za znamenati tento den. Byl to den strašný, seslal Hospodin pán Bůh všemocný, na zem, v celích Čechách, takové výtr, že v dějinách paměti nejsou, by takový povětří po celích Čechách bylo. Počal hned ráno, dne 7 prosince jako když obyčejně jinděj, když hodný vítr ježa počíná. Čím více hodin na den přibývalo, tím se větší bouře z mračen, tak že 11 hodinu do poledne, únas v obci největší síle povstal, tak od 11 až do 3 od poledne největší síle byl, střechi slamově pokryté trhal, šindele z kopky brał, ne po jednom ale po kůsích kopky trhal, tak že se nemůže krom asi pět přibytků říci že by byl ne utrpěl škodu na svém stavení. Jedním stodole to rozvalilo to byla Jana Černý ho čís 43. nes druhý stodole Jana Čapa čís 5, lomenice obě vzalo, kopky jedním půle až na branku Jana Koubý, nes konci ovocní zahrady to jest až Kroli donesło, střechu na půl stodole na dobro i zlatema vzalo, druhou půlu stodoli, to jest krytí, dosky moc rozcuchalo a pobralo. Co se tiče ~~[illegible]~~ poškození střech, to se nadelalo v obci naší takový dost škod, tak i štít z kamena to schodilo na stodole Josefa Špička čís 53. Tak že se může, co se nadelalo škody, od větrů, v naší obci, směle 1200 zl že napsati pro památku. Co se tiče lesů, k obci naší patřící, na delalo to takový škod, Josefovi Kanaský mu čís 50 v Jilovici, v jeho lese to pokáceno 120 kusů dřeva, to byli stromy, kladý, a kroví. Ti byli někteří stromy z lomeny někteří vyvracený ze země. Druhých lesích, takové škody na dalecí nebyli. Vlese Václava Touce čís 38 to 2 smrky z dravi přerazilo, že mohli se dáti po řezati na prkna, že to byli hezký kladý. Jiřího Prochazký vlese, to polámalo s stromků to nebyli velký, a z dravi, v jiných lesích to na delalo menších škod.

Psáno v Jilovici dne 19 Prosince 1868. na památku,
jak jest mocný pán,
že může i povětřím všecko
zničiti, že i vpovětří ukože
jak mocný jest pán.

Václav Touc

Představený, to to zaznamenal
ku paměti.

Dobrovolna sbyrka

pro Josefa Bartoše z Hrošky, kterýž dne 17 května 1885 byl stižen z haubnim požá=
rem, kak se o všecken svuj=ma fekek přišel.

K tèto sbyrce darovali obèane Tilovètki a zvèe:

Čís: dom	Jmena	Daroval zl.	Daroval kr.	Čís. dom.	Jmena	Daroval. zl.	Daroval. kr.
					přeneseno	1	87
1	Francová Marie	„	10	45	Prochárka Václav	„	10
2	Lukášek Václav	„	10	47	Čáp Václav	„	10
3	Šolc Václav	„	10	48	Archleb Václav	„	20
4	Boukal Jan	„	20	50	Hánský Josef	„	20
6	Trnauská Alžběta	„	5	51	Černý Jan	„	20
7	Prochárka Jiří	„	10	52	Němeček Václav	„	5
9	Fnauk František	„	10	54	Šolc František	„	20
16	Hrasničkovo Kateřina	„	10	56	Černý Josef	„	20
17	Čáp Václav	„	10	58	Flaišner Václav	„	5
20	Dostál Josef	„	10	60	Šolin Rudolf	„	10
21	Archleb Jan	„	20	62	Brandeis Josef	„	5
22	Frinta Jan	„	6	66	Horák Josef	„	10
26	Trnausky Jiří	„	10	71	Hledvičák Jan	„	10
30	Černý Josef	„	6	74	Hejzral Václav	„	4
35	Eliášk Jan	„	10	76	Grus Jan	„	10
40	Prochárka Jan	„	10	82	Archleb Josef	„	10
43	Černý Jan	„	20	84	Čáp Josef	„	10
	snáška	1	87		Úhrn	3	86

Kterážto částka byla dne 15 èervna 1885 u okresního
výboru v Opoènè odvedená, od úřadu obecního v Tilovici

Jan Černý
l. č. starosta obce

Ohnivý Požár

Dne 9 ho září 1885 o ½ 11 te hodině večer vznikl oheň
věc: 32 Václavu Trnouskému fabrici, a strávil sousedící čís: 35
Janu Eliáškoj fabrici, škoda spusobená páči se na 1150 Z. jakým
spusobem se oheň vznik není známo.

Jan Černý
t.č. starosta obce.

Dobrovolná sbyrka

prochudé osiřele dívky v Přemislu v Kalici povolená od
českého místodržitelstvi v Praze dne 5 dubna 1885 čís: 26076
bylo sbyrka byla provedená od dvouch členu komisich, kteří opa
třeny byli potřebnymi úředně ověřenymi listy.

čís: dom.	Jmeno	daroval zl.	kr.	čís. dom.	Jmeno	daroval zl.	kr.
	z hrude Rosi obce Silovic	2	..	47	přenešeno Čáp Václav	3	96 5
4	Boukal Jan	..	12	48	Archleb Václav	..	30
6	Trnouska Alžběta	..	10	49	Archleb Jiří	..	30
7	Procházka Jiří	..	10	50	Hánský Josef	..	40
8	Černý Matěj	..	30	51	Černý Jan	..	10
9	Trnouk František	..	4	52	Němeček Václav	..	10
41	Černý Jan	..	40	54	Šolc František	..	50
43	Černý Jan	..	40	56	Černý Josef	..	20
44	Zemánek Václav	..	10	58	Flaišner Václav	..	20
45	Procházka Václav	..	30	84	Čáp Josef	..	20
46	Horák Josef	..	10		Uhrm	6	31
	snáška	3	96				

v Silovici dne 2 října 1885

Jan Černý
t.č. starosta obce.

Dobrovolná sbyrka

pro Václava Horáka a Jana Havla s Podole, kteří dne 19 ho dubna 1886, byli stiženi zhoubnym požárem, k této dobrovolné sbyrce darovali občane Tilovicky a sice:

Čís. dom.	Jména dárcův	na peněz. zich. zł.	kr.	Ječmene hekt.	oves hekt.	seno otýpky	jetelina otýpky	sláma otýpky	Čís. dom.	Jména dárcův	na peněz. zich. zł.	kr.	ječmene hekt.	oves hekt.	jetelina otýpky	seno otýpky
1.	Francová			jeden bochnik chleba						přeneseno	10	90	3 1/4	1/4	8	136
2.	Lukášek	„	„	„	1/4				48.	Archleb	1	„	„	„	„	„
3.	Šolc	„	„	„	„	1	„	2	49.	Archleb	„	„	1/2	„	„	„
4.	Baukal	2	„	„	„	„	„	16	50.	Hónský	„	„	„	„	„	15.
5.	Čáp	„	„	„	„	„	„	4	51.	Černý	„	„	„	„	5	„ 10.
6.	Trnoustká	„	„	1/2	„	2	„	10	53.	Špaček	„	„	„	„	5	„ 15.
7.	Procházka	„	„	1/2	„	„	„	„	54.	Šolc	3	„	„	„	„	„ „
8.	Černý	„	„	1	„	„	„	„	55.	Hupka	„	„	„	„	„	4 4
9.	Trnouk.	1	„	„	„	„	„	„	56.	Černý	„	„	1	„	„	„ 15
13.	Valk	„	„	„	„	„	„	7	58.	Flajšnér	„	„	1/4	„	„	„ „
14.	Malý	„	„	„	„	„	„	5	59.	Němeček	„	„	„	„	„	„ 2
15.	Valk	„	„	„	„	„	„	4	61.	Čáp	„	„	„	„	„	„ 6.
16.	Hvasničkova	„	„	1/4	„	„	„	15	65.	Kosař	„	„	„	„	„	„ 5
18.	Lorenc	„	50	„	„	„	„	„	66.	Horák	„	„	„	„	„	„ 1
20.	Dostál	„	60	„	„	„	„	„	68.	Čáp	„	„	„	„	2	„ 2.
21.	Archleb	4	„	„	„	„	„	„	69.	Jánsky	„	10	„	„	„	„ 2.
22.	Frynta	„	„	„	„	2	„	4	70.	Kašpar	„	„	„	„	„	„ 5.
23.	Vávřinka	„	„	„	„	„	„	2	71.	Hedvičák	„	„	„	„	„	„ 12
25.	Mach	„	„	„	„	„	„	1	72.	Klubrt hajný	„	„	„	„	2	„ „
26.	Trnoustký	„	„	„	„	2	„	3	73.	Tiruška	„	„	„	„	„	„ 2.
30.	Černý	„	„	„	„	1	„	„	74.	Hejzral	„	„	„	„	„	„ 1.
31.	Grus	„	10	„	„	„	„	2	77.	Tuček	„	„	„	„	„	„ 2.
33.	Jánsky	„	„	„	„	„	„	20	80.	Černý	„	„	„	„	„	„ 6.
34.	Samek	„	20	„	„	„	„	„	82.	Archleb	„	„	„	„	„	„ 3
39.	Archleb	1	„	„	„	„	„	„	84.	Čáp dano kaučemi 3 kg věprovčiho masa						
40.	Procházka	1	50	„	„	„	„	„	85.	Zitvar	„	30	„	„	„	„ „
42.	Maluška	„	„	„	„	„	„	6	86.	Čáp	„	20	„	„	„	„ „
43.	Černý	„	„	1/2	„	„	„	20	81.	Tyč	1	„	„	„	„	„ „
45.	Procházka	„	„	1/2	„	„	„	„	88.	Hampl	„	„	„	„	„	„ 1.
46.	Horák	„	„	„	„	„	„	7.	89.	Šafář	„	„	„	„	„	„ 1.
47.	Čáp	„	„	„	„	„	„	8		Pavlik Josef	„	20	„	„	„	„ „
	Přeneseni	10	90	3 1/4	1/4	8	„	136		Celkem	16	70	5	1/4	22	4 246
																16 m.b.

Tato sbyrka byla toho samého dne od vežena, jenž z části od vezli Jan Černý čí. 51. párovou furu, a Václav Čáp čí. 47. jednospřežní Honskou furu. Obecní úřad v Tilovici dne 19/ 1886. Jan Černý

Dne 23 ho listopadu 1886, byla od bývalé komise za příčinou přijmuti silnice od Jenk. ských hranic po katastrální hranice Meziříčka od bočkou k Libníkovicům, komise pozustávala s pánu. Dr. M. Dvořák, Hluby t.č. purkmistr a Bělohlavek, knížeci gjómek, ve směs. Opočna komis se vydělila příznivě ohledem opětjmeli, načež dne 1 dubna 1887 byla převzata do obecního udržování, a obcane byli toho velkého břemena vyproštěni, neb vroku 1886 když se silnice připravovala do obecního udržování byli obecní přirážky na poplatnái rozvrženy 230%.

Za účadovani Jana Černý-ho
starosty obce.

Dne 22 května 1887, na padlo moc sněhu, tak že rem přikryla až přes poledne byla, a na horách ještě snik bylo vyděti dne 25 května, způsobil škody mnoho, obzvlášť na žitech, neb na den 23 května byl mráz, tak že mnoho žit pomrzlo, jiné škody nebyli tak značné.

Za znamenání toto jest zajisté k pamětmuti, neb přiny nějších zlich pomerech rolnických dle stihla ubohého rolnika již tak zlá nehoda

Za znamenal dne 23 května 1887.

Jan Černý

Dne 5 ku června 1887. učinili zástupcové obci, smlouvu
s panem Hallerem co prostředníkem firmi F. Smekala v dov
v Čechách u Holomouce, na stříkačku pro obec, čís. 62. 40 m. h.
6 mosazné, 2 sukénky, 4 signálky, za 560 zl, ravdavku dáno 60 zl.
zůstatek 500 zl. za platiti se má 150 zl. $\frac{31}{12}$ 1887, 200 zl. $\frac{31}{12}$ 1888,
150 zl. $\frac{31}{12}$ 1889, bez úroku.

Smlouvu tuto podepsali:

Jan Černý starosta čís. 4.
Jan Černý rádní — 5
Václav Procházka rádní — 45
Matěj Černý výbor — 8
Josef Horák výbor — 4
Jan Bouček výbor — 4
Jan Archleb výbor — 21
Václav Archleb výbor — 48
Josef Černý výbor — 56

V témže roce se založil dobrovolný sbor
hasičů, pozůstávající 26 členů; a též
roce se zařídil nový výbuník na obecním po
zemku číslo parcelní 545/2 hned pod dreb
bem čís. 21.

Skončené zápisky v roku 1887.

Jan Černý
s. č. starosta obce

Nastupuje rok 1888.

Dobrovolná sbyrka

pro Jana Macka z Jenikovic, kterému dne 17ho Listopadu 1888. stodola ohnivým požárem shořelá byla, k dílo sbyrce darovali občané Jílovičtí a sice

Číslo domu	Jména	Na penězích zl.	kr.	hr. Ječmene	kr. Ovsa	Kopě Žita	Kopě Ovsa	Číslo domu	Jména	Na penězích zl.	kr.	hr. Ječmene	kr. Ovsa	Kopě Žita	Kopě Ovsa
1.	Franc	.	10					49	Archleb	1	86	½	½	30	5
3.	Šolc	.	.	.	.	4.	1.	50	Hánsky	.	30	.	.	12	.
4.	Bukal	.	.	.	.	6	.	51	Černý	.	.	¼	.	.	.
5.	Láp	.	.	.	.	2	.	52	Němeček	.	10	.	.	.	.
7.	Prochárka	.	.	¼	.	.	.	53	Špaček	.	50	.	.	.	.
8.	Černý	.	.	.	½	10	.	54	Šolc	.	.	¼	.	4	.
9.	Prouk	.	.	.	.	4	.	56	Černý	.	50	.	.	.	.
12.	Zvoníček	.	.	.	.	2	.	58	Plajner	.	20	.	.	.	.
13.	Parlik	.	.	.	.	.	2.	59	Němeček	.	10	.	.	.	.
17.	Láp	.	10	.	.	.	.	60.	Šolin	.	.	.	.	5	.
18.	Lorenc	.	6	.	.	.	.	62.	Brandejs	.	10	.	.	.	.
16	Šolin	.	20	.	.	.	.	63.	Prus	.	.	.	.	.	5
22	Frynka	.	20	.	.	4	.	68.	Láp	.	20	.	.	.	.
23	Vávrinka	.	5	.	.	.	.	70.	Kašpar	.	10	.	.	.	.
26	Jenouchy	.		.	.	.	2	71.	Hodrič	.	10	.	.	.	.
30	Černý	.	10	.	.	.	.	72.	Hlubek	.	.	.	.	.	1.
32.	Parlik	.	20	.	.	.	.	74	Hejzlar	.	10	.	.	.	.
37	Tejchman	.	.	.	.	2	.	77	Ticha	.	10	.	.	.	.
39	Archleb	.	15	.	.	.	.	81	Tyl	.	.	.	.	.	4.
40	Prochárka	.	30	.	.	.	.	82	Archleb	.	10	.	.	.	.
43	Černý	.	.	¼	.	9	.	83	Frynka obdarał kuko sbyrku						
44	Zemánek	.	10	.	.	.	.	84	Láp	.	10	.	.	.	.
45	Prochárka	.	30	.	.	.	.	86	Láp	.	10	.	.	.	.
46	Horák	.	.	.	.	3	.	88	Hampl	.	10	.	.	.	.
47.	Láp	.	.	.	.	4	.	Skrnom		4	66	1	½	71	15
		1	86	½	½	50	5								

Odevzdáno přímo k obdarovanému dne 11 Prosince 1888.

Jan Černý
starosta

Jubileum 40 letého panování Jeho c. k. Apoštolského Veličenstva císaře a krále

Františka Josefa I.

Jest to výslaná vůle Jeho čís. a král. Veličenstva, aby památného dne 2 m. prosince 1888. nebyla pořádána žádná církevní neb náboženská slavnost oficielní, pak aby se také ra nedhala kdáká jiná slavnost, která by byla spojená s výlohami.

rok 1889.

Korunní princ Rudolf mrtev!

Z Meierlinku u Badenu, kamž se Jeho čís. Výsost korunní princ Rudolf byl odebral, došla sem hluboce uchvacující zpráva, že

Jeho čís. a král. Výsost podlehnul náhle-smrti

zraněním mrtvici, dne 30 ledna 1889.

Korunní princ Rudolf pozvalsi některé pány, jako prince Filipa Hohenzollerna a hr. Hoyose, na hon. Když ve shledu časně ráno dne 30 ledna společnost již pohromadě byla a jeho na příchod korunního prince čekala, ten však nepřicházel, tuše snad již něco o nějaké chorobě jeho, poslala k němu komorníka Loška, jenž nalezl pána svého na loži s rozstřištěnau lebkau a vedle pohozený revolver. Z práva to všecko tak ohromilo, že nevěděli, co si počíti. Tu dá se vysvětliti, že v prvém návalu lekmuti, nevědouc si rady, ne udali pravé příčiny smrti, až teprve když povolán prof. Dr. Wiederhofer a pravý stav věci vyšetřil, seznáno, že korunní princ skončil smrti samovolnau — sebevraždau.

Mrtvola byla ihned převerena do Vídně a zde vystavená nejprv v komnatách princeových, pak ve dvorní kapli. — Pohřeb konal se na žádost samého císaře již dne 5. února bez vší nádhery.

Ustanovený den pohřbu byl korunní princ v císařské hrobce v Kapucínů umístěn, do níž vstoupil i sám císař a neopakovaně rakvi milovaného svého syna ani rozloučiti, a loučil se s ním svým horkým pláčem.

Dobrovolná sbyrka.

K žádosti pohořelých osadníku v Dobříkově povolil obecní výbor zdejší obce, ze dne 29 června 1889. tuto sbyrku zavesti, k které sbyrce darovali a sice:

Číslo domu	Jméno dárcovo	darovali zl.	kr.	Číslo domu	Jména, dárcovo	darovali zl.	kr.
					přeneseno	4	64
1	Václav Franc	„	10	46.	Josef Horák	„	10
2	Václav Lukášek	„	20	48.	Václav Archleb	„	20
3.	Václav Šolc	„	12	49.	Jiří Archleb	„	20
4.	Jan Baukal	„	20	50	Josef Kánský	„	20
6.	Alžběta Trnoušká	„	10	51.	Jan Černý	„	15
7.	Jiří Procházka	„	37	52.	Jan Němeček	„	10
8.	Matěj Černý	„	25	53.	Josef Špaček	„	15
9.	František Fnouk	„	10	54.	František Šolc	„	25
11.	Jan Černý	„	10	55.	Matěj Skupka	„	10
12.	Josef Žvoníček	„	10	56.	Josef Černý	„	25
13.	Karel Pavlik	„	10	57.	Alois Novák	„	05
15.	Václav Voltr	„	05	58.	Václav Flašnér	„	08
16.	Václav Šolin	„	10	61.	Josef Čáp	„	10
17	Václav Čáp	„	10	64.	Václav Barloš	„	20
18.	Jan Lorenc	„	10	66.	Josef Horák	„	05
20.	Josef Dostál	„	20	69.	Josef Kánsky	„	10
22.	Jan Frynka	„	15	71.	Jan Hledníček	„	10
26	Jiří Trnouský	„	15	73.	Frankišek Jiruška	„	20
30.	Josef Černý	„	10	74.	Václav Hejzlar	„	10
31.	Václav Grus	„	10	77.	Václav Ťuček	„	10
32.	Josef Pavlik	„	10	79.	Františka Hejcmanova	„	10
33.	Jan Kánský	„	20	82.	Josef Archleb	„	10
41.	Jan Černý	„	25	84.	Josef Čáp	„	10
43.	Jan Černý	1	–	88.	Jan Hampl	„	10
44.	Václav Čemánek	„	10.	89.	Josef Šafář	„	05
45.	Václav Procházka	„	20.	91.	Václav Černý	„	05

Sbyrka vynesla 7 zl. 92 kr. a byla Krutkou panem starostou obce Čáneckè dne 10 srpna 1889 odvedená. Že sbyrka taková byla odvedená pro osadnici v Dobrušce. to svědčí obsah dopisu podìkovacího ze dne 27 prosince 1889. od pana ráòního Jana Rydla z Dobrušky.

Dobrovolná sbyrka

Pro jižní Tyroly, jenž loòského na podzimì navštívení byli hroznou povodní, takže lanìjšího obyvatelstva úroda úplnè zničená byla, sbyrka taková zavedena dne 26 prosince 1889, jenž následující obèané kòóko sbyrce přispèli a sice:

Číslo domu	Jména dárcův	darovali zl.	kr.	Číslo domu	Jména dárcův	darovali zl.	kr.
					přenešeno	1	50
1.	Václav Fran	„	10	26	Jiří Trnovský	„	06
2	Václav Lukášek	„	10	30	Fa Josef Černý	„	06
3.	Václav Šole	„	10	31	Václav Jeus	„	05
4.	Jan Baumal	„	10	32	Josef Pavlík	„	05
6.	Alžběta Trnovska	„	10	33	Jan Hánský	„	10
7.	Jiří Procházka	„	10	34	Jan Lamek	„	05
8.	Matěj Černý	„	15	35	Jan Elišák	„	05
9.	František Trnovk	„	05	38	Jan Procházka	„	10
11.	Jan Černý	„	10	41	Jan Černý	„	10
12.	Josef Zvoníček	„	05	43	Jan Černý	„	20
13.	Karel Pavlík	„	05	44	Václav Zemánek	„	05
16.	Václav Šolin	„	05	46	Josef Horák	„	10
17.	Václav Čáp	„	05	48	Václav Archleb	„	10
18.	Jan Lorene	„	05	49	Jiří Archleb	„	10
21.	Jan Archleb	„	20	50	Josef Hánsky	„	20
22.	Jan Frynka	„	10	51	Jan Černý	„	10
24.	Václav Tyč	„	05	52	Jan Němeček	„	10

Číslo domu	Jména dárců	darováno zl.	kr.	Číslo domu	Jména dárců	darováno zl.	kr.
	Z přenešeno	3	09		Z přenešeno	4	19
53.	Josef Špaček	"	10	71	Jan Hedvičák	"	10
54.	František Šolc	"	15	74	Václav Hejtar	"	10
55.	Matěj Hlupka	"	05	76	Jan Grus	"	10.
56.	Josef Černý	"	20	77	Václav Šuček	"	10
59.	Jiří Němeček	"	05	80	Jan Černý	"	05
60.	Kateřina Šolín	"	10	81	Jan Tyč	"	06
61.	Josef Čáp	"	10	82	Josef Arnošlek	"	10
64.	Václav Barloš	"	10	84	Josef Čáp	"	10
65.	Jiří Hasar	"	05	86	Václav Čáp	"	05
66.	Josef Horák	"	05	89	Josef Šafář	"	10
68.	Jan Čáp	"	10		Úhrnem	5	05.
70.	Václav Kašpar	"	05				
	Srov	4	19				

Že kaso sbyrka odvedená svědčí okresní hejtmanství v Kouřimi: Lance od č.k. okresního hejtmanství v Kouřimi ze dne 8 ledna 1890. čís. 13729. panem c.k. okresním hejtmanem Vebrem potvrzená.

Okresní úřad v Jiřetíci bejci.

Jan Černý
k.č. starosta obce

Rok 1890.

Sbyrka milodarů pro okres Jablonský a Semilský pro dělníky vyrábějící skleněný perly následkem dlouhý čas trvajícího nepříznivého stavu kokotového, Ku zmírnění bídy nouze zavedená dobrovolná sbyrka jejíž následující občané příspěli a sice:

Čís dom	Jmena Daníců	daroval zl.	daroval kr.	Čís. dom.	Jmena Daníců	daroval zl.	daroval kr.
					přeneseno	1	91
1	Václav Franc	„	10	46.	Josef Horák	„	10
2.	Václav Lukášek	„	10	49.	Jiří Archleb	„	10
3.	Václav Šolc	„	10	50.	Josef Hánský	„	20
4.	Jan Baukal.	„	10	51.	Anna Černá	„	10
6.	Alžběta Tomanka	„	10	52.	Jan Němeček	„	05
7.	Jiří Procházka	„	10	53.	Josef Špaček	„	10
8.	Matěj Černý	„	10	55.	Matěj Hlupka	„	05
9.	František Tomek.	„	10	56.	Josef Černý	„	10
11.	Jan Černý	„	05	61.	Josef Čáp	„	06
12.	Josef Zvoniček	„	04	62.	Josef Brandejs	„	05
16.	Václav Šolin	„	05	64.	Václav Barkoš	„	10
17.	Václav Čáp	„	05	68.	Jan Čáp	„	05
20.	Josef Daskal	„	10	69.	Josef Hánsky	„	05
22.	Jan Frynka	„	10	77.	Václav Tuček	„	05.
24.	Václav Tyč	„	05	81.	Jan Tyč	„	10
31.	Václav Grus	„	10	82.	Josef Archleb	„	10
32.	Josef Pavlik	„	10	84.	Josef Čáp	„	10
33.	Jan Hlavsky	„	05	86.	Václav Čáp	„	05
41.	Jan Černý	„	07	87.	Karol Hrám	„	05
43	Jan Černý	„	20	88.	Jan Hampl	„	05
44	Václav Zemánek	„	05	91.	Václav Černý	„	05
45	Václav Procházka	„	10		Úhrnem	3	54.
	Hras	1	91				

Že tako služka od vedená dosvědčuje úřadní list ze dne 1 dubna 1890. čí. 13.

Jan Černý,
k. č. starosta obce.

1890.

22 Dobrovolná sbyrka milodarů pro povodní poškozené v Čechách, přispěli pomoci vnauzi bližním občané Tiloviště jak následuje:

Číslo domu	Jmena dárců	daroval zl.	daroval kr.	Číslo domu	Jmena dárců	daroval zl.	daroval kr.
					přeneseno	3	36
2.	Václav Lukášek	"	20	50	Josef Kánský	"	20
3.	" Šole	"	20	51	Anna Černý	"	10
4.	Jan Baukal	"	20	53.	Josef Špaček	"	20
6.	Alžběta Trnavská	"	10	54.	František Šole	"	20
7.	Jiří Prochárka	"	20	55.	Matěj Hupka	"	10
8.	Matěj Černý	"	20	56.	Josef Černý	"	20
9.	František Trnavk	"	10	59.	" Němeček	"	10
11.	Jan Černý	"	10	61.	" Čáp	"	20
16.	Václav Šolin	"	10	68.	Jan Čáp	"	10
17.	" Čáp	"	10	69.	Josef Jánský	"	10
18.	Jan Lorenc	"	10	71.	Jan Hedvičák	"	10
22.	" Frynka	"	10	72.	Jiří Hlubek	"	20
26.	Jiří Trnavský	"	10	74.	Václav Hejzlar	"	10
30.	Josef Černý	"	06	76.	Jan Prus	"	10
31.	Václav Prus	"	10	77.	Václav Tuček	"	10
32.	Josef Pavlík	"	10	79.	Františka Hejcmanová	"	10
33.	Jan Slánský	"	20	82.	Josef Archleb	"	10
37.	Václav Tejchman	"	10	84.	" Čáp	"	30
40.	Jan Prochárka	"	20	88.	Jan Hampl	"	10
43.	" Černý	"	40	89.	František Šafář	"	08
44.	Václav Zemanek	"	10	90.	Václav Kašpar	"	10.
45.	" Prochárka	"	20		Úhrnná sbyrka	6	44
46.	Josef Horák	"	20		Z obecní pokladny	15	-
49.	Jiří Archleb	"	10		Úhrnem	21	44
	Svo	3	36				

Že tato sbyrka odvedena, dosvědčuje úřední list ze dne 22 října 1890. č. 40.

Jan Černý
t. č. starosta obce

v roku 1897 pokračováno se zápisky
rok tento bíl velice úrodny a však větší množství
obílí obvlašť pšenice zrostli, rodi'po labi'a orliči
brali obili v žádáh a i mandele tim rozvodněnim
pohnili brambori. a dostoupla cena obílí toto
pšenice ze 5 zl na 10 zl žito ze 4 zl na 7 zl bramb
ze 1 zl na 2 zl. ječmen ze 4 zl na 6 zl oves
ostal při 3 zl. cena ta bíla v měsíci listo=
padu a prosinci řepa se vozila do Mezříčí
do cukrovaru za 85 kr 100 kg. bílí též velike
bouře mezi postaneí na ziske radě
ve vídni skrze jazikove narovnáni
vihánělí němci čerke dělnictvo z němec
mist bílí češi od němcu bíti v chebu
a v žakci. nato bílo v Praze zle zaženo
od čechu čechove valise do bíti ne mekých
domu a plenili co německého bílo
všecky nápisi německé a fýmy
musily být i hned od stranény aby
to nedělalo pohoršeni mezy českým
lýdem i v Hradci bílo ve sti domech
okna vítlučená v Grand Hôtelu
obvlášť ponevač dum ten patřil
židovy Franklovy známemu němec
čechove však nikdi ne začali jenom
oplaceli co němci na soukmenovcich nás
páchali Starosta Josef Váš ár 84.

Proku 1900.

Rok uvedený nebyl tak úrodný jako minulé, ale díka Bohu nouze o hospodářské výrobky nebyla žádná. Na proti tomu se v našem kraji velmi úrodilo jetelové semínko, takže ho měli někteří větší rolníci až přes 15 hektoru a dostoupilo po žních ceny až 146 korun za jeden hektolitr. Jeden hektolitr bylo v Králové Hradci na 2.000 hektolitru. Připomínám také, že Rolem žní až do podzimu se v našich polích rozmnožily hraboši v takovém množství, že nejen na oletalý mnoho škody na semínkách, ale na mnohých místech zničily úplně strniščové jetelí, že se musely zaorati a také poškodily u veliké míře ozimní obilí, že se bylo obávati úplného zničení.

Zapsal dne 21. ledna 1901. Jan Němeček starosta

Proku 1901

Pamětihodná jest zaznamenati přírodní újev, který se stal ze dne 9 na 10 ledna 1901 o 3½ hodině ranní; totiž za klidné, hvězdnaté noci stalo se zemětřesení, které nadělalo na místa značné škody.

Zaznamenal dne 15 ledna 1901 Jan Němeček starosta

Pohořelým

obce Žďára okres Holický povolilo K jejich žádosti vyplatiti obecní zástupitelstvo ve schůzi své dne 23 června 1901 vyplatiti z obecní pokladny 20 Kor. které poštovní poukázkou zaslal Jan Němeček starosta

Pokračování

Václavu Šolínovi v Klášteře povolilo obecní zastupitelstvi ve schůzi své dne 7. prosince 1901. vyplatiti z obecní pokladny podporu 10 Korun. Více občanu se uvolilo mu přivážeti stavební kmeny z Jeníkovic. Za tu křesťanskou pomoc zaslal nejsrdečnější poděkování. Zaplať Vám Bůh.

Poznamenal dne 20. prosince 1903 Jan Němeček
starosta

V roku 1902.

Za úřadování Jana Němečka starosty bylo obecní prostora (náves) kolem Kříže až k Jeníkovim srovnaná a vysázená ovocnými stromky částečně také topoli. Čímž se obec ušlechtila.

Obstarávání a dohled na práci svěřeno bylo p. Václavu Černému čís. 58 a Janu Černému čís. 11. Kteří úkol ten na se vzaty bezplatně.

Poznamenal dne 26. července 1902 Jan Němeček
starosta

Pamětní poznamenání, v roku 1902.

Po zvěčnělém Václavu Gruberovi předtavenýmobce Jílovice, který v této Knize zaznamenán bývalý vítr, který dříve aby nastal dne 7. prosince 1868 a mnoho škody nadělal, apoň jemu povolný výsmrt i odčinější, zachvátil naše okolí dne 5. srpna odpoledne smíšený s deštěm a nadělal tak též mnoho škody jak hospodářských tak lesních stromech ovocných i ovocných. Též mezi dvěmi Jílovci 3 polaní pro obyty Kolny a plevníček ve dvoře. za mám z jedni stodoly stih střechu kteří nemohla jedním žeměpan a několik nebez pečně poranila.

Na stromořadí od dvora Vranova ku Podzimčí nejvíce
nější topoly v půli kmene ten rozsušený živel
jako nějaké hračky, mnoho stromu ostalo úplně
zlomené státi jako sloup, bez sněti. V Mezříčí
nadělal tak též mnoho škody na stavbách a strom-
ví. Na sta stromu tomu divému živlu padlo za
oběť. Obec naše otčina Bohu byla uchráněna, kro-
mě poničeného obyly, a něco tašek sehřezených
nestala se žádná větší škoda. V jiných obcích
však byly způsobeny škody veliké, že lidé
spotřebovaly na opravu tisíce tašek.

Paměti hodné poznamenání této moci
Boží v těchto posla Jeho, zapsal dne 1.
září 1902. Jan Vincenc Sturma

Doplněk parcelace a přídělu půdy
od dvora Vranova patřící čís. 48 a 49.

Obec dostala 4. hektary. orné půdy.

Páně panové na takzvaném rybníce (Jiner
ke mlýnu Brekeru) obdržely půdy orné neb luk
a doll černý. ½ ha.

Jan Černý č. 11 1 hektar 12 arů
Fňouk Václav ½ hektarů.
Solc Josef ½ Ha.
Sestak Jan ½ Ha.
Marel Jan ½ Ha.
Archleb Václav ½ Ha.
Koutský Josef ½ Ha.
Safář Václ. ¾ Ha.

Celkově bylo
k naší obci Pozemkovou
Reformou přiděleno
přes 100 hektarů
půdy orné a luční.

Dobrovolná sbírka

pro pohořelého Josefa Čápa v Meziříčí bývalého souseda v Jílovici.

čís. domu	Jméno milodárce	na peněžitých	slanmi	obyli	
52	Němeček			ovos ½ korce	✓
2	Lupíšek	40h			✓
68	Čápova Antonie	30			✓
61	Hrnčíř	40			✓
62	Brandejsová	20			✓
34	Šamek	10			✓
76	Gros	20			✓
3	Kolr Václav			vozu ¼	✓
58	Černý Václav		10 otýpek		✓
42	Matuška Jiří		5 otýpek		✓
4	Kovandička	J.K.			✓
51.	Jan Černý.	4.K.			✓
53	Špaček Jan		1 mandl ½ otýpka		✓
67	Hubáček majetnice František	20			✓
80	Černý Jan	20			✓
72	Volek Václav	40			✓
50	Kánský		1 mandel		✓
49	Hubek Josef		1 otýpka 1 mandel		✓

28

čís. domu	Jméno odvodáree	peníze	oláma	obili	
48	Archbila Václav		1 mandel oláma		✓
45	Prahózka			1/2 oosa	✓
82	Archleb	20 k			✓
54	Šolc		1 mandel	1/4 jěrmena	✓ jemen dam
6	Barborovi	60 k			✓
40	Prochazka Jan	1. k.			✓
65	Josef Kosář			1/4 ječmen.	✓
88.	Josef Kolc			5 otypek jetěliny.	✓
44.	Vaclav Zemánek				✓
43	Černý Jan		1 mandl oláma	1/4 ječmena	jemen dam
7	Procházka			1/2 jita	✓
39	Archleb		5 otepy oláma		
33	Slánský		5 otepy oláma		
60	Kolín		5 otepy oláma		
26	Černovský		5 otepy dlouhy ola		
76	Horák	1K.			✓
84	Čáp		oláma 2 mandele		✓
8	Anna Černá		1 oláma	1/4 jesmena	✓
56	Černý		1 m. oláma	1/4 smíšeny ječmena	✓ jemen dam
1	Šumí		5 oláma		✓

9	Šťovík František		peníze	20 tipky sena 5 šit slam.	
66	Horák Alois			1/4 hek. ječmene	
89	Šafář Josef			5 šit slámi	
41	Václav Černý		30 h		
87	Smíšek Václav			1/4 hektol. ječmene	
12	Šafář Václav		30 h.		
87	Šrám		20 hal		
14	Malý		40 hal		
78	Kašpar		30 hal.		
86	Láp		60 „		
93	Macek		20 „		
32	Pavlík Jos. a Jos.		40 hal		
69	Jánský		20 hal		
73	Hejman František		20 hal		
74	Hejzlar Václav			1/4 hek. ječmene	
77	Doležal Václav		20 hal		
16	Šolín		20 hal		
21	Achleb			1 mandel slámy	
63	Junek Václav		20 hal		
17	Čáp Václav		1 K.		
18	Lorenc Jan		40 hal		

čís.	Jmeno	peníze	slámu	obyci	
55	Kupka	40 h			✓
20	Doskál	20 "			✓
59	Němeček	70 "			✓
29	Mach	40 "			✓
30	Tinovský	20 "			✓
31	Grusová		4 klepy slámy		
22	Frynta bednář				2 dřevěné ponve s pěknými obruči.
44	Jeníček		10 otypek	1/4 hek ječmene	✓
64	Bardoš			1/4 2/4 hek. ječmene	
44	Černý		2 mdl.		✓
5	Láp				✓

4 ovce

V Proci 1927 13 března.

Též pro paměť potomkům zde zapisuji že jsem znal a pamatoval lidi staré s kterými jsem měl styk že věřili v čáry, hastrmany (vodníky) zhavé může a ve všelijaká strašidla, zvlaště čeda Losarů z poslední chalupy na č. 65. stavějící k Jeníkovcům a starý Soušek zašla 37 byli neoblomnými věřícími a kteří strašné historky o strašidlech a hastrmanech rádi vyprávovali a přes všechno mé ujišťování a vyvracení nedali si říci že je to pověra Ženské zase věřili když jim krávy málo dojily že již někdo čaruje ba i má matka a sestra tomu věřili a ne a ne jim to vymluvit že je to zabednění mozku a hloupá pověra a holý nesmysl.

Jan Macek obecní archivář.

Rok tento byl velice suchý takže obilí na
křemenáči bylo velice slabé úrodu
Nepřeje sol kultuře ale výjimku
Pozemek slouží jako naše obec, poplatky za
poplatek za mnění, že [za Ledec] který platí mezi obec
na obci Ledeč rovněž tyto hosti musel.

zapsáno 1. ledna 1905

s pan Správce
starosta

Rok 1905.

Rok tento byl dosti příhodný.
Zasluna obilí na stanici Kostelec v Čechách.
Seminář jest přihlášen 8 kvasu 50 kolem

Správce
starosta

Rok 1906

V roce 1906 bylo velké množství ovoce obzvláště
švestek které podzimním deštěm rozpukaly takže
velké množství vesměs skrmem odšlechtit obdané
musely vozit vodu z rybníka na drahách

Rok 1907.

Rok 1907 byl v celku dobrý ale podzim byl velký
V roce tomto byla již část lomu upravena
a zaplacena 2/10 kvasu. V roce tom zadáno bylo
též o subvenci na trénování pozemků v Lip
nách za u Jilmu. Též postaveno [illegible]

Správce
starosta

Rok 1908.

Rok tento byl z jara dosti vlhký však potom přišlo
velké sucho takže veškeré skrmem odšlechtit obdané
musely vozit vodu z rybníka na drahách

i usnesení byl rozšířen a náležitě opraven.
Co jiřibělejní památku vysazen všecen lom dřevoly
a v prostřed sazena lípa. Věrce tohoto bylo též za-
jištěno několik množství semínek jetelových.
Věrce tohoto zřídalo se též o zřízení školní obce a žádosti
za jaké byly prostředky zřízeny se stavělo však následující byli
proti tomu: Václ. Lukášek, Václ.
Pro zřízen byli: Jan Spacek, Jos. Čap, Václ. Pole, Fretsa, Václ. Zemanek, Václ. Čer-
Václ. Šafář, Václ. Hanský, Jan Masek a Jan ný z Jam Černy č.41.
Černý č.86.

Rok 1900

Věrce 1900 urovnán úplně a vzat všecen lom
opraven, vybrán a rozšířen všecen rybník na
„Drahách.

[redacted]

Věrce tohoto vypuštěn byl též sbor hasičský an se ne-
mohl pro různé následky několika pánů dohodnouti
s obcí stran poskládání nerčejného ovocení respekt.
příspění obce na toto ovocení. Rok byl průměrně
dosti příznivý. Sbor hasičský se opět sešel při obnově
schůze obecního výboru.

Rok 1910.

Rok tento byl velice mokrý, sena se usušila velice špatně, jelikož byli mokré a otavy také též pod větším špatně se usušili.
V roce tomto skončen spor o hromadění, který se skončil až ve Vídni u správního Dvora a v kterém p. Václav Lukeš úplně prohrál a veškeré výlohy hraditi musil.

Jan Špaček
starosta

Rok 1911

Rok tento byl velice suchý nepršelo od měsíce. Dubna až do poloviny září takže byla velice slabá úroda. Otavy nebyli vesměs žádné.
V roce tomto počato s renovováním pozemků v t.zv. Lipinách. A přes odpůrci několika občanů uhnáno hlavní řeka, která větší měl směrem k Vyšavě do naší obce a z toho to důvodu po celý suchý čas byl velikou potřebě občanů hlavně dolejších konec voda vytékala.
V roce tomto vypukl požár v obci Zbraslicích při kterém shořelo 4 obytné budovy s účinnými zbořka pro jinonavedené a zbráno dle přiloženého výkazu 89 osob které byli občanům úřadu v Zbraslicích zjednány.

Rok 1912

Rok 1912 byl velmi mokrý a obecně špatný, byl špatný, cukrovka dobírala se ještě před vánoci byvši u velkostatku vesměs vytahána a kujeách. Brambory dobývali se ještě v měsíci lednu a mnoho jich ostalo na poli. V tomto roce vypukla válka na Balkáně a musilo mnoho záložníků k vojsku do Bosny.

Rok 1913.

Rok 1913 byl mokrý však podzim dostalo se půlměsíčný teplo v prosinci ustavilo se zase deště. V roce tomto se začalo s přípravou silnice k Polabí ku odvedání řiči Elbe. V roce 1913 byl. sloučeno "dřevonadání zdejších pozemků v Líšinách a za Lesem".

Rok 1914.

V roce 1914 dne 27. července právě mobilisováno bylo do valky veskeré ilsevo a I výzva domobranny pak 3 a 10 srpna byl odvod koní a odvedlo se z Jílovice 15 koní 5 jíček dodalo se z postroji. Vráti byla mobilisována II výzva domobranny a z měsíců říjnu narukovali v r. 1894. 1893 a 1892 narg. kteří byly v září 1914 odvedeni v prosinci při odvodu všichni superarbitrováni

„a ti kteří nebyly odvedeni při prvním odvodech v měsíci lednu 1915 měli tito narukovati. V měsíci únoru 1915 byly ti odvedeni v roce 1895 a 1891 narození a v březnu 1915 měli nastoupiti. V březnu 1915 byly ti odvedeni v r. 1896 narození.

23. června 1914. Byl Srbským příslušníkem zavražděn následujíce trůnní Ferdinand d'Este se svojí chotí Žofií z Hohenbergu. Atentát tento zavdal podnět k vypovězení války Rakouska Srbsku, a z této války vyvinulo se během 1 měsíce přes 20 válek.

Rok 1915

Rok 1915 byl z počátku velice suchý a nepršelo od jara až přes žně následkem, čehož obilí na polích skvrnu úplně uschlo a teprv ve žních dostavivšími se deští obilí zrobujilo takže se také sklidilo až po sv. Václavu. Celý tento rok trvala válka a Italií od 18ti až do 50 roku stále postupem byly přibírkami a kolo byl jen pověstmi posléze byly odvedeny. V roce tomto započalo se po zimě s vydatným lístkem na mouku a na chleb

žata. zv. chlebenek. Vroce tomto žatí započato s rekvirováním obilí. Ceny žatí zv. maximalní t.j. nejvyšší stanoveny již v roce 1914.

Rok 1916

Po celý rok 1916 trvala světová válka a teprv ke konci roku čtyřspolek t.j. Německo, Rakousko, Bulharsko a Turecko nabylo by rejdu a byl mír což však bylo nepřátelskou stranou zamítnuto. Po celý rok provázely byly jeřebičky t.j. odvody jako v roce 1915. dále rekvisice obilí a brambor. Cen stanoveny, pšenice 38 korun. žito 31 kor. ječmen 36 korun, oves 32 korun, oves 30 korun po 15/12 bylo vše o 3 koruny lacinější. brambory 9 korun ze všeho obilí i z brambor odváděno 10 haléřů z jednoho q na válečný fond. Kdo ~~chtěl~~ však brambory musel kupovati musel platiti 16 korun. V měsíci prosinci když dojadované množství brambor nemohlo býti dodáno přišla k nám vojenská rekvisice která rekvirovala 291 q brambor neohlížejíc se zda korun zbyde na sadbu nebo k jídlu. Vroce tomto započato s rekvirováním dobytka.

Dále o roce tomto musíli jsme obdržeti
759 q sena a 259 q slámy.
Rok tento byl po jaru suchý ale
jeak byl vlhký takže selenčo krmiva
vyrostlo dosti. Čl. srpnice byl ale
deštivý.

Jan Špaček
starší

Rok 1917

Rok tento počíná deštivým počasím a zároveň válka trvá dále s neměnnou prudkostí.
Od měsíce dubna však nepršelo až na takže obzvláště na kamenáčích nebylo skoro žádné obilí. Brambor a cukrovky bylo však hojnost. Válka trvala dále a rekvisice prováděny. Z prosince až do žní po nějakých zavinkách. Rekvirováno též seno a sláma, které bylo velký nedostatek a muselo mnoho rolníkům opět přidělena býti ovšem za ceny vyšší. Rekvisice stále konány za vojenské asistence.

Jan Špaček
starší

Rok 1918

Rok tento započal dosti příznivým jarem pak ale přišli veliké mrazy v měsíci květnu a opět veliké sucha až v měsíci červnu ke konci trochu zapršelo, ovšem na tak velice vyprahlou zem to bylo velice málo znatí. Válka trvá dále. Z přátelská strana volání o pomoc Američky na místo Ruska které následkem revoluce ukazovalo mír.

Léto roku 1918 bylo pohodlné dosti. Tím
valečtí mocnosti nechali o sobě psáti že mohou
válčiti dále s nesterenou silou, Rekvisice přísně
byli provadeny avšak nálada mezi občanstvem
již dávno byla nervosní žadný již nevěřil ve
vítězství Ústředních mocnosti. Sliby hrozby
ani v kostelích každé neděli zpívaná císařské
hymny nepomohalo udržovat lid v víře
ve vítězství. V Praze konal se sjezd spisovatelů
a předních mužu vůdcu národa, prohlášena
na sjezdu nedůvera c. k. rakouské vládě
a připravována podajmu revoluce k dobytí
národní samostatnosti. Což konečně dospělo
a neuspěchem a rozkladem armady k
převratu dne 28 října 1918.

K tomuto převratu a prohlášení samostatnosti
naší Republiky hlavně přispěly mužové za
hranicemi kteří tam pracovali co národní
prozatímní vláda a rada v čele mající
profesora Masaryka, vůdce revolučního odboje.
28 Října 1918 byla tedy prohlášena naše
Národní samostatnost co Republika Česko-
Slovenská s prozatímním presidentem
profesorem Masarykem v čele
Bůh mu dopřej dlouhého věku ku blahu
Republiky

Protokol.

Protokol. vzdelani dne 17ho Unora 1865

čís. Mezi osobami Janem Skarnikem, a obchodnikem Simonem Lederrem s Přepich stulase nasledujici umluva že dnene 17ho Unora 1865 za třinaste dni, to jest dne 3 Března 1865 povinovány Jan Skarnik P. Simonoj Lederroj slozi,

a sedl Jan Skarnik P. Simonoj Lederroj do Přepich po dvouch přepislych sousedich V. Šarurek, a N. Dohalsky dne 13 Břez 1865 30 zl 74 gr: r. č.

Protokol dne 1 Dubna 1865 v Žilovici

62. Mezi osobami Josefem Hofmanem č. po. 15 z Virevi a jeho čeledýnem Janem Cinarem stran ocizeni nekolik korcu zita kteri Jan Cinar sremu hospodářoj Josefoi Hofmanoi z zemkemskeho srubu zhramadj saine odčizil a N. Runkasoj chaluppnikoi odnášel kteri mu zánei vzdi nekolik grošu dávat i take se doznal žeto obožita bylo 2 korce doznal se upřimně sousedu kteri se podepsal, Jan Čap z Žilovic

o Přibytku obecniho představenstva Václav Sruz představeny
Václav Jane ředeni

Obecni oznámeni

63. v stranu pasení napříč kopich kolem silnice, by se skoda nedelala a přitom deske namezich zizich potom hnusi by se nehanili pocitak kdyse mayi krávi pást a potom by žádni nedelál dali na obci bez upovědě.

4 Číslo 4. obdržel obvodní list k upotřebení zástavní ve
dceři Anně Václav Čejpa, roku 1865
5 Číslo 5. obdržela Dorota Cahernova list obvodní
by byla přijata do opočenské nemocnice, dne 1865.

6

Protokol

zavedený dne 8 června 1865. zástaj přihlásil se Jan Šťouba
z Meříčí dne 8 července 1865 kvitovaný s stanou Dalczál a sňatečně se vito-
vali, ona porodila nemanželské dceři kteremuse Jan Šťouba co otec
přiklásil a co svemu vlastnimu synu Václavovy jakožto otcovsky povil
200 zl č. č. nasoších grunsah které prosáiot vodičiot Meříčí obdržel
kteremu gruntovnehovně přičtnuti jsou nadeel mu přičtnutich grun-
ech, svemu (vlastnimu) synu Václavu gruntovnehovně pojistit mohal, a Anna
Dalczál je oprávnena do 12 let úroky na výchování toho samého syna
Václava k polnoče vybyratě, a od 12 let do jeho zaopatření úroky
připočitávat každe vene kapitálu až dosahne pravidl let a nob
když by toho za potřeby bylo žeby se zaopatřoval, zavazuje se Jan Šťouba
co otec otcovsky podil otom nadřečenim čase vyplatit.

Soukaz

Jan čísl. č. 17 nařízeni obdržel dne 2 února 1866 skrze
ne uposlechnutí nařízení ze dne 26 prosince 1865 byl
ainen, skrz delání nepřiměřeních příkopu na obecnim újezd
nářadí, mu by do 8 dnu do místě do předešlého pořádku
přivedl on daném nařízeni zadosti neučinil, byly za ten
účinu kterau dovezl za 8 kusů 40 kr. č. č. do obecní pokla-
nice pokutnen složiti jest, pokudu za přestupek do
obecní pokladnice 5 zl. č. složiti měl.

Zvlaštní zaznam. ci dulezity.

V roce 1917 a 1918 rekvirovala vojenská správa rakouská
pro válečné účely zvony, kmoždíře mosazné
kliky ode dveří u nás byl vzat obecní
zvonek dne 6 února 1918. Jinde všude ho vzali
a schovali jen kdy soud to Buch ne, ti se báli;
Máme leč Veliký hádek Nezoní se;

Radostne nás překvapila zpráva o prohlášení naší Samostatnosti jako blesk rozlítla se po všech obcích večerních. Ještě toho dne bylo slyšeti z jiných obcí, hudby shůlení z hmoždířů pořádaní průvodu a jiných oslav.

U nás bohužel právě chyběli inteligenti národně uvědomělý kteří by měli v ten den občany vybarcovati k veřejnému slavnostnímu projevu v tak významné chvíli pro náš český lid vzrušenuté ze 300 leté poroby. Několik dni potom později pořádal v hostinci u Čápu přidělící učitel Šubr přednášku o významu prohlášení národní samostatnosti. (učitel z býv. Újezda)

Právě v té době rozšířila se u nás v obci epidemie Španielské chřipky která si též několik obětí v obci naší vyžádala.

Nyní káže nám povinost a úcta bychom vzpomněli těch našich druhu otců synu a bratrů kteří významného dne 28 října 1918 se nedožily kteří pro jimi nenáviděný ~~dů~~ rod klatých Habsburků a jejich přeživenců v porobě vytrvácli. Budeškoro stavěji jim pomníky aby jména jejich nepadla v zapomenutí. Jména jejich zaslouží by věčně žili v pamětech potomků. Tedy já i do této knihy zanesu obětí této děsné vražedné dlouhé války pro Věčnou Paměť. Tak následuje dále:/.

Během plných čtyř let války a počátkem pátého roku bylo narukovaných z obce naší 98 vojáků od 18 let do 52 let. z nichž padlých a nezvěstných jest 12. Ty jsou svědky toho kam až vede tužba a fanatismus panovníků.
Padli anebo od zajatí v nemocnicích zemřeli.

1. Bohuslav Jarský rolník čís. 43. svobodný stár 25 roků padl v Srbsku
2. Rudolf Černý krejčí svobodný stár 19 roků padl v Rusku
3. Václav Pavlík zámečník svobodný stár 23 roku padl v Rusku
4. Josef Lukášek rolník svobodný 24 roky stár nezvěstný v Rusku
5. Jan Šilvar pekař svobodný 24 r. stár padl v Rusku
6. Josef Mach krejčí ženatý 28 r. stár zemřel v Srbsku
7. Jan Archléb bývalý rolník ženatý 40 roku stár padl v Italii
8. Jan Macek dělník svobodný 19 roků stár z pěšla 30 ku padl v Italii.
9. Josef Šmída dělník svobodný stár 24 roky zemřel následkem zranění doma u rodičů
10. Václav Lukášek účetní svobodný 22 roku stár padl v Italii
11. Václav Macek krejčí svobodný 24 roky stár zemřel následkem válečných útrap na dovolené u rodičů č. 30
12. Jan Šenčů rolník a zedník stár 25 roků padl v Uhrách na Slovensku

17/6. 1919 v Kosicích Bela

Budiž vám země lehkou!

Zapsal Jan Macek krejčovský mistr č. 30 v Jilmici

Vzájetí bylo vojínů 8 v Rusku a v Italii.
Vrátili se všichni. Někteří též vstoupili do legií.

Následkem dlouholeté války po převratě v r. 1918 ke konci zásoby žádné nebyli. Hrozil hlad zvláště v městech tak že se pokračovalo dále ve vázaném hospodářství na odběrací lístky pro nesamozásobitele. Cukr též nebyl volný. Pšenice platila 80 kor. žito 75. ječmen 70 k. oves 75 korun Pod rukou se platilo až 1000 korun jeden mtr. cent. Toz stěžovalo pekvisice zasobovací.

Rok 1919.

V roce 1919 začalo sídění politické a stranické zakladali se různé organisace. U nás jako jinde založena organisace agrární a sociální demokratická. Též jednoty „Sokolské“ se zakládaly u nás též a starostou Sokola zvolen byl Josef Čáp mladší.

Na Slovensku povstali proti nám Maďaři chtíc Slovensko dostati zpět a při bojování hranic padl Jan Šrnčík již dříve mezi padlé zapsaný k věčnou památku.

V tomto roce vydalo prozatímní Národní Shromáždění a provedlo volby do obcí na základě všeobecného rovného práva volebního pro obojí pohlaví v stáří od 21 let. Volby konány po celých Čechách dne 15 června. Výsledek první volby republikánského systemu u nás byl tento: Republikánská strana dosáhla dvoutřetinovou většinu 8 členy obecního zastupitelstva a sociálně demokratická jednu třetinu se 4 členy obecního zastupitelstva. Starostou prvním zvolen Jan Špaček dřívější starosta. a Černý Jan č. 11. náměstkem Procházka Václ. č. 7 radní a Václav Kanský radní.

Téhož roku 1919 byly též provedeny volby do Národního Shromáždění.

Peníze byli užívany ještě Rakouské. Nahlé bylo nařízeno okolkování všech papírových peněz při čemž byla polovička každému majiteli peněz zabrzaná na čas.

Před tím bylo peněz papírových mnoho v oběhu následkem dlouho trvající války a smutné dědictví po Rakousku Okolkováním se zjistilo co jich jest v oběhu.

Drobných železných 2 hal. a haléřů bylo též obrovská spousta

Drahota byla veliká následkem znehodnocení peněz.

Avšak již bylo viděl že poměry se zlepší a hleděli jsme skliden budoucnosti vstříc.

Rok 1920.

Rok tento byl rokem obstojným ale drahota nepolevovala. Byl tu pořadán Sokolský slet který se skvěle vydařil. Jinak vše plynulo skliden.

Rok 1921.

Zima v tomto roce i jaro bylo dosti příznivé pozdeji déle nepršelo a bylo veliké sucho. Obilí se kegním ztráčelo. Sena bylo málo Jmě byli již největším suchu a velikých vedrech takového horka nebylo paměťníka. Mandelů bylo málo ale zmíza to nad očekavaní bylo krasné a dosti to vypalo—

Po lidi bylo dobře kuře pro dobytek neb nebylo krmiva.

Otavy jemné ani jetelové nebyli vůbec a slama se platila 1 m. cent. 165 kor i drazě Obilí se mohlo již volně prodávati Pšenice se platila na burse až 460 korun metrický cent.

Na podzim zaselo se do sucha obili vzešlo až z jara v r. 1922
jeteli žadné nebyli pro příští rok. Ten samý rok 1921 byla u
dobytka kulhavka a slintavka a dobytek pošpatném krmivu
dostával tměknutí kosti.

Rok 1922.

Na začátku roku byla velmi tuhá a dlouhá zima
z jara něco prošlo ale pozdeji bylo veliké sucho. Prameny
vod byli od lónska a labé tím takřka vyschly, a o vodu
byla nouze veliká. Mnoho hospodáru jezdilo pro vodu
až do Dranova a kam kdo mohl.
Teprve před samými žněmi prošlo s velikými bouřemi obili se
zotavilo takže na slamě něco při bylo. Při jedné takové bouři
zapálil blesk v Městci stavení pana Mervarta.
U nás byla učiněna prop. Mervarta sbírka která
vynesla následující věci 420 kg. žita 150 kg. pšenice
23 kg. ječmene 50 kousu hotových 12 kg. ovsa.
8 mandel slámy krmné. 8 otepí sena a jetela 6 otepí
slámy ecpové Což odevzdal kdepsaný pan Václav
Prochazka č. 7. 30 května 1922.
Ze této roku byli při častějších deštích. Jetelí sete
do ozimu se pekali brambory a řepa narostlo ale dobývání
bylo velmi namahavé.
Též v tomto roce byla u nás zřízena odbočka jednoty
Orelské v Libníkovicích ke které též několik podřadných
Sokolů přibehlo které si nemohou přivyknout svobodně
dýchat.
Škola konfesi Českobratrské v Klášteře byla prohlášena
obecnou a děti z naší obce vyznání toho začali chodit od
1 listopadu na Bysoký Újezd.

Proce tohoto vydalo Národní shromáždění
výzvu by všude ve všech obcích se obnovily „
„Pamětní knihy" Tím vyzvala politická správa

obce by ustanovení byli všude archivaři se sborem
poradním kteří by významné události v obci a ve
státě Republiky Česko-Slovenské zapisovali
Obecní zastupitelstvo v podzimní schůzi zvolilo
archivářem Jana Macka rolníka č. 30 v Jílovici
za poradce Jana Černého č. 11. Václava Lorence
a Václava Kanského kteří se uvolili že budou
s archivářem pamětí zkoumati které on pak
pro paměť potomkům v knize to co nejlepší
zapíše od začátku roku 1923. doplňuje z
paměti události předešlých ročníku kde bylo
přestano dřívějšími starosty. Jan Macek

1923.

Rok tento začal smíšenou zimou v měsíci
březnu bylo dosti teplo. Jelo se nejvíce v březnu
a začátkem dubna i brambory se v březnu pálely
V zimě byl podniknut na ministra financí Rašína
atentát kterému po 6 nedělním utrpení podlehl.
Duben i květen byli polhčí ale dlouhošlimrazy.
16 května byl návštěvou v Hradci Králové při
jízdě z Polské Republiky maršál Francouzský
a vrchní velitel spojených vojsk Dohody „ Ferdinand
Foch. též prohlížel Královéhradecké bojiště
z roku 1866. Červen měsíc byl velice mokrý a
chladný což nepříznivě působilo na obilí.

zvláště pšenice špěli tak zvanou rezovatinou
takže na zrno bylo pšenic málo. Brambory a
jetely se dosti z vrodily. Za řepu se platilo až
25 kor. za metrický cent. Pšenice byla až za 160 kor.
obilí udržovalo dosti vysokou cenu.

V tomto roce vystoupil z obecní služby
strážník Václav Frynta který v obci co
strážník obecní celých 38 roků sloužil a
kterému při jeho vystoupení ze služby obce 77 roků
bylo. Sloužil obci s celou svou duší a jen
pro pokročilý věk byl nucen službu strážníka
zanechati. Po tom přihlásil se do služeb obecních
Václav Pumr bývalí Italský legionář zvolený
obecním zastupitelstvem které bylo zvoleno ze stran
republikanské a klerikalní se starostou Josefem
Černým č. 41. v čele. Zima byla normalní do
konce roku.

1924.

Rok tento byl v začátku dosti normalní
zima i jaro které ale pak v květnu vykazovalo
více velikých lijavců a zvláště v červnu byl
tak veliký lijavec jak se říká průtrž mračen
že voda v malé chvíli vystoupila tak vysoko
že nebylo v naší obci pamětníka. Zvlaště byl zasažen
jich osnic od Tyniště na Josefov. Sena tím
mokrém byla silně zaplavena a zamazana
Lně potom byli dosti obstojné.

Řepa byla ten rok dražká Kolínský cukrovar akciový v Podzamčí platil 26 kč. za m. cent v Mezříčí platilo se za řepu 29 korun za m. cent. Obilí též nadcházelo ~~k~~ vyšší cenu. ječmen až 230 kč. pšenice i 200 až 220 korun.

V tomto roce na podzim byla provedena pozemková Reforma (parcelace) pozemků do vlastnictví jednotlivců na velkostatku Opočenském. pro Sílovici přiděleny pozemky ode dvoru Vranova a Tošova. Této parcelaci předcházel onucený pronájem pozemků od těchto dvou dvorů v roce 1920. Kteří z občanů Sílovských byli uznáni nejpotřebnější těm byla půda přidělena Rozděleno mezi zachazeče půdy 33 hektary.
Nájemné se platilo asi okolo 100 korun přibližně 2 jednotlivé korce.

Pozemkovou reformou v roce 1924 provedenou přiděleno žadatelům z dejší obce 98 hektarů Zájem o pole byl veliký ale konečně po velikých různých protěžováních a debatách byl konečně každý uspokojen. Cena přidělených pozemků se v tom roce nezjistila.
Následkem pozdního odměření museli ~~kteří~~ kteří půdu do vlastnictví obdrželi setiž přes

polovici listopadu.

1925.

Zima byla průměrná a jaro bylo pro první setí pěkné pozdější dále prošlo takže se setí přes celý duben protáhlo ba i do poloumesíce května Též léto bylo velice vlhké a i v zimních bylo vlhko že i obilí začalo posečené růsti. Řepy bylo nasazeno mnoho jako nikdy v předešlých letech tak že byla obava jak se obdělá ale přesto nedostatečné obdělání a spracování řepy narostlo dosti každého uspokojila. Cena následkem úmluvy mezi cukrovary byla jednotná platilo se za 1 metrický cent 20 korun.

Prvé zprávy zavedena v obci naší elektrisace na kterouž se obec uvolila do 60% nákladu přispívati.

15. listopadu byli volby do Národního Shromáždění a Senátu.

V naší obci byl výsledek voleb tento:

Strana Republikanská obdržela	149 hlasů
" Lidová (klerikální)	49 "
Sociální Demokraté	26 "
Komunisté	16 "
Česko-Slovenští socialisté	12 "
Živnostníci	12 "

o ostatek jiné ještě strany po několika málo hlasech

Voličů bylo 284.

Celkový výsledek voleb v Republice byl

tento:

obec Jilovska — Okres Opočenský

Jednací protokol

v obci Jilovské od 20 Listopadu až do konce roků 1867

Číslo listu protokolního	Kdy se list počal	Jaketo obsahu	Jak byl vyřízen	Dne chose vyřízení stalo	Kdy se vyřízení stalo		
1	18 Listopadu	Jiří Sruovský čís 26. žádá by se mu prodal obecní sad pro stavbu	Když chtěli se mu nemohlo činiti, poněvadž se čeká až to inženýr od míry potom že tehdy žádost se vyřídí a místo prostředně se prodá a neb úrok se splatit bude. z ke částky za jakou to bude prodaný.				

První strana byli Republikani.
Druhou " " Romanisté.
Třetí " " Lidovci
Čtvrtou " " Socialn Demokraté
Pátou " " Národní Socialisté
Šestou . . . Národní Demokraté
Pak živnostníci a ostatní drobné.

X/+ strany a skanečky. Upomenuto. ./.

./. V roce 1922 byl koupen nový obecní zvonek a 18 března 1922 byl nahoru pověšen by se s ním mohlo zvonit. Někteří ho chtěli dát světit ale ješlo z toho. Právě když ho zavěšovaly šla kapela Třebechovická která hrála Sokolům. Zarazili u Kříže a hráli zvonky Sokolský pochod. Šestého července na Žech. Pražských Svatbách. Budem zvonit přišla bílá sobota a ta se zvoní o Vzkříšení.

V prosinci od 10ho počalo mrznouti: veliké mrazy byli až do Vánoc pak stále pršelo až do konce roku. Obilí tento rok následkem letního mokra bylo špatné jakosti: což mělo i na ceny vliv takže k Vánocům stálo pšenice 180 kč. žito. 140 kč. ječmen 160 kč. Jetelová semena nebyla skoro žadná.

1926.

Velké deště se vlekou přes polovici ledna kdy činíme o tom zapis. Což jest světová událost katastrofální neb prší skoro v celé Evropě. a noviny hlasí veliké povodně a čehož jsme i my byli svědky jak do příbytku blízkých řek a potoků vnikla voda do příbytku i do chlévů. Po té přišli zase mrazy ale dlouho nebrali již o Hromnicích 2 února byla stále mírna zima bezesněhu. Jaro začalo dosti dobře zaseto se ořepa a brambory se pěkně zasazeli. Ale v měsíci květnu přišlo 11 velkých lijavců takže brambory a řepy se nemohli patřičně obdělati. Červen měsíc byl též velmi deštivý mnoho řepi a brambor zustalo neobdelanych mnoho se jich podpařilo a na těžších půdach ani brambory nebyli obvozane zkrátka katastrofa. V červnu se vylila ze břehu Dědina a v Meziříčí byla voda rozlita po polích až po Tošov na 80 roků nebylo tak velké vody pamětníka.
Červenec též byl vlhký až do žní následkem mokra zrno v obilí se špatně vyvinulo za posklizni málo se ho namlatilo. Žně jakž takž se odbyli též provlhko neb o těchto třech měsících, květnu, cervnu a červenci.

ba i v srpnu voda 5 až 6 krát z břehu v řekách vystoupila. Seno na dobro byla zničena a otav bylo málo a též zakalením poškozené. a jen po skrovnu dali se na krmivo upotřebiti.

Bramboru někdo nesklidil po kořeci ani co jich z jara vysázel. Takové bramborové neurodynění pamětníka. Voce bylo dost. Řepy bylo míň než polovic proti normalním létům. Někdo sklidil 15–20 m. centu po kořeci výměry. Z toho všeho byla doba zlá velká nezaměstnanost a každý hledí spořiti na příštím roku ostříc, a co možná ve výdajích se uskrovňuje. Za 1 m. cent řepy se platilo 15 korun neb cukrovary byli zase skarselovaný jako před světovou válkou. Za řepu to jest cena ubohá.

Podzim dosti dobrý ale též vlhčí. Jetelová semena nebyla skoro žadná.

Zima začala okolo 25 listopadu a před Vánoci byli veliké mrazy ale po Vánocích bylo zase mírněji

Ceny obilí se utvářili v roce 1926 na podzim a do zimy roku 1927 takto. Pšenice 235 kč. Žito 220 kč. ječmen 180 kč. oves. 150 kč. Brambory k sadbě: 100–150 kč. Jetelova semena od 20 kč do 26 kč za jeden kilogram.

Ceny dobytka: Tažení 5–6 kč. Užitkový 6–8 kč

Ceny másla 24 kč za 1 kg. vejce v zimě 1 kč. déle 60 hal.

Bylo též pokračováno ve stavbě silnice k Tošovu

Jeden čtvereční met této silnice stál 4 koruny 5 haléřů.

Zvlastní zaznám pamětní 13 března 1927

Pro paměť potomkům kteří doufám že budou lepšími Republikany než jsme my musím zanést zřízení a utvoření Hospodářsko-čtenářské Besedy v naší obci.

Tuzech tuze těžka slo její zřízení na svět. Nebylo mecenašu nebylo porozumění sama zisk uchtivost. Již roku 1897 jsme se o to pokoušeli jako Ochotnický divadelní spolek zřídit knihovnu vzdělavací z čistého zisku z divadelních her. Ale marně. Nebylo porozumění. Nechci se o těch bolestech ani rozepisovat

Až konečně nás napadla spasná myšlenka Na můj popud, Jana Černého, č. 11. Václava Procházky č. 45 a Josefa Pumra z čp. 1. Rudolfa Janského, Josefa Kolce učinili jsme sbírku po vsi v roce 1912. kterou obstaral tehdejší strážník Alois Novák a která vynesla 70 korun rakouských.

Svolali jsme veřejnou schůzi a hned se přihlasilo 34 členů dne 11 března 1912. Josef Pumr čís 1. v Mokrém první knihy zamluvil.

Koupili jsme od pana učitele Musila v Mokrém za 60 korun starších dost zachovalých knih a již byla knihovnička

Dále se vybrali od členů roční příspěvky a objednali se knihy z Topičova Nakladatelství v Praze. Již v roce 1913 měli jsme v knihovně naši cenné knihy a bylo to ještě za Rakouska: Havlíčkův Slovan, Denisovy: Konec Samostatnosti České, Čechy po Bílé Hoře, a Jiráskovy spisy zvláště „Temno" které jsme museli ve válce Světové mít uschovany neb byli Rakouskou vládou konfiskovany

Nyní chvála Bohu a příspěvkům obce neb
knihovna jest od roku 1922. z 18 února kdy se usnesla
valná hromada Besední: /knihovnou veřejnou.
Nyní čítá okolo 500 svazků i přes nepřízeň
některých občanů.
My kteří jsme položili Besedě základ přejeme
jí pro budoucí časy co největšího rozkvětu
a žádame pány kteří budou kontrolí knih pověřeny
by kupovali vždy knihy které by v potomstvu
budily a držely národní uvědomění aby si brali
za příklad slavné i tragické děje národní
a brały si z toho příklad by zase neklesli do
otroctví v jakém náš národ žil od roku 1620
do roku 1918 skoro tři sta let. Toho naši
vlast a náš národ chraň Bůh.
Přáním by k tomu nikdy nedošlo činím
závěr a poukazuji na to, že "v práci
a vědění jest naše spasení" a jen tím
národ udrží si těžce získanou svobodu.

Jan Macek obecní archivář

Rok 1924.

Leden byl vlhký časté deště veliké mlhy. Následky
toho nemoce, chřipka která řádila po celé Evropě,
ale měla průběh mírnější než v roce 1918.
Únor byl sušší na hole mrzlo. Na to začalo být hezky
jako z jara
Březen v začátku vlhčí od polovice sušší, Dne 9ho
března byla odpoledne o 1/2 4 hodině s poledne veliká
bouřka. Selo se už okolo 20ho března dokonce i řepy
někdo měl v tomto měsíci i brambory nasázeny.
Duben byl ze začátku vlhčí a ten týden před Velikonocí
15ho a okolo 20ho veliké deště seti bylo jednou moc
ranní a druhé zase pozdní.
Řepa byla za 18kč 50h. metrický cent neb cukrovary
rolnické i soukromých majitelů se zase po válce
zkartelovaly. Květen začátkem vlhký pak obstojné
počasí. Seno se uklidilo dobře. Žně byli též
dobré. Z jara a v létě utrpěli řepy zvlášště na křemeně
od ponrav v roce 1923 bude asi mnoho chroustu.
Úroda byla dosti dobrá a obilí dosti sypalo až na žito
Řepy bylo po korci až 110–120 m. centů.
Na řepu kromě na těžkých půdách byl rok
abnormalní. Podzim byl suchý a tak že brambory
a řepa dobře se sklidily. Bramboru zvlášště na
křemeně narostlo dosti. Ovoce bylo někde a někde
žádné. Zvlášště švestky se neurodily.
Obilí před Vánocí platilo žito jelikož se málo
sklidilo až 230 kč za m. cent Pšenice 220 kč.

Ječmen 180 kč. oves 160 kč. až 170. Dobytek hovězí, i koňský klesl v ceně. Řepelů bylo nechano mnoho na semeno ale semena bylo málo na hlinách bylo semínka více. Řepkové semeno platilo 800 – až 1200 kč.

Před Vánoci uhodily veliké mrazy až 26–28 stupňů Po Vánocích zase zadrá zima ale deštivo.

Dne 16 ho října byli volby do obcí v Republice. V naší obci postavila Republikanská strana jednotnou kandidátku. Jiné politické strany kandidátky nepostavili. Tedy volby odpadly. Všech 12 členů výboru jest tedy ze strany Republikanské Za starostu zvolen: Jaroslav Pražák. V roce tomto propůjčila Hospodářsko-Čtenářská Beseda obci knihovnu Tímto činem bylo obci ušetřeno obci několik tisíc korun neb úředně bylo nařízeno obci zřízení obecní knihovny. Též usnesl se obecní výbor by podána byla žádost k Pozemkovému úřadu o přídel lesů dle zvaných „Hlohová a Lada, neb v roce 1928 bude se provadeti lesní Reforma v Republice.

Rok 1928.

Zima bylo od Nového roku mírná. Leden obzvláště mírný ke konci deštivo. Únor z počátku vlhčí. 17ho února o 3hodině odpoledne veliká bouřka a blýskaní. Březen suchý okolo 20 se nejvíce sélo ba mnoho pšp bylo v březnu zaseto neb na mnoho let se tak dobře nesélo neb země byla od mrazů řádně připravená. Duben v počátku sušší pak vlhčí. Okolo poloviče veliké deště místy průtrže mračen v noci na 17ho spadlo mnoho sněhu a mráz byl veliký pampouchy na střechách až 15-20cm. dlouhé 17ho celýden se chumelilo a sníh ležel dva až třídni z 18na 19ho opět veliký mráz se led sotva nohou člověk prolouknl.

S července byla v naší obci veliká slavnost 10leté výroční naší republiky. Súčastnily se jí tyto spolky a korporace: Místní osvětová komise, Beseda „Jitřenka," Sokol a hasiči. Program byl tento, přednáška br. Ondráka z Opočna, slib státní vlajce, deklamace hry a cvičení dětí místních i okolních.

Od poloviče července skoro až do konce září bylo mnoho takže otav bylo velice málo, ba skoro žádné jen tu i tam na vlhčích pozemcích.

2. province tohoto roku byly volby do okresních a zemských zastupitelstvech. V naší obci vypadly takto.

Republikanská	strana	122
Lidová	strana	76
Sociálne-demokratická	strana	23.
Živnostenská	strana	16
Národne sociální	"	8
Komunistická	"	7
Národne demokratická	"	4.

Dne 23 května byl na svém poli u Vyjávy na kopci zabit bleskem rolník a bývalý starosta Josef Černý čís. 41. ve stáří 42 let.

r. 1928.

Dne 27 prosince zemřel ve věku 60 let a 4 měsíců kronikář naší obce Jan Macek. Budiž čest jeho památce. Byl jedním ze staných českých písmáků národovec a drobný pracovník na poli osvěty a vzdělání lidu, jenž mnohdy nepochopen stál pevně a poctivě za svým ideálem až do smrti.

Zapsal jeho syn Josef Macek
kronikář obce Jílovice.
a nově zvolený obecní archivář.

Rok 1929.

Vroce tomto byla velice kutá zima, jaká nebyla v naší vlasti od více jak 100 let. Mrzlo od začátku ledna až takřka do půl dubna. Mrazy byly 35–45 %. Pomrzlo mnoho ovocného stromoví vzláště ořechy, smaken a švestky s polovice. Pak byl čas dosti normálně až 4 července navečer přihnala se bouře s větrem smrti jaké nebylo u nás pamětníka. V čísle 31. u Fran. Gyrsa shodila střechu doškovou a po celé obci poškodila střechy vzláště došková a sházela tašek nespočtaných. Na alejích i po vsi rozlámala stromoví ba i s kořeny vyvrátila. Také v lesích řádila hrozně vzláště na Ladech kde mohutné lípy lámala a vyvracela jako sirky. Úroda na polích která jen kymula byla povalena jako válcem. Přesto však žito, kukuřice, brambory a řepa vydařily se také kromě ovoce všeho bylo nadbytek. Přes všemné pohromy živelní které řádily v celé Evropě bylo plodin hospodářských nad průměr také ceny jejich klesly pod výrobní náklady a platilo se za pšenici 160 Kč. žito 120 Kč ječmen 135 Kč. oves 110 Kč brambory 1 q. 20 Kč. Podzim byl mírný až skoro do vánoc takřka bez mrazů. Dne 2. listopadu zemřel první a dlouholetý předseda Hosp. čtenář. besedy, a první předseda "místní osvětové komise" kterou vláda republiky pro vzdělání národa nařídila ustavit v každé obci: Jan Černý a čís. 11. ve věku 58 let. Čest jeho památce

Dne 27. října konaly se ~~volby~~ volby do parlamentu a senátu.

Pro paměť potomkům, jak národ nedbaje poučení z těžké ~~ve~~ minulosti rozštěpen na tolik stran, kdy každý občan pravý ~~Čech~~ nejen Čechem, republikánem jchce býti socialistou, agrárníkem, lidovcem, komunistou atd. Stojí zde příklad jak v naší tak malé obci všecky ty strany a které národ náš je rozdělen, naším následovníky a zastánce

Strana republikánská agrární 134
" Lidová čes-sl. katolická ~~74~~ 74
" Sociálně-demokratická 37
" Národně sociální 6
" Živnostenská 16
" Národně-demokratická 4
" Komunistická 7
" Ligy za nápravu kand. listin 2.

Zima byla mírná a sněhu málo.

zapsal
Josef Macek
obec. archivář

1930.

Ten to rok co se týče úrody byl průměrný, až na otavy kterých bylo velice málo jakož i těžkomé brambor a řepy. V tomto roce teprve se ukázaly škody na ovocných stromech neb následkem mrazu mnoho ještě stromů které pokodila zima z 1929 vzalo za své takže obec naše vykácením všetek vzlášť při silnicích na pohled velice zpustla. Jelikož se světě je nadvýroba produktů jak zemědělských tak průmyslových působila na nás krise. Obilí kleslo na ceně takže platí pšenice 140 Kč žito 90 Kč oves 90 Kč ječmen 120 Kč. Řepový dobytek platí 9 kč. 1 kg mrtvé váhy. V průmyslu a v městech je velká nezaměstnanost i dorti bídy. Jde se však a tancuje dál s heslem co nás jen mrzí budem za 100 let tu nebudem. Řekl bych, že je to více krise mravní, krise charakteru a protivnosti neb ohlédneme-li se kolem vidíme jak někde se vydělává 100 a více % na druhé straně vzlášť na venkově zase se 0 od 0 jde. Lid nás však je zostřelen, pozván stranictvím, bonbon za prodání prospěchem tak, že proto tyto věci nevidí kde třeba zajedrat na pravou, vzlášť když vídavě jeho mu nedávají příklad žádný a pakliže ano tak moc málo.

Hledíme li se stanoviska dnešních poměrů do budoucna, chvějeme se o osud našeho národa, lásky, svornosti mikdě, obětavost vážná práce je pomíjivána, zatím co z dědin předků, nápisovanost zahanbuty jsou obdivem. Ač by zase ta česká počtivost stará, kdy jeden druhému pyšně pravil pane sousede pod komínem se zas nádila před námi kov, ty doby kdy nevážil majetek ale na čest a počtivé jmeno všech kladl váhu. Dnes jmenovaný titul jako bychom sami nevěděli bez přemáhání, že osobnost o které nebo o kterém hovoříme nestojí za fajfku tabáku a teprve titul dával jí jakous takous cenu. Běda hlavotvr které v sobě jest rozdvojeno pravil Kristus, jak nebude jí náš národ který jest rozdvojen ne 2 X ale 30 X. Jakoveto poměry byly před Bílou horou jeden tam druhý sem žádný teplý ani studený nevrlost mamon atd. a proto ta katastrofa Bělohorska nás rozpukla jako plevy.

A dnes? Zase tolik plev, a zase tak zřídka Bohu milý, ten je pěkný, ten závorný, nové kříže, ale počtivým člověkem, mít ideál, žít celky, republice nechce žádný. Bože náš, vlož zase lásku, plamen, do našich srdcí, dej nám „Symbol“, za kterým bychom šli všichni bez rozdílu, a proto které by nás v časech dobrých i zlých spojilo, ku věčné slávě Tvé i drahé vlasti. Vždyť jen to co dobrého zde vykonáme, co uloženo je v paměti dobré našich bližních v paměti obce, vlasti jde s námi za hrob a dál věčně, ostatní prach a popel, polní tráva.

Zapsal Josef Macek obec. archivář

1931.

Počasí v tomto roce bylo průměrné. Co se týče úrody pšenice bylo 1/3 méně než v roce minulém ječmen též vypadl málo a stav žita které bylo v roce 1930 nadbytek a nemohlo se prodat ani za 90 Kč takže se ho vodně skrmilo dobytku, byl katastrofální jak na slámu i semeno neb po 1 keři nedalo o mnoho víc než 2 X výsevek. Za to oves byl nadprůměrný ale nedokázal nahradit nedostatek dusných obilnin. Jetelové jeteliny mnoho přes zimu vymrzlo a louky utrpěly různými škůdci nastal úplný nedostatek krmiva ovse neb za následek nebývalý pokles cen všeho dobytka a kdyby se neskliditelo nad průměr bramborů a řepy obstojně nastalo by našemu venkovu, doba katastrofy ačkoliv i takto mnoho utrpěl. Hovězí dobytek který byl nucen skoro každý odprodat vůči krmení, platil od 1 až 4 Kč za kg živé váhy, vepři průměrně 8–9 kč za 1 kg masa. Obilím odprodej byl o 1/3 tím menší takže pro náš venkov byl tento rok a pravda více než kuberny neb k tomu i ceny jí nepokryla ani výrobní náklady. Doufáme však, že rok příští zahojí rány které tento rok 1931 nám zasadil. V tomto roce končilo období pro obecní zastupitelstvo a proto byly volby které vypadly v znamení

Byla zvolena Republikánmi

4. lidovci a 2 sociální demokr.

Starostou opět zvolen dosavadní Jaroslav Pražák.

Okresní úřad v Jilovišti hejtm. Karel Kuba

Revidováno 23.6.1932. Jos. Macek

zapsal Josef Macek obec. archivář

Dodatek.

25. ledna 1931. týden po přednášce okresního školního inspektora p. Vác. Nedbala obecní zástupitelstvo usnáší se všemi hlasy za velkého pletího zastoupení na stavbě školy v naší obci.

1932.

Rok tento co se týče počasí byl dosti příznivý. Úroda plesná až na pšenice které vesměs tpěly rzí. Jata nemoc pšenice přišla po polovině a tak zrno bylo slabé a lehké.

V tomto roce obec upravila vodovod jímž voda se vede z horejší studánky do nádrže k prostřednímu rybníku přes naves.

6. července Místní Okresní komise uspořádala oslavu Mistra Jana Husa. Hudba zahrála na návsi 2 národní písně, a potom šla takřka celá obec v průvodu k baranticí kde u rybníce v lese p. Jos. Hraka č.66 zapálena hranice. Po chvále „Kdo jste boží bojovníci" jednatel p. Jos. Mlček učinil přednášku, po té hudba hrála Hranice vzplála a pěné písně. „Kde domov můj a „Nad Tatry." s doprovodem hudby ubírá se průvod zpět. Zima byla mírná. Ceny obilí, pšenice 140 Kč žita 90 Kč, ječmen 80 Kč, oves 60-70 Kč, řepa 10 Kč.

Ceny dobytka hovězí 1-4 Kč. vepři 8-10 Kč. Je viděti že i tento rok zklamal venkovské ceny jsou nyní hovězí co jsme koupoval byly stejně vysoké tak i dané, ty spíše vyšší, a tak odměna polníka v roce 1932 byla jenom tvrdá namáhavá práce a velká starost jak s hubenými příjmy při vydání stejně vysokými celý rok s rodinou vyjíti. Dle pověsti v příštím roce vládnoucích dlouho jistě bude všecky lidi čekat doby kdy jejich práce v poli tváří bude oceňována a placena jak u druhých složek státu. Zapsal Josef Mlček obecní archivář.

62

r. 1933.

Rok tento byl venkovu celkem příznivý. Zima mírná úroda zvláště u pšenice nadprůměrná jen sen a otav na lukách bylo málo. Z ovoce se urodilo pouze hrušky jablek švestek bylo skrovně. Ceny za obilí pšenice 130-140 Kč. žito. 70-80 Kč. ječmen 90 Kč oves 60-70 Kč. Vepři a dobytek platily jako v roce minulém. Vidět že i tento rok náš polínek nemá na příčích ustláno, neb mzda za jeho pot a dřinu, více než malá, ačkoliv jeho potřebnosti a daňové zatížení na úhradu státního deficitu zapídne vzrostly.

Dne 23 března 1933 na návrh p. starosty Jaroslava Ražáka obecní rada vyhovuje žádosti Místní osvětové komise by obec poskytla knihovně důstojný útulek aby nemusela jako žebrák od čís. k číslu a usnáší se předložit finanční komisi a obecnímu zastupitelstvu návrh stavby obecního domu.

Dne 12 dubna 1933 obecní zastupitelstvo potřeby obce plně pochopuje a usnáší se na stavbě všemi hlasy s podmínkou bude-li Kampelička stavěti společně.

Kampelička se ve valné hromadě vzhledem, že i ona potřebou místnosti vyšla plně vstříc obci a ke stavbě ohromnou většinou svých členů přivolila.

Nyní již nic nestálo v cestě a tak jedinečně v historii naší obce, počal se horečně svážet materiál, a každý občan takřka snažil se neúnavně přispět k společnému dílu. Vyskytly se ovšem případy, že ten neb onen nevlídně se díval na věc v jiném světle nevěda nám ale na posled nebylo nic jiného než s ostatními na tištěte se, že obec zkvetá.

Nyní uprostřed obce stojí společný dům, který je okrasou obce, na kterou každý občan s chlubou hledí snadě jí, že vyplní postavení určené a nikdy nebude litovat své oběti kterou obětně v něm uložil.

I já připojuji podobné přání, nechť věky slouží obci,
knihovna i záložna které účelem svým stanek mají, jež jsou
zřízeny spravě občanské i rozvedlé lásky pravého vlastenectví
které má nejvyšší ideál v rozkvětu obce a vlasti.
Všem svým souvedům kteří k uskutečnění tohoto díla
přispěli, Vřelá Vám památka a dík, neb nenamálo jste to
jen pro sebe pak svým potomkům zanechali jednou krásný
příklad.

I letošního roku, 8. června, tedy dne 6. července za přítomnosti
takřka celé obce pořádala slavnost k uctění památky M. Jana Husa.
Řečnou přednášku o Husovi přednesl min. sekář prof. Jaroslav
Prchalka. Domácí hudební síly hrály o slavnosti zdarma, a tak se mi
zdá, kde lid se snesou z habsburské poroby, že se opět začíná vzíti
do úcty slavných svých předků.

1934.

Pomíně zima, a dosti sněhem jsme nadělo mnoho.
Pšenice na lukách a jetelí velice málo. Oblí kromě pšenice
se mnoho prostředně ale pšenice větším nám byla úrodná.
Byla velká mrazy v prosinci až do konce ledna kdy pekelně
po několik dní pršelo.
V tomto roce upravila se náves a okolní domy, místo
kolem kříže, který katoličtí občané opravili svým nákladem,
až po dům obce a kamselichy se obnovilo, na okolní park.
K uctění památky M. J. Husa 6 července, českobratrští občané
postavili svým nákladem, Husovou mohylu kterou byla
odevzdána veřejnosti 6 července při velkém slavnosti na které
se sešlo široké okolí.
Náš věrný obec stojí jako vyjeva, k občanům, s symboly
Láska Kristova, a pravda věrného jeho následovníka Husa,
a je na občanech v obci, aby s láskou i pravdou svorně
žili i pracovali k rozkvětu své rodné obce a vlasti.

Dne 2 srpna okolo 1 hod. odpoledne vypukl u p. Václ Pumma obecního stráženka požár. Shořela mu stodola s celou úrodou a kryt na chlévě kde měl též plnou stavenou takže celá jeho usedlost byla zničena. Na stavení byl pojištěn, úroda však pojištěna nebyla, avšak přece měl i pojištěním dobrém srdci svých sousedů, neb jak se ukázalo každý i ten nejmenší hledě zmírnit neštěstí všelikým. Zaplať jim Bůh. Lze by vždy při každém neštěstí projevilo se tolik dobré vůle, vždy o co by byl život lidský krásnější a spokojenější, co zlá a sobectví by zmizelo a důvěra a láska jeden k druhému opět upevnila, lidskou společnost.

II oheň v obci

Dne 23 listopadu o 9 hodině vypukl v domku č. 75 p. Josefa Gruse oheň. Díky pohotovosti místních hasičů i spoluobčanů shořelo jen obytné stavení. Sousedé ukázali dobrou vůli a přispěli postiženému jak kdo mohl.

Zima až do vánoc byla mírná.

Obecní knihovna.

S povděkem lze konstatovati, že obecní knihovna těšení pokud roste a čítá nyní takřka 800 svazků, dochází čím dál větší oblibě takže se nyní půjčuje 150–160 knih týdně, zatímco po hospodyně prázdnotou. Skoro v každém stavení se pilně čte. Venkov se probouzí, dohání co zmeškal, neb jméno kulturní úrovně byla překážkou by se uplatnil jako rovnocenný vůči druhým složkám ve státě.

Letošního roku byly zavedeny mnohé místní ceny obilí a sice pšenice 160 Kč, žito 135 Kč, ječmen 120 Kč, oves 110 Kč. Sklizeň vynesla tedy uspokojivě neměla jakosť úroda byla slabá.

Revidoval dne 14. ledna 1931

Rok 1940

V tomto ráleční roce byla velice tuhá zima, která trvala až do půl března. Pak nastalo tání a na řekách odešel led, a voda způsobila velkou katastrofu. Na povodních stromech způsobily velké mrazy těžké škody, jejichž důsah projeví se na jaře.

Vysvětlení kronikáře.

Zde chybí 4 listy z tohoto důvodu.

V roce 1941. úřady naše pod tlakem Němců
skrývaly pamětní knihy. Já tuto knihu neodvedl
a 4 listy jsem vytrhl kde bylo psáno pravdivě
o událostech z r. 1938–1945. Listy jsem zakopal
ne dobře spatřil a psaly v nivce.

V Jílovici 9. května 1945.

Josef Macek

obce archivář.

1935.

Tento rok co se týče úrody byl obstojný a plynul v naší obci bez vzlášťních příhod.

Jen volby do parlamentu proběhly, jinak klidnou hladinou v obci.

Pro zajímavost postavme zde výsledky voleb.

agrární	strana	134
lidová	"	74
Soc. dem	"	37
Živnostenská	"	16
Nár. social.	"	6
Komunistická	"	7.

1936.

Počasí i úroda byla v tomto roce dost dobrá. Obecní knihovna dovršuje v tomto roce 1000 svazků.

Obec po voletním boji je zase klidná a pilně pracuje na zvelebení vesdejších statků.

1937.

Počasí normální, sklizeň dobrá jen letní trochu ztížily deště.

14 září zemřel náš první president Masaryk "Osvoboditel". Všeobecná vděčnost celého národa a úcta jeho památce. Jeho kredo "Věřit a nevěřit" budiž naším vodítkem celý život.

1938.

Tento rok začal pusně a skončil bohatý na události. Počasí a úroda je dobrá. Ceny obraky se však kupí na obzoru. Na našich hranicích Německo soustřeďuje vojska.

Dne 23 září je nařízena mobilizace do 40 let. Na popud odchází 58 občanů, a 25 září nastupuje dalších 30 občanů na opevnění hranic. Nikdo ještě netuší že nastává Kalvárie republiky. Setí a dobývání hranic tímto trpí též úřad a pole práce trvají do vánoc. 6 října odstupuje president Beneš

1939.

Zima v tomto roce byla tuhá.
16 března po obsazením a plném zradné činnosti jednání vlády která republiku vydala v plen germanů, procházejí naši ulicí německé pluky. Oko se kalí, ruka se třese, hlava třeská, plná chuť klesá ke hrudi, nek naši drahou vlast, germánský vrah trhá, mučí, jak nám líbí. Zabírá naši přírodní krásky, naše krásné hory a mžem kraji, nejkrásnější kraji Čech a Moravy. Všem těchům a pokolením posvátný hrad v Praze poskvrňují nohou a špitomnost největšího zločince dějin.
Zatím co protiví čeští plačou, zatínají pěsti, zrádcovské svého národa, na Hradčanech slaví orgie.
Nyní nastává éra germánské zvůle a zločinu.
Zavírají se vysoké školy, ve velkém i malém

z hlav paměť aby nevěřil, nechápal a nemyslil.
1. září začíná všeobecná světová válka, neb germán
posílen zákonem přísluhy do zbraní, cítí se dosti silen
aby ovládl svět.

1940.

Počasí v tomto roce bylo dosti příznivé mírné
a na jaře byla úrodná.
V červenci byla postavena okres. silnice k Vyšavě
která byla skvrnou naší obce. Od měsíce listopadu
začala dodávka dobytka, obec dala do konce roku
38 kusů. V září byly vydány též první potravinové
lístky a též na oděv lístky a poukazy.
Zima byla kutá a též bylo mnoho sněhu.

1941.

Tento rok projevil se po celém jaru, takže byl,
citelný nedostatek krmiv pro dobytek, neb zásoby
byly spotřebovány a nové ještě nebylo.
Od 1. května mnoho obcí obdrželi mocnou hlídku.
Úroda byla slabší, zvláště pšenice, která trpěla všeobecně
plísní mečnou, dala malé výnosy. Brambor velice
děravý. Život v obci byl klidný, jakoby války
vůbec nebylo.
V tohoto roku se u nás postavilo obilní skladiště
kde se členům prodávají všechny hospodářské potřeby.

1942.

Potraviny kupované zimě, kdy mnoho kuantor ve sklepích pomrzlo, dostávalo se i letos prodmí jako a jíce pro dobytek nová byla až koncem května. Úroda byla dobrá. V září však pršelo velké množství, takže mnohý musel sáhnouti po zazobácích uložených na zimu. Válka pokračuje dále, vlastně je většina jejích obětí již mrtvých mladých chlapců mužů na práci do Říše.

1943.

V tomto roce i u nás se projevuje, pravda ale jistě důsledky válečného běsnění, nebo začíná býti nedostatek jistých potřeb, jako oděvů, bot aj. Ve městě i obchodech, proti zamýšlenému, zboží není, přibývaly se, vysoké ceny takže páni, se mohl, jinak tenkrát měl hodně peněz. Obchodníci zásoby ukrývali a to co nebylo na lístky začali prodávati za nekřesťanské ceny. Bohužel i na venkově, začalo se kšeftovati. Lidé z měst kteří neměli plné kapsy odcházeli z vesnic s prázdnými batohy. Koncem tohoto roku začala nejsmutnější kapitola našeho válečného života. Z velké většiny lidských srdcí vymizela láska a soucit k mamonu, zbečství, ovládlo mnohé lidi z nás. Každý hleděl zbohatnouti za každou cenu, znemožňoval své postavení, funkci, kterou ukládána uchvatiteli, hleděl přizpůsobiti na ty které nebyli tak ~~tak~~ papírovaní a ty které nepohlídla že se s nimi vede nekalá hra.

1944.

Ve třetím zimě začal rok páty této hrozné války, která spustošila tolik zemí. Útrapy národů a armád vlastně bídu dolního lidu dostoupily vrcholu.
Každý myslil, že ta to hrozná „Nemesis" na jeho lidstvo hrozně by se mýlil.
Člověk, člověku stal se pekelným vlkem, čest, víra, láska k bližnímu, k vlasti, válely se na všech cestách našeho veřejného života. V Čechách i v městech, při hale veřejné bezpečnosti a lidoskumtváři, kteří se neštítily žádných prostředků aby do kapsy vykořistily lidskou bídou, všecka naše zem se pokrčila, plakala na celou, na útrapy těch bližních jak se říkalo všem potřebným lidem, prachaly se nejbližší příbuzenstvo, s lidskými nectnostmi potlačeny. V každé snad ulici, kteří pivali písně ty funkce, na které válka každá je bohatá, a hvězdami, loty, tato kamarila, která se potřebila, nutila druhé aby se potila do kuvasa.
Libovolně, prožili chudáky na jaře, do kdy co kde bylo k mání, jako mravenci, vzchopili mezi sebe, většinou však ale sebe a své rodiny vzájemně od těchto válečných nepřátelství chránili. Hlavním, vzájemné plnění obstarání obstarání zemitého, látky, kůže, máslo, vejce, maso, prodávaly se za přehnané ceny.

Většina nekuřáků neštěstila se za kuřivo
které za pár kousků vyfasovali z cídaní 20 až 50
násobné ceny. Stalo se případy, že chudý člověk
dostal za práci celého dne, 10 zouck, tedy 3 K.
Tam zase byl případ, že mnohý dívčí chudas
nechal práce, skupoval z vojenských potěšky a cigarety,
za které peníze a za obrátky je ve městě
prodával. Kartám se pozplemenil, takže byl
mnohým jich nouze zakázána, a kdo které za
normálních let pořídal kašdou korunu, nyní
házeli tisícovkami jako plevami.
Jeden známého radával, a hrozbami, že tam
mnohé pohnání hrubou zastřelení, zavření, vymáhal
větší kontingenty na tělo protivných, aby sám
tolik nemusel odvádět a zbylo mu víc na
černý trhy.

1945.

Zima byla mírnější, osivy a píce ony dobře
přezimovaly, kontingenty byly přísnější a jsou
v těch klesům to organům dali najíst a napít.
do němoty, bylo dobře. Jeden pak válečný jde za
druhým a kde konec? Těžko hádat. Život se své
pohodlí jde dál, a ten kdo stojí dál, dívá se
na ten Babylon, tam volají „Svět je zvrácený stále
stejný, nic lepšího nesmím, když přijdou 1000 x do
moře ono se nesplní."

je květen. Válka se chýlí ku konci,
dne 3 května, obcan Bytel je pověřen
by potaj jmenoval národní výbor.
Národní výbor má pokaždé te převzíti všecka
právo moci.
Dne 9. května, Německo kapitulovalo a naší obcí
projíždí na pásu tyto přísně části porazené armády
Německé Vistic.
10 května vidíme první části slavné rudé armády
která nám zachránila životy, obydlí a naši
svobodu.
11. května přijel do naší obce celý místý dělostr.
pluk ve 3 ½ dne byl zde ubytován. Ale na malé
až jinaký každý se raduje, bratrsky je vítán, jen
ti kteří mají obličeje nedomí, nikají, pocházejte,
však pro to takové nebudete, jaké si myslíte.
Bídáci, to má národ za svoji dobrotu, že
je nezavíral, nevěšel jako ti spravedlivě
zasloužili.
16 května. Do Prahy přijíždí muž, který
uskutečnil to o čem naši velicí studitelé,
před 150 lety, snili a toužili.
President „Beneš". Buď pozdraven každý
český kluk, který jím nám dal svobodu, za dlouhých 6 let.
Ty Bože, věčný který sídlíš v dobých lidských srdcích.
Zachovej nám ho dlouho — dlouho — dlouho.

Jaká je to ironie, když dnes ti, kteří jsou Benešovi jmenovaní, naskakovala jsou kůži, kteří se k tomu přihlásili dnes se říkají Benešovci, Němcům dali by pokoj, v hospodách s nimi jinému než s německými přátelům nehovořili a jásali jako prvního 28. října za Němce, jak se pěkně tváří. A dnes.

Člověk svíra pěsti hrůzou strnulý mu zůstává líc
dál jen fackovačka vrahům, již tu hájí vůle.

Takových lidí se nesejde dnes dvátiře do nár. výboru
dnes, když se to nepodaří jednou, jde potřetí
esticken jinou.

Ty pocitový velmi lidé cítí, který je válkou
schudlé, nedopustí nikdy a v Tvém čele stál
muž, který s Tvé krve zbohatl, který s mozoly
druhých celé věčný hodoval, který jejich pronásledování
mnoho jídla a pití, aby byl bezpečen. Věří tomu
že ten, kdo za války zbohatl, nezbohatl poctivě
že je židovský opruz na kterém lpí kus tisíců,
slz žen a dětí, kletba těch, kteří byli stržení
vězením mnozí, kteří dali vlast i život
zatím co oni byli a žili na metropoli
jako lidská hyeny.

Kronikář

Josef Macek

1896 – 1966

Dodatek k roku 1945.

23. listopadu 1945 ve schůzi Národního Výboru byl jsem zvolen za kronikáře zdejší obce. Poslední kronikář Josef Macek, který vedl pamětní knihu od roku 1928, odstěhoval se do pohraničí, aby posílil český živel na hranicích Broumovska. Úkolu toho jsem se ujal a chci věrně a poctivě zaznamenávati události týkající se naší obce. Při té příležitosti musím na tomto místě poděkovati všem známým i neznámým, kteří do této pamětní knihy zapisovali všechny děje od roku 1850, to jest plných 95 let. Co za ta všechna léta se převalilo přes naši obec, od prvního zápisu v této knize, jak naši předkové žili, jak o ten suchý krajíc chleba zápasili, to vše budiž zapsáno na věčnou paměť našim dětem, aby věděly, jak zase jejich předkům se vedlo v tom bouřlivém dvacátém století. Kdyžs přebíráme dějiny našeho století od začátku, až po naše doby, je to samá válka a samý nesvár. Čím více jsou lidé vzdělanější, tím modernější vyrábějí zbraně, aby zahubily více lidstva.

Tato druhá světová válka musí býti výstrahou všem. Na třicet miliónů si vyžádala obětí a za jakých okolností – o tom budou psáti dějiny. Jak ustrne lidstvo, čeho byl schopen národ, který se vychloubal svou tisíciletou kulturou, kterou chtěl i nám vnutit.

Okresní úřad v Jilemnici Národní výbor

Ty pověstné koncentrační tábory, sůstanou povždy hanbou německého jména, v nichž tisíce a tisíce našich českých lidí dotrpělo. Z naší obce byl odvlečen gestapem mladý dělník František Pek z čp. 99, který po osmiměsíčním utrpení podlehl v roce 1942 v táboře ve Flössenburgu ve stáří 33 let, zanechav tři malé nezaopatřené dítky. Tak se mstil ten německý nacismus proti našemu malému národu.

To jsme zažily my po celou tu hroznou válku a zvláště letošního jara, kdy již se blížily červánky svobody. Jako za dob roboty musely jsme pracovati na překážkách přes cesty, kopati jámy pro německé zbraně za dozoru ozbrojených vetřelců, konati noční hlídky, aby nás snad nepřítel nepřepadl. A co teprve když přišel 5. květen, kdy Praha byla v ohni. To probdělých nocí, každý se chvěl co přinese zítřek. Konečně, po čtyřech soužalých dnech napětí - svoboda. Slavná Rudá armáda dorazila zuřícího netvora. Všichni jsme si oddychli a znovu s chutí do práce. Pole, dříve opuštěná, ožila. Řepa volala o pomoc, neb 14 dnů žádný na pole nevkročil. Snad i ta příroda stála při nás, přišel pěkný čas a vše se obdělalo. Přikvačily sena a byly bohaté. Kde nebyly spaseny armádou narostlo tolik trávy, že již dávno tolik nebylo.

22. července, kdy byly žita a ječmeny již posekány, převalil se přes celý kraj divoký orkán, trvající téměř dvacet minut, který posekané obilí rozmetl do všech koutů, panáky žita létaly v povětří jako stébla a celoroční námaha zemědělců byla v několika minutách zmařena. Ovoce, kterého letošního roku bylo poskrovnu, bylo otlučeno, stromy polámány a i budovy byly značně poškozeny.

Výnosy počasí o žních bylo dosti příznivé, až na výnosy, které následkem pohromy, byly příliš slabé. Zvláště žita byla podprůměrná. Na obilí byly vyhlášeny nové ceny, pšenice a žito 280 K, ječmen až 260 K, oves 220 K, brambory pozdní 68 K, řepa dokonce 41 K. Jateční dobytek platil 10 - 20 K, vepři 21 - 28 K za kg živé váhy podle jakostních tříd. Mléko po úpravě cen stálo 4·50 K 1 l. Všechny životní potřeby stouply i stroje a vše ostatní. Mzdy byly zvýšeny jak v průmyslu tak i v zemědělství.

Posledního října pozbyla platnost stará měna, která byla příliš znehodnocena. Každý občan dostal k výměně 500 K, ostatní peníze byly uloženy na vázaný vklad.

Kulturní činnost naší obce byla zahájena 13. května slavností ruského vojska, které bylo zde ubytováno. Slavnosti se zúčastnil též místní Národní Výbor a téměř všechno obyvatelstvo. Předseda Národního Výboru Ludvík Dytrt a člen výboru Josef Macek vzdali dík slavné Rudé armádě za naše osvobození. Poté promluvil podplukovník Rudé armády za sbratření Československa a ruského národa. Provolal slávu maršálu Stalinovi i presidentu Benešovi a hymnami slavnost ukončena.

Tělocvičná jednota Sokol pořádala 8. července slavnost na oslavu znovuzískání svobody, jež se zúčastnily v krojích nesčetné řady Sokolů, dívek v národních krojích a krojovaných jezdců. Občanstva se sešlo veliké množství z daleného okolí. Slavnostním řečníkem byl p. Opočenský herák z Hlásníka, který

strávil několik let v pověstném koncentračním táboře v Dachau. Vřeči kterou pronesl, vyzdvihl jednotu našeho národa, kterou si musíme za každou cenu udržet. Následovaly staré slovanské tance a hry, od těch nejmenších až po členky. Zdařilá tato slavnost vyzněla pro sjednocení všech vrstev našeho národa, aby se již nikdy neopakovalo to, co předcházelo Mnichovu.

Z místního Národního Výboru vyšel podnět, by zase ožila dávná touha naší obce, postavení školy. Několikrát se o ní již jednalo, jak vidět ze zápisů této kroniky, avšak k uskutečnění dosud nedošlo. Vykonána byla sbírka po obci která vynesla slušnou částku 86.000 K. Zlatou hřivnou přispěl na fond školy, rodák Václav Frynta z Týniště, který daroval 90.000 K. Za tento dar, v pravdě mecenášský, postavil si ten nejkrásnější pomník na všechny časy. Doufejme, že v brzké budoucnosti se splní náš dávný sen.

Dle dekretu pres. rep. ze dne 21. června 1945 o konfiskaci majetku Němců, Maďarů a zrádců českého národa, bylo postiženo i panství Opočenské Colloredo-Mansfelda. Pozemkovou reformou z roku 1924 získali rodější občané téměř 100 ha pozemků, které zůstaly nadále v cizím katastru a o obecní přirážky byla naše obec ochuzována každým rokem, velkou částkou. V důsledku toho byly učiněny určité kroky, by jmenované pozemky byly přiděleny ke katastru rodější obce. Dále bylo zařádáno o přidělení lesů „Lada" a „Lohová".

Jak již bylo psáno, všichni Němci z pohraničí budou odsunuti tam, kam chtěli již dávno, do staré jejich říše. Čím uvolní místo našim pracovitým

lidem, kteří dosud byli bezzemky, neb měli malé hospodářství. Z naší obce se odstěhovalo na 130 obyvatel do pohraničí, hlavně na Broumovsko, kde hodlají si zaříditi nový domov.

Politický život v nové republice se vyvíjel pod vlivem čtyř politických stran, to jest: komunistické, sociálně demokratické, národně sociální a strany lidové. V naší obci po několika změnách, zastoupeny jsou všechny stávající politické strany. Prvým předsedou Národního Výboru byl Ludvík Dytrt z čp. 11, který nastoupil k vojsku. Druhým byl Jan Bayer z čp. 40, který se odstěhoval do pohraničí. Třetím předsedou byl zvolen Jan Lukášek čp. 6, který dosud vede osudy naší obce, k plné spokojenosti všech občanů.

11. prosince zastřelil Jaroslav Láp, hostinský divokého muflona na katastru naší obce, který pravděpodobně sem byl zahnán válečnými událostmi. Vzácný tento úlovek byl náležitě oslaven téměř celou vesnicí v hostinci u Jelenů, kdy při družném veselí a tanci mladých i starých, při hudbě a dobrém nápoji, setrvalo se až do časných hodin ranních.

Po prvních mrazech začátkem prosince, přišlo blátivé počasí, které se udrželo i na Vánoce. Po sněhu ani památky, celý kraj byl zelený jako o Velikonocích. První svobodné a radostné Vánoce po sedmi letech ponížení a utrpení.

Jak velebně se nese v té tiché noci vánoční:

A na zemi pokoj lidem dobré vůle!

Zapsal
Josef Kroutský
kronikář.

Rok - 1946.

Zima tohoto roku byla velice mírná, leden byl teplý, až na několik dnů mraznivých, kdy teplota poklesla nejníže na 10° pod nulou. Začátkem února dostavily se veliké lijáky, jež měly za následek rozvodnění řek i potoků. Zvláště veliké zátopy byly v Meziříčí, Jaroměři a jinde, kde voda vystoupila do značné výše, takže muselo býti povoláno vojsko a hasiči na záchranu majetku i lidských životů. V naší obci jedině obec u potoka, který vatéká z rybníku, voda vystoupila několikrát a vnikla i do obydlí čp. 57, 24, 25 a 27. Na polích nadělaly lijáky také škody, zvláště se svahů byla odplavena ornice. Když oleše ustaly, nastalo úporné sucho, které potrvalo až do konce května.

V polích se začalo pracovati již začátkem března. Kdo sil brzo, obilí pěkně vzešlo, kdo sel pozdeji, mnoho zrní zůstalo v zemi nevzklíčeno. Řepka nestejně vzešla. Nejhůře na tom byly pícniny, zvláště na „křemenách", kde jetel místy byl do kořene vypálen. Úkrovná úroda sena začala se sušit kolem 10. června a zdálo se, že přijde katastrofa na naše chlévy. Nastal však obrat. Dostavily se deště které velmi výdatně posílily vypráhlou půdu, takže pícniny rychle rostly a nahradily úbytek sena. Strniskové směsky, jetel a vojtěšky, byly zvláště bohaté. Celková úroda letošního roku byla uspokojivá, kromě slámy. Obilí bylo krátké, zrno však výborné jakosti. Brambor i řepy urodilo se hojnost i ovoce všeho druhu. Počasí bylo příznivé, jak ve žních, tak i na sklizeň brambor. Ku konci října dostavily se však mrazy 8 – 10 stupňů a nadělaly škody, zvláště na řepě, která místy zůstala ještě v zemi. Teprve v listopadu se oteplilo a polní práce se dokončily.

Výkupní ceny za zemědělské výrobky byly podstatně zvýšeny. Platilo se za pšenici a žito 360 Kčs, po žních 380 Kčs, za ječmen až 340 Kčs, oves 280 Kčs za 1 q. Za 1 q cukrovky 60 Kčs, brambory rané v měsíci červnu až 200 Kčs, pozdní 77 Kčs za 1 q. Za mléko byla cena zvýšena na 4·50 Kčs za 1 l podle tučnosti.

Též ceny průmyslových výrobků značně stouply, takže za malý žací stroj se muselo zaplatit 8.300 Kčs, za pluh 1200 Kčs atd. Velký byl nedostatek pracovních sil, tak i mzdy se musely přizpůsobit. Rolníci platili za 1 den 70 Kčs, někteří dokonce 100 Kčs ke stravě. Zde byl ten markantně rozdíl mezi cenou výrobků zemědělských a průmyslových.

V politických událostí letošního roku dlužno zaznamenati v prvé řadě konání voleb do Ústavodárného Národního Shromáždění. Konaly se 26. května v naší obci velice klidně. Zvlášť co v jiných obcích každé volné místo bylo polepeno spoustou agitačních plakátů, u nás teprve v den volby se jich několik objevilo. Ve volbách získaly v naší obci hlasů:

Slovanisté 409 hlasů
Lidovci 87 "
Nár. socialisté 45 "
Soc. demokraté 9 hlasů.

Přesto volby a život šel zase stále ve starých kolejích. Vlastně u nás ani nevykolejil, neboť naši občané nepěstovali politické třenice, jako tomu bylo před válkou, takže nemohl na povrch nevrazit, když byl jiného politického smýšlení. Konaly se zde volební schůze všech stran, ale mírně nedošlo k nějaké větší potyčce. Za to se musí naši občané pochvalit.

Jiným protikladem je otázka zanechaného majetku po těch, kteří odešli do pohraničí. Byla ustavena rolnická

komise, aby spravedlivě rozdělila a přidělila zájemcům zmenšený již majetek. Bylo mnoho schůzí a debat než došlo k nějakému výsledku. Konečně když došlo k rozhodnutí, tu teprve nastala řevnivost mezi sousedy, ten měl křivdu, že druhý měl přidělenou větší výměru a třetí zůstal hospodářské budovy neprávem. Když závist a zlobství vyvrcholily, rolnická komise resignovala a do dnešního dne není ani ustavena.

Z kulturních podniků v uplynulém roce zaznamenávám oslavu 96. narození presidenta Osvoboditele 10. března na které promluvil o životním díle T. G. Masaryka okresní školní inspektor z Nového Města. Pěkné byly i básně a písně nacvičené správou školy z Vysokého Újezda.

Dalším bylo sehrání dětského divadla, kdy děti podaly pěknou ukázku své vyspělosti, hlavně zásluhou svých vedoucích.

Na oslavu prvého výročí slavného povstání českého lidu, sehrála jednota „Sokol", s místní radou osvětovou divadelní hru: „Utrpením k svobodě." Byla to hra z poslední války, v níž náš lid velice trpěl. Hra byla pěkně sehrána a byla opakována po dva dny. Ještě téhož dne odpoledne uspořádal místní národní výbor v místním hostinci oslavu, kdy bylo vzpomenuto těch slavných dnů loňského roku. Promluvil předseda národního výboru Jan Svitkášek čp. 6, místopředseda Josef Mach čp. 100 a nadporučík Ludvík Dytrt, bývalý předseda národního výboru.

Památka Mistra Jana Husa byla pietně uctěna u Husova pomníku, kde pěknou přednášku proncsl profesor Jaroslav Procházka, rodák. Jak vidno, kulturní činnost v naší obci byla bohatá. Nutno uvážit, že zde nemáme žádného učitele, jedině pracující lid, který po těžké práci denní, ochotně se věnuje večer práci kulturní.

Soused Jan Pavlík, který vlastnil domek čp. 10, odstěhoval se, jako mnoho jiných, do pohraničí. Domek byl již pěkný a byla obava, aby někdo nepřišel k úrazu, zvláště děti, které si tam hrávaly, proto národní výbor nařídil by byl zbourán. V několika dnech domek zmizel a místo se urovnalo a tím se značně rozšířila silnice. Zbývá ještě upraviti odtok vody z rybníků položením rour, aby hnijící voda neotravovala blízké okolí. Až bude vše v pořádku upraveno, bude to opravdu pěkný koutek v naší obci. Ovšem, že na vše je zapotřebí peníze, ale hlavně pochopení a dobrá snaha všeho občanstva a tím se dokáže více, než planými řečmi. Rovněž rybník, uprostřed obce, který byl hodně zanesen bahnem, byl vyčištěn, zásluhou našich občanů, kteří věnovali jak práci ruční, tak i práci s potahy na vyčištění rybníka. Zbývá ještě upraviti polní cesty, které jsou v neutěšeném stavu, zvláště na podzim některé úseky jsou téměř nesjízdné. Kamene na opravu cest, máme zde dostatek, doufejme tedy, že tato úprava se přece dočkáme.

28. října vyhlásila vláda republiky, dvouletý hospodářský a budovatelský plán, jímž má býti překročena průmyslová i zemědělská výroba před válkou. Též i výstavba a zvelebení našich měst i obcí. V rámci tohoto plánu, vypracoval místní národní výbor i dvouletý plán naší obce s následujícím programem:

1. Úprava katastrálních hranic, přídělů lesů a pozemků ode dvora Vrianova.
2. Zřízení regulačního plánu naší obce a částečná úprava dle něho.
3. Plánované a přípravné práce ku stavbě školy a kult. domu.
4. Prodloužení kanalisace až za staveniště školy a kult. domu.
5. Oprava obecních cest a rybníků.
6. Stavba nové hasičské zbrojnice a koupě nové motorové stříkačky.
7. Stavba mostní váhy.
8. Úprava sokolského cvičiště a dětského hřiště.
9. Dobrovolné odpracování dnů každého práce schopného občana z naší obce, v cihelně p. Novotného v Jeníkovicích a za tuto práci dostane obec materiál na stavbu školy.

Jak je z uvedeného vidět, plánů máme mnoho a všechny by naší obci jen prospěly. Avšak na dva roky je to práce mnoho najednou. K uskutečnění alespoň těch nejnutnějších prací přiložíme ruku k dílu a budeme li svorní a jednotní jistě se nám podaří překonati všechny překážky.

Napsal
Josef Kroutský
kronikář.

Rok 1947.

Rok letošní bude zapsán jako rok kritický s katastrofální neúrodou takřka v celé střední Evropě. Zima tohoto roku byla velice krutá a dlouhá, provázená sněhovými bouřemi a velikými závějemi. 6. ledna poklesla teplota na 26° pod nulou, 27. února 20° a 4. března ještě bylo naměřeno 15° pod nulou. Následovala prudká obleva s lijáky které se projevily kol 10. března ohromnými zátopami, které nadělaly veliké škody kol větších řek. Síla ledu dosahovala místy až 1 m a tím se stalo, že na mnohých místech strženy byly mosty a poškozeny obytné budovy. V naší obci pouze při potoku protékající na dolním konci obce, byly zatopeny domky čp. 57, 24, 25, a 27. Po několika dnech voda opadla, nadělala však škody, zvláště na osení, kdy s ornicí bylo splaveno do příkopů. V polích se začalo pracovati kolem 12. dubna, kdy již počasí se ustálilo a nastalo trvající a půdu vyčerpávající sucho, které zavinilo velikou neúrodu v této poválečné době. Obilí i okopaniny špatně vzešly, zůstaly velice řídké a tím také úroda utrpěla nedozírné škody. Od 6. dubna do 6. června skoro ani nekápnlo, jedině začátkem června byly zaznamenány slabé deštivé přeháňky. Senosečí začalo kol 10. června. Jak žalostný byl pohled na ta naše políčka. Zde jinoly se vlnil bujný a zelený porost pícnin, sklízeli jsme hrst spálených stonků mnohde promísených s kamením. Výnos možno označiti 1 - ½ q z korce, někde ani tolik se neurodilo. Následek byl, že rolníci přikotně dodávali dobytek na jatka a tím nastal nedostatek mléka ve městech, kde dostaly příděl pouze děti. V červnu se teplota stupňovala. Tak 1. června bylo naměřeno 33° ve stínu, ku konci měsíce dokonce 38°.

Začátkem července nastalo malé ochlazení. Žita se kosila všeobecně již 7. července, hned následovaly další obilniny. Po celou dobu sklizně ani nesprchlo, obilí se dostalo bez škody pod střechu, ale výnos jak slámy i zrna byl podprůměrný. Mnohde pšenice neb ječmen ani nevymlátaly. 5. srpna dosáhla teplota rekordní výše 40° a přišla první bouřka s deštěm, ale co to bylo na tak vyprahlou půdu. Strniskové směsky a jetele úplně byly spáleny a musely být zaorány. Sklizeň brambor začala kol 10. září, také byla velice slabá a vedra neubývalo. 12. září ukazoval teploměr 35° a ještě 5. října bylo naměřeno 28°. Po již se dobývala řepa jak krmná tak i cukrovka, rovněž se slabým výnosem. Největší potíž byla s vodou, hlavně pro dobytek. Rybníky byly skoro vyschlé, byl vydán zákaz odebírati z nich vodu. Rolníci jezdili až do vzdáleného „mlýna" k Vranovu. I obecní studna na dolním konci musela být uzavřena, pouze 1 hodinu denně byla v provozu. Podzimní setba počala po 20. září do vyprahlé půdy, kdy se zdálo, že přece nějaká vláha přijde, ale příroda byla krutá. Naopak, od 20. – 29. října dostavily se noční mrázy 8–10° pod nulou. Konečně 5. listopadu začalo pršet, jež potrvalo s malými proměnami až do konce měsíce. Obilí v září zasté začalo teprve klíčit, mnohde ani ještě nevyleze, a kol 20. prosince přišla sněhová pokrývka, s mírnými mrazy, které za několik

dnů polevily a konec měsíce deštivý. Vánoce byly opravdu zelené, rozvíjely kočičky i lískové přísky. Stromy měly nasazené supery jako v předjaří.

V důsledku velikě neúrody, usnesla se vláda vyplácetí mimořádné příplatky na zemědělské produkty. Za pšenici se platilo 600 Kčs, za žito 510 Kčs, za ječmen 610 Kčs a za oves 480 Kčs za 1 q. Za brambory dostal zemědělec 150 Kčs, za cukrovku 80 Kčs za 1 q a za 1 l mléka 5·50 Kčs. Vzhledem k tak malé úrodě byla učiněna opatření k zajištění výživy všeho obyvatelstva. Brambory znovu podléhaly dodávkové povinnosti. Dávky pro všechny spotřebitele byly podstatně sníženy, též i cukr a tuky. Kontingenty obilí i brambor byly vymáhány se vší přísností.

Po úporných bojích se správou velkostatku Opočno a s jinými významnějšími činiteli v ministerstvu zemědělství, došlo 1. dubna k parcelaci dvora Vranova, na které se podílely mimo obec naši i obce sousední. Naší obci bylo přiděleno 16 ha pozemků podél řeky Děděiny, zvané na „Verkách." Pro naši obec byl příděl opravdu nepatrný a zanechal mezi sousedy mnoho hořkosti proti nespravedlivému rozdělení mezi uchazeče. Jiné obce dostaly příděl dalekovětší s hodnotnějšími pozemky. Zbývá tu ještě příděl lesů, ale jak vypadá situace dnes, možno říci, že příděl je beznadějný. Rovněž překatastrování pozemků, které se táhne již dva roky uvázlo na mrtvém bodě.

Dosavadní předseda místního národního výboru Jan Lukášek, přetížen prací ve svém hospodářství a v místní Hampeličce, vzdal se v květnu svého úřadu

a na jeho místo zvolen p. Josef Mach z čp. 100.
Místopředseda zvolen p. Václav Špaček z čp. 48.
Nový pan předseda, ač není zemědělec, snaží se
vyhověti všemu obcanstvu. První krok který učinil
nově jmenovaný národní výbor, bylo předělání
plánů na úpravu potoka, kdy původně roury
měly býti zasazeny hodně hluboko do země a tím
by značně vzrostl náklad na onu úpravu. Byla
vyhlášena pracovní povinost a při dobré vůli a
nedostatku času, podařilo se roury poklásti přes celé
sokolské cvičiště. Na příští rok byla odhlasována
povinost odpracovati každý muž od 17 - 60 let 80
pracovních hodin, mimo to z každého ha 10 hodin.
Tím se snad dokončí úprava celého potoka.

Několik sousedů ve zdejší obci utvořilo strojní
družstvo, za účelem koupi traktoru pro polní práce,
což se uskutečnilo v měsíci září. V letošním suchém
roce se traktor výborně osvědčil, jak vidno z toho, že
veškeré polní práce byly v čas dokončeny i u větších
rolníků. Dnes máme v naší obci již traktory dva,
jimž patří budoucnost.

V činnost kulturní v naší obci byla čilá.
22. února byly konány „Hovory s občanstvem", 7. března
oslava narozenin presidenta Osvoboditele. 9. března
hned na to „Zábavný večer" s pestrým programem.
22. března „Rozhovor s lékařem", v němž primář

dr. Rychetník pojednal o nemocech venkova. Následovaly krátké filmy T. G. Masaryk, Květnová revoluce, Lidice a jiné. 9. května byla oslava dne vítězství, na které promluvili zástupci Sokola, osvětové rady a hasičů. 28. května na paměť narození presidenta Beneše, pořádán večer básní a promluvy. 5. července Husova oslava na které promluvil p. Jaroslav Šmaikal.

Tělocvičná jednota „Sokol uspořádala 10. srpna velkou dožínkovou slavnost na které se sešlo 1200 osob. Krásný průvod přešel obcí, v čele jízda, alegorické vozy a velké množství krojovaných. Na dvoře p. Trunečka odbývala se dožínková scéna, pak se šlo do zahrady p. Hánského, kde byla veselice. Po uvítání místopředsedou národního výboru br. Václavem Špačkem, ujal se slova br. Truhlář, bývalý starosta Č. O. S., který jímavými slovy zhodnotil tu práci zemědělce a nabádal všechny vrstvy k opravdovému bratrství. Škoda jen, že značná část občanstva nevěnovala pozornost projevu br. Truhláře, bývalého vězně z tábora Dachau, bavila se, až musela být napomenuta. Večer se tančilo na zahradě a mládež i staří se radovali z dokončených žní, byť právě ne tak bohatých.

K 29. výročí naší samostatnosti pořádala osvětová rada spolu se Sokolem 27. října oslavný večer. Na pořadu byly básně, proslov starosty Sokola a předsedy místního národního výboru, který ku konci uvedl, že ministerstvo zemědělství udělilo strojnímu družstvu v naší obci subvenci v částce 30.000 Kčs, dále na úpravu potoka rovněž 30.000 Kčs. Dále dar na koupi přístroje na zavařování ovoce 6.000 Kčs. Z akce Z M od ministerstva zemědělství dalších 32.000 Kčs.

Zpráva předsedy od přítomných byla přijata s povděkem a náš dík patří hlavně ministerstvu zemědělství, které se snaží vyjíti vstříc potřebám venkova.

7. prosince nás navštívila okresní osvětová a předvedla nám několik krátkých filmů. 28. prosince pořádán veselý a zábavný večer který se také vydařil. Jak vidět z vyjmenovaných podniků, bylo o zábavu i o poučení našeho lidu dobře postaráno. I naše mládež měla dosti zábav, hlavně tanečních, z čehož užitek měla i obecní pokladna.

Jsme zase na konci roku, na který budeme vzpomínat, že nám ta matička země nevydala více plodů naší práce a byla k nám tak macešská. Prázdny naše chlévy a s obavou vcházíme do roku nového. Bude to rok bohatý na významné události, slavnosti a jubilea. V tom roce zase mají býti konány volby a přál bych si, aby tak klidně prošly v naší obci, jako posledně. Vždyť jsme všichni v jedné vesničce odkázáni jeden na druhého a má li dnes někdo víc než já, může to býti zítra naopak. Proto přeji své rodné obci zdar v jejím podnikání a budu li živ a zdráv, abych mohl v příštím roce zaznamenati jen ty nejradostnější zprávy.

Napsal
Josef Kroutský
obecní kronikář.

Rok 1948.

Skončil se rok 1948, a my všichni občané naší obce skládáme účty své práce v tomto roce vykonané a bilanci zvěčňujeme v této knize pro naše potomky.

Po katastrofálním suchém roce 1947, s obavou začal náš zemědělec jarní práce, po dosti přízrnivé zimě. Byla však žalostné podívání na vyhublý dobytek, který byl po celou zimu živen jen s největší opatrností a šetrností, aby skrovné zásoby stačily při jarních pracích a než naroste první zelená píce. Počasí bylo dosti příznivé a práce jarního setí se poměrně brzy skončily. Byla obava z nedostatku dešťů a mnoho proroků slibovalo horší rok, jak byl předešlý. Nebylo tomu tak, ač nebylo tolik deštových srážek, jak by naše kamenitá pole potřebovala, přece jen byl výnos z polí mnohem větší, uspokojivější než r. 1947. Zvláště pro dobytek se urodilo více píce. Z předepsaného kontingentu obcí v chlebovém obilí, bylo odvedeno 95 % což činilo 1020 q a nelýtí velkých dešťů v první polovině srpna, které zavinily rozvodnění řeky Dědiny, která jak celoroční dřinu mnoha našich občanů na pozemcích získaných z parcelace dvora Vranova na „Verkách“ v několika hodinách odnesla, jistě jsme

splnili předpis na 100 %. Při této povolní
snad nejhůře byl postižen Jar. Šumr čp. 1.
který měl na tomto přídělu 1 ha krásné
pšenice, ale sklidil velmi málo. Voda
vystoupila do výše as 80 cm a on, aby
alespoň něco zachránil, vynášel snopky pšenice
z vody na vyvýšený stav do značné vzdálenosti.

Podzimní práce se též skončily dosti hladce,
jak sklizeň brambor, tak i řepy. Hlavní
úlohu zde měly ovšem traktory, s kterými byla
provedena orba pro setí a odvoz řepy do cukro-
varu. Zimní orba byla z větší části provedena
též traktory.

Ceny zemědělských plodin letos byly
následující: Pšenice 1 q - 400 Kčs, žito 360 Kčs,
ječmen na slad 410 Kčs, oves 280 Kčs, brambory 100 Kčs
řepa 60 Kčs, mák 1760 Kčs. Výsledek této práce
zemědělské byl, že větší část výživy národa
jsme uhradili se svého a nemuseli jsme
tolik dovážet z ciziny, což jsme zase platili
svými továrními výrobky, které zase nám
v našich domácnostech chybělí.

Z jiných událostí v tomto roce byl
politický převrat, který se stal 25. února,
kdy veškerou moc ve státě převzala strana

komunistická. V naší obci jsme vše slyšeli jen z rozhlasu, nikde nebyl porušen klid a my všichni, ač jsme byli příslušníci všech čtyř politických stran, svorně jsme pracovali v zájmu obce dále. Teprve na zákrok Okresního Národního Výboru v Dobrušce musili z Místního národního výboru odstoupit zástupci nár. soc. a lidovců, protože jejich politické organisace z moci úřední byly rozpuštěny. Starší a osvědčení pracovníci byli odstraněni a nezbývalo než doplnění se strany komunistů, které zůstalo i po květnových volbách. Jednotná kandidátka dosáhla 96% všech hlasů.

Sestavení národního výboru bylo následující:
Josef Mach čp. 100 předseda, Lad. Němeček čp. 55. místopředseda, Hejcman Fran. čp. 73, Jar. Vaněk čp. 64, Václ. Šmída čp. 81, Václ. Labut čp. 100, Jan Lukášek čp. 6, Fran. Mrázek čp. 15, Josef Truneček čp. 7, Jan Krynta čp. 20, Jar. Hrstelecký čp. 20 a Václ. Láp čp. 5. 16. srpna však náhle zemřel Lad. Němeček ve stáří 46 let, kterého jsme všichni želeli a na jeho místo nastoupil jako náměstek Václ. Šmída a do N. V. povolán Josef Volta čp. 89.

Kulturní život naší obce poklesl proti minulým létům pod úroveň. Nebyl žádný vedoucí, kdo by se uchopil zase činnosti. Za celý rok nebylo u nás žádné divadelní představení ani dětská besídka. Pouze při oslavě 30. výročí republiky pořádané Okresní

radou osvětlovou v Doberušce, s úsp. filmem, kde promluvil osvětový inspektor. Většina občanů byla však zklamána, neb se ani slovem nezmínil o Masarykovi a Benešovi, naopak všechnu hanu házel jen na tu prvou republiku. Není proto divu, že se nenajde vhodný vedoucí, který by alespoň tu mládež vedl ke kulturní činnosti.

Jak bylo předešlého roku ve schůzi M. N. V. odhlasováno, chopili se všichni občané úpravy naší obce. V započaté kanalisaci bylo pokračováno a do konce listopadu v hlavních rysech byla dokončena. Nebýti zdržení, následkem nedostatku rour o průměru 80 cm, byla tato práce hotova úplně. Na celý podnik této úpravy obdrželi jsme od ministerstva zemědělství slíbené částky 15.000 Kčs a další obdržíme při kolaudaci. Rovněž tak i od zemského nár. výboru jsme obdrželi částku 60.000 Kčs v září a 66.000 Kčs v lednu a zbytek obdržíme až při kolaudaci.

Končíme zase jeden rok, který zapadl do moře věčnosti a vstupujeme do roku nového.

Sepsal

Josef Koutský
obecní kronikář

Okresní úřad v Jilovišti hejtm. Nové Město n. M.

Rok 1949.

Po velice mírné, ale dlouhé zimě, následovalo velmi studené jaro. Ještě v březnu se chumelilo a napadalo hodně sněhu, takže byla vyhlášena pracovní povinnost, by cesty byly poněkud sjízdné. Mrazy však velké nebyly. Polní práce zahájeny byly až v dubnu za příznivého počasí, v květnu a v prvé polovině června, bylo hodně chladno, neb při jednocení řepy lidé museli býti ustrojeni jako na podzim při dobývání.

Polní plodiny pěkně vyrostly, zvláště pícniny bylo dostatek a hlavně pláňky. Bohatá senoseč počala začátkem června, kdy počasí bylo příznivé, po 20. červnu přišly však deště, které senoseč o 14 dní zdržely a sušilo se ještě v červenci.

Následkem dešťů a chladna sklizeň obilí počala až po 20. červenci a byla ztížena tím, že obilí bylo hodně polehlé. Přes to se sekalo hlavně samovazy, protože nastalo velmi pěkné a suché počasí. Výnos byl tak průměrný, ač úroda byla slibná. Sláně narostlo tolik, že vyrostly zase kolem obce stohy, které po několik let nebylo vidět. Brambory dozrály předčasně, neb se již vybíraly ku konci srpna a začátkem září. Sklizeň nebyla také taková, jaká se očekávala. Cukrovka se začala dobývat začátkem října, ale pro velké sucho těžko se dobývala. Podzimní jeter se zdržel, protože od začátku srpna až do 6. listopadu vůbec nepršelo.

Úroda sel dříve, obilí špatně vzešlo, přísaté
jitra a jsou obavy, že podzimní obilí bude
velice špatné. Největší škody na obilí napáchaly
myši, které se rozmnožily takovou měrou, že
bylo mařeno jejich hubení.

Ceny zemědělských plodin zůstaly na
výši z roku minulého.

Letos poprvé bylo použito k výkupu všech
zemědělských produktů, závazných dodávkových
smluv, které se již uzavíraly v měsíci únoru.
Zemědělec musel smlouvu podepsat, ač neviděl
jaká bude úroda, neb jak vychovaný jateční
dobytek a nebo jak mu budou krávy dojit.
Mnohý hospodář se dlouho rozhodoval a některý
smlouvu vůbec nepodepsal, protože předpisy
z nich nebyly malé. Bylo z toho mnoho nepří-
jemností počínaje začátkem prosince, kdy přišly
upomínky za nedodané obilí. Tak za 1 q nedodané
pšenice a ječmene mělo býti zaplaceno 1200 Kčs,
za žito 1100 Kčs a za brambory 500 Kčs za 1 q.
Doufejme však, že vše dobře skončí, neb naši
zemědělci se snaží ze všech sil dostáti svým
povinnostem.

Dalším dobrým zjevem k uklidnění
v naší obci bylo, konečné rozhodnutí o ponechaných

nemovitostech po osídleních, které po tři roky se vleklo a zanechalo mezi sousedy mnoho zlé krve. Ač nebyl každý uspokojen na sto procent, přece jenom tento palčivý problém byl ukončen.

Úprava dolejšího potoka a kanalisace byla dohotovena, dík pochopení všech občanů, kteří odpracovali 17.080 hodin. Celkový náklad na tuto úpravu byl 192.000 Kčs, což se snížilo za odpracované hodiny na 68.000 Kčs. Od ministerstva zemědělství obdrželi jsme částky jako dar 30.000 Kčs a dalších 10.000 Kčs zápůjčky, mimo peněz obdržených v roce 1948. Na této úpravě se zúčastnili všichni občané, jak ženy, tak i mládeež.

Za značné podpory střeleckého kroužku, pořídil se v naší obci rozhlas. Již nemusí obecní sluha chodit s bubnem po celé obci a hlásit nařízení, nebo konání schůzí, kterých v této době je až přeopřílis. Toto zařízení si občané velmi pochvalují. Děkujeme na tomto místě střeleckému kroužku za tento velkolepý dar, neb částka 40.000 Kčs je přece velký přínos.
Celkový náklad na toto zařízení byl 86.600 Kčs.

Také jsme se dočkali v naší obci kulturního podniku, kina. Již nemusíme chodit do vzdálených míst pro zábavu a poučení, když máme vše doma. Však zřízení kina si vyžádalo značný náklad částkou 100.000 Kčs.

Ještě jedno dobré zařízení se provedlo je to
zavedení veřejného osvětlení po obci, které každý
občan uvítal s povděkem.

Z lesní reformy jsme dosáhli přídělu lesů
„Lazda" a „Lohová", spolu s obcí Libníkovicemi.
Naše obec má příděl ve výši 70%, Libníkovice 30%.

Ještě obec pakoupila pozemek na stavbu školy
v částce přes 30.000 Kčs.

Jak je vidět, byl to pro naši obec rok velmi
bohatý, který doufejme prospěje všemu občanstvu.

V prosinci byly konány hovory s Národní
frontou, při které zástupce okresu snažil se získati
pro Místní národní výbor, nové členy. Po vášnivé debatě
vstupují do M. N. V. staří členové, kteří po únoru z
minulém roce museli vystoupit. Tak byla opět napravena
křivda, která se tentokráte stala.

To je asi vše, co se sběhlo za tento
rok v naší obci a tážeme se co asi
nám přinese rok příští.

Zapsal

Josef Houtský čp. 16.
obecní kronikář.

tří

Životopis kronikáře.

Tyto zápisy napsal Josef Koutský zemědělec v Jílovici čp. 16. Narodil se 29. ledna 1902 v Jílovici, jako syn lesního dělníka. Po vyjití obecné školy, příležitostně vypomáhal u pořádků, u panského dvora a v cukrovaru, neboť rodiče vlastnili pouze 2 ha pozemků. Teprve po provedení pozemkové reformy v roce 1924 a přikoupením pozemků, vzrostly polnosti na 5 ha. V roce 1926 se oženil a hospodářství převzal v roce 1932. V manželství se narodilo 5 dítek. V listopadu 1945 zvolen byl kronikářem obce Jílovice a tuto funkci zastává dosud.

Rok 1950

Na začátku letošního zápisu, nutno vzpomenouti, že uplynulo již 100 let, od prvního zápisu do této pamětní knihy. Bylo to 5. září roku 1850, kdy v naší obci se konala volba představeného a výboru. Co od těch dob se změnilo v obci, která tenkráte čítala 64 domovních čísel. Kolik obyvatel, bohužel se v knize nedočteme. Dnes máme v obci 103 popisných čísel a 350 obyvatelů.

Zima letošního roku byla krátká, sněhu bylo velice málo. Největší mrazy byly zaznamenány od 20. – 25. ledna, kdy teploměr ukazoval 30° pod nulou. Začátkem února byla již obleva a 20. února bylo již naměřeno 14° nad nulou. Polní práce započaty již v první polovině března, za pěkného, suchého počasí, kdy všechno obilí bylo zaseto již v březnu, někdo dokonce i řepu pasel. Po loňském suchém podzimu, vyhynuly téměř všechny jetele a jitra byla velice řídká, bylo nutno do nich přiset.

Celkem jaro bylo příznivé, ač se stří-
dala zima s teplým počasím. Tak 24. dubna
stoupl teploměr až na 27° a po několika
dnech se ochladil až na nulu. Senoseč započala
již ku konci května, kdy se kosily vojtěšky.
Mnohde daly slušný výnos, avšak sena na
lukách se urodilo velice málo, k tomu
ještě řídký jetel, takže se zdálo, že bude
nedostatek píce, ale pak přišlo pěkné, teplé
počasí a otavy se vydařily. Od 25. června
až do 4. července panovala veliká parna
přes 30°, provázená bouřkami a lijáky.
Žně započaly 10. července za nepříznivého
počasí, které během 10 dnů se zlepšilo a
potrvalo po celou dobu sklizně. Výnos
u pšenice byl slabý, u jařin dobrý.
Sklizeň se prováděla většinou samovazy,
jen ojediněle bylo nutno sekati ručně.
Do každé obce byl přidělen žňový důvěr-
ník, který měl organisovati práci ve sku-
pinách, společný výmlat a jiné výmožě-
nosti. Na konec však každý si pracoval
na svém, po staru. Termín dodávkové
povinnosti byl zkrácen do 26. srpna, také
i podmítky měly býti do té doby dokončeny.
Obec splnila dodávkový úkol na 100%.

Sklizeň brambor se provádělo začátkem září, za pěkného počasí a výnos byl uspokojivý. Zasetí ozimů, dík vydatné vláze, šlo hladce a bylo provedeno do konce září, kdy začala se dolejvat cukrovka s průměrným výnosem. Letošního roku byla značně rozšířena plocha cukrovky, takže sklizeň se prodlouzila, vlivem nepříznivého počasí, až do konce listopadu. 27. října se celý den chumelilo a zima byla jak o Vánocích. Na horách bylo sněhu až 60 cm. Hluboká orba mnohde uvázla, až do 20. prosince bylo možno ji provádět. Teprve od té doby začalo mírně mrznout.

V prvé polovici července byla provedena reorganisace Místního národního výboru, který byl rozšířen na 15 členů. Dosavadní předseda M N V Josef Mach čp. 100 vzdal se v listopadu svého úřadu a na jeho místo nastoupil Jan Lukášek čp. 6, který již úřad předsedy zastával od roku 1945 až do roku 1947.

Soused Karel Sládek zakoupil si v roce 1949 chalupu čp. 74 a svoji, čp. 27 byl nucen rozbourat, protože se vůbec nehodila k obývání. Rovněž Václav Rudník čp. 18, pro sešlost a neschopnost k opravě, musel svoje obydlí srovnat se zemí. Za 4 léta jsou to již 3 domovní čísla, která zmizela s povrchu zemského. Z jiné budovy chátrají, neb zub času stále na nich hlodá. Na opravu, neb znovuvýstavbu není potřebný materiál a hlavně povolení na stavbu od okresu žádný nedostane.

5. května o půl sedmé hodině večer, vznikl požár u Václava Šmídy čp. 81, pravděpodobně od vadného elektrického vedení. Vyhořel chlév, chlévky kde uhořely slepice a kůlna se pásovou dřívím a uhlí. Rovněž část stodoly vyhořela; jedině obytná budova se zachránila, dík včasnému zákroku. Potřebné dřívím na stavbu vchodně mu darovali všichni majitelé lesů.

Z kulturních událostí nutno zaznamenati, oslava dne vítězství 9. května, kdy školní děti z Vysokého Újezda podaly pěkný důkaz své vyspělosti. 13. května byla před budovou Kampeličky mírová manifestace, kde mírovou výzvu přečetl zástupce okresu z Dobrušky.

Pozoleji následovala podpisová akce pro štokholmskou resoluci, kterou podepsali vůbec všichni občané.

Rolník Václav Kánský čp. 50, zakoupil si v roce 1947. značným nákladem traktor, který udržoval v bezvadném stavu a vypomáhal s ním opravdu nezištně svým sousedům v polních pracích. Jaké bylo však překvapení občanů, když na příkaz vyšších míst, byl mu odebrán. Jaké mlátící souprava byla mu zabavena, ale přistala zase, ve vsi. V listopadu byly odebrány rolníkům ještě tři samovary, takže činové práce jistě budou ztíženy.

V podzimní době konáno bylo několik schůzí, v nichž přečnící vybízeli rolníky, by i u nás bylo založeno jednotné zemědělské družstvo, podle vzoru ruských kolchozů, kdy by měla být společná půda, společný výmlat, zkrátka, hospodařit dohromady.

Všechny východy byly řádně objasněny, ale výsledek nebyl žádný. A přece u nás řemeslníci žádným novotám se nevyhýbají, vždyť zde máme elektrisaci, telefon, rozhlas, kino a žádný na ty vymoženosti nereptá, ale o družstvu nechce žádný ani slyšet. Všichni váhají a čekají, jaký bude výsledek hospodaření.

Končí se zase jeden rok a to poslední, v prvé polovici dvacátého století. Co za těch posledních padesát let se změnilo ve světě, co krve vyteklo za prachy slávoman různých těch vládců. Vždyť od poslední hrozné války, ještě ani neumlkla děla a tanky, ještě ani neoschly slzy na tvářích žen a dětí, oplakávajících své drahé a již znovu milionům lidstva žere se ze tří otázka: Válka nebo mír. Tak daleko kleslo lidstvo, že jedině vzájemným vražděním chce urovnat spory mezi národy. Doufám a pevně věřím, že se dočkáme toho, by každý z nás, v míru a pokoji, volně a svobodně, mohl se věnovati svému povolání, jak dělník v továrně, tak rolník na svém poli, aby všechny nás pojila láska k bližnímu, láska k vlasti a národu. Tak zmizí sobectví a nenávist, hrozba nové války se rozplyne jako ranní mlha a budeme mít skutečný, zemský ráj to na pohled.

Zapsal Josef Houtsky
kronikář.

Rok 1951.

Počasí v tomto roce bylo velice rozmarné. Zima byla celkem mírná, bez sněhu, kdy v lednu a v únoru ještě mnozí rolníci dokončili zimní orbu. Jarní pšenici zasely někteří zemědělci již v první polovině února. Začátek března přinesl teprve zimní počasí, mrazy a sněží. Od 6. dubna dostavilo se pěkné počasí, kdy se započalo s hlavními jarními pracemi, které byly skončeny během 20 dnů. 7. až 10. května přikvačily na náš kraj veliké lijáky, půda na povrchu skornatěla a tím bylo hlavně ztíženo jednocení řepy. Mnozí zemědělci vozili vodu a zalévali řepu před jednocením.

V prvých dnech červnových zahájena již senoseč, za dosti nepříznivého počasí, následovalo několik dnů slunečných a pase přišly veliké bouře a lijáky, tím se senoseč prodloužila až do července. Od 12. - 18. července nastala veliká parna, naměřeno bylo ve stínu 38° C, po kterých přišly zase veliké bouře, mnohdy provázené průtrží mračen. Tak 14. července napršelo 77 mm vody. Sklizeň obilí nastala po 30. červenci, již s menšími dešti, obilí se sklidilo bez škody. Žatvě byla hlavně se sekáním, protože obilí bylo velice polehlé, na mnohých místech se sekalo i ručně. Jinak pracovaly samovazy strojní traktorové stanice. Dva poslední samovazy, které ještě v obci zůstaly, byly v květnu rolníkům odebrány. Rovněž traktor místního strojního družstva byl odebrán s celým příslušenstvím.

Ku konci srpna dostavilo se pěkné suché počasí, které potrvalo celý podzim, až teprve 2. listopadu pěkně zapršelo. Sklizeň okopanin, jak brambor, tak i cukrovky, prováděla se za velice pěkného počasí. Žlutě bylo zaseté ozimé, většinou se selo až přišel déšť, v listopadu. Osení ještě vzešlo, zazelenalo se. Do konce roku téměř nemrzlo a polní práce se mohly dokončit.

Výnos u pícnin byl v celku dobrý. U obilí možno říci, že byl průměrný, u brambor však sklizeň byla slabá. Plocha cukrovky letošního roku zase byla rozšířena, což mělo za následek velice zaplevelených polí, kdy nebylo možno včas provésti jednocení a okopávku řepy. Dle toho také vypadala sklizeň. Kde byla cukrovka řádně obdělána, dala slušný výnos, ale kde zůstalo pole zaplevelené, sklizeň za mnoho nestála. Můj názor je ten, že na menší ploše řádně obdělané, sklidilo by se mnohem více. Úroda ovoce v našem kraji byla velice slabá, ve výše položených oblastech snad byla lepší.

Postup všech polních prací plynul klidně, nebylo ani zapotřebí nucených zásahů. Společná práce se neuplatnila, pouze sousedskou svépomocí vše se sklidilo bez ztrát. Ani plán společných prací nemusel se provádět, neboť každý zemědělec se snažil, dle svých sil, aby vše zvládl.

Rozpisy dodávkových smluv byly vypracovány již v měsíci lednu, podepsalo jich však asi polovina zemědělců, ostatní podepisovali dodatečně, protože podepsání smlouvy, mělo vliv na domácí porážku vepře a jiné výhody. Dodávkové úkoly pro naši obec nebyly zrovna přísnivé. Předepsáno bylo: 968 q pšenice, 126 q žita, 206 q ječmene, 55 q ovsa, 42 q jedlých luštěnin, 44 q řepky, 6·72 q jiných luštěnin, 747 q brambor, 13.500 q cukrovky, 285.550 l mléka, 73.300 kusů vajec, 250 q vepřového masa, 339 q hovězího masa, 509 kg drůbeže, 60 q sena a 54 q slámy. Donejpřv určena dodávka peří a sice z 1 chovné husy 10 dkg. Jak z uvedeného je vidět, povinnosti našim zemědělcům bylo uloženo na jejich bedra až přespříliš. Přesto snažili se všichni vyhověti předepsaným úkolům. Obilí dodali na sto procent, mléka však nesplněno asi 20.000 l, což bylo zase nahrazeno plněním jiných výrobků. Hovězího masa dodáno zase nad stanovený úkol, na úkor masa vepřového. Ceny všech zemědělských výrobků zůstaly na výši roku loňského, jedině kdo dodal obilí jako vícedodávku, obdržel příplatek u pšenice a ječmene 200 Kčs, u žita 160 Kčs za 1 q a 50 kg otrub. Od 26. února zavedeny opět lístky na mouku, chléb a pečivo. Ceny volného zboží značně stouply.

Jinak veřejný život v obci plynul klidně, každý byl připoután k té své celodenní práci a nestaral se co se děje ve světě.

V měsíci březnu konalo se lidové hlasování výzvy světové rady míru o uzavření míru mezi pěti velmocemi. Do každé rodiny navštívili dvojice shromážděná ze všech vrstev obyvatelstva naší obce, aby informovala občany o nutnosti zachování míru a podepsání mírové listiny. Tuto listinu podepsali vesměs všichni občané naší obce.

29. dubna byl uspořádán pochod míru na Vysoký Újezd, jehož se účastnilo množství občanstva a krojovaných členů Sokola. Tam zapálen oheň, přečtena mírová resoluce, v níž každý občan byl vyzván, by svou prací a budováním přispěl na obranu míru.

Oslava letošního 1. máje konána v Opočně. Strojní a traktorová stanice ochotně zapůjčila traktor na odvoz účastníků oslav. Též autobusy a vlastními vozidly dostavili se občané na májový průvod.

27. května pořádala tělocvičná jednota „Sokol", sokolský den, za příznivého počasí, který se vskutku vydařil. Žactvo z národní školy ve Vysokém Újezdě provedlo velmi pěkné ukázky své vyspělosti. Závěrem provedeny těmi nejmenšími hry a tance.

Jinak kulturní život v obci nebyl téměř žádný, chybí hlavně vhodný vedoucí, zvláště pro žáky mládeže. Již několik roků ani jediné divadelní představení se u nás nepořádalo. Jedině místní kino každý týden dávalo svůj program, ne vždy s plným úspěchem. Promítal-li se pěkný zábavný český film, návštěva byla zaručena, ale většinou byl-li cizí poučný film, šel zál prázdnotou.

14. července strhla se nad naším krajem velká bouře, provázená průtrží mračen. Při této bouři sjel blesk do stodoly Václava Hájka čp. 72 a zapálil menší množství slámy, které v závodku domácí lidé uhasili. Možno děkovati pouze tomu, že hospodář právě

dlel na zápraží, oheň spozoroval a s pomocí domácích lidí, přeškodnil. O několik metrů dále nacházelo se větší množství povřísel. Ot 18. srpna zapálil blesk opět stodolu Karla Bašina ve Hranově, plnou svěženou a nevymlácenou úrodou obilí i sena. Škoda vzniklá ohněm je velmi značná.

Místní hasičský sbor, který byl reorganisován, obdržel v září novou motorovou stříkačku od firmy Stratilek Vysoké Mýto národní podnik, s celým příslušenstvím, t. j. 100 m hadic B a 200 m hadic C v ceně 132.000 Kčs. Finanční úhradu převzal stát. Rovněž pořídil 9 stejnokrojů v nejnovější úpravě. Aby hasiči mohli vyjet i do sousedních obcí k požáru, zakoupili starší nákladní auto v ceně 40.000 Kčs, kterýžto obnos místní občané s ochotou zapůjčili. Hasičská jednota, jak se nyní hasičský sbor nazývá, stává se složkou M N V a jak je vidět, je náležitě vybavena.

Místní národní výbor rozepsal pracovní povinnost na obyvatele naší obce, na dostavění úseku silnice na rozcestí v dolní části obce a úpravu hráze u rybníka „na drahách." Pracovní povinnost činila na práce schopného muže 40 hodin. Úprava hráze byla dokončena pro nepříznivé počasí v červenci, kdy již započaly žňové práce. Na silnici došlo až v listopadu po hlavních polních pracích. Jak to již bývá, mnohý z občanů vyhýbal se této povinnosti, ale přece přes mnohé obtíže vše se skončilo a dnes slouží celé veřejnosti.

2. října zemřel po dlouhém utrpení dlouholetý starosta obce Václav Procházka čp. 45. ve stáří 60 let. Stál v čele obce plných 12 let.

To jsou asi všechny události, které se sběhly v naší obci v tomto roce. Stojíme opět na konci starého roku a kráčíme vstříc roku novému, s přáním, by Bůh dopřál naší zemi pokoj a mír.

Zapsal Josef Houtský
kronikář.

Rok 1952.

Letošní zápis začínám, jako obvykle počasím. Leden byl velice teplý, bez sněhu a bez mrazů. Teprve v únoru mírně mrzlo, mráz však nepřevýšil 8° pod nulou. Od 19. - 21. února napadlo velké množství sněhu, místy byly veliké závěje, které během několika dnů zase roztály. Staré přísloví praví: Březen za kamna vlezem. A skutečně v března dostavily se velmi tuhé mrazy, jaké za celou zimu nebyly. 10. března ukazoval teploměr 14° pod nulou. Pak se mrazy zmírnily, ale přes to potrvaly celý březen. 31. března dostavila se první jarní bouřka, po které zase padal sníh a mrzlo. Jarní polní práce započaly již 15. března, za suchého ale mrazivého počasí, kdy se mohlo v polích pracovati pouze odpoledne, neb dopoledne půda byla ještě umrzlá. 24. března se počasí opět zhoršilo a teprve od 10. dubna mohlo se zase pracovati a jarní práce dokončiti. Začátkem května dostavilo se pěkné, teplé počasí, ale od 18. nastalo velmi studené s přeháňkami, které vyvrcholilo 21. - 23. května s nočními mrazy více jak 5° pod nulou, které nadělaly veliké škody. Nejvíce poškozeny brambory, které právě začínaly vylézat ze země a ovoce všeho druhu. Dosah škod byl u ovoce zvláště katastrofální.

Za nepříznivého a shladného počasí začala i senoseč. Píce narostla poměrně málo, neboť utrpěla také květnovými mrazy. Špatné počasí se udrželo až do 26. června. Od tohoto dne nastoupila zase veliká parna, teplota vystoupila až na 36° C. Sklizeň obilí nastala v druhé polovině července, za tropického vedra, které se udrželo po celý měsíc srpen. Tak 5. srpna naměřeno 35° ve stínu, 14. srpna vystoupil teploměr dokonce na 38°. Od 27. června nepršelo, až na nepatrné srážky, do 1. září, kdy zase země po dlouhé době, více než dva měsíce vyprahlá, výdatně se osvěžila. Tímto dlouhotrvajícím suchem

značně utrpěly zase brambory, cukrovka a hlavně pícniny, které byly zvláště na „Křemenách" úplně spáleny. Nouze o krmivo pro dobytek byla veliká, neboť již nyní muselo se krmiti se skrovných zásob pro zimu. I obilí bylo horší jakosti, což se projevilo zvláště u ječmene, ceny byly značně sníženy. Tak za ječmen se platilo 321 Kčs za 1q střední jakosti. Rovněž i žito mělo tutéž cenu. Jiné obilí si udrželo cenu roku minulého. Sklizeň probíhala hladce, až na to, že bylo nařízeno ihned mlátit, jmo odvážet a za kosou ihned podmítat. Výnos u všech plodin byl spíše podprůměrný. Ovoce všeho druhu bylo rovněž po skrovnu, následkem jarních mrazů.

Měsíc září vyznačoval se vydatnými dešti, že nebylo možno ani vybírati brambory. Ani říjen a listopad nepřinesl zlepšení, naopak, počasí bylo horší a horší. Brambory se pak vybíraly za každého počasí ještě v listopadu a sklizeň cukrovky uvázla, takže cukrovar v Českém Meziříčí započal kampaň teprve 20. října s malou zásobou řepy, byla však obava, že musí kampaň přerušit. Rovněž setí ozimů bylo značně zpožděno a co bylo zaseto, velká záplava myší ničila vzešlé osení. 6. listopadu dostavila se prudká podzimní bouře, provázená velikým větrem. Hřmělo a blýskalo se jako v červenci. Sklizeň cukrovky pokračovala za krajně nepříznivého počasí, v dešti, kdy půda byla rozbahněna, ve sněhu i mrazu. 11. a 12. listopadu napadlo několik cm sněhu. Do naší obce dojížděla brigáda z horské Plešnice, zároveň i armáda vypomáhala, jak při sklizni, tak i při odvozu řepy do cukrovaru. 4. prosince, kdy teploměr ukazoval 10° pod nulou, přijeli ještě pracovníci, by pomohli dokončiti sklizeň, avšak půda byla již příliš umrzlá. Brambor zůstalo neposklizeno asi 1 ha, rovněž asi takováž plocha cukrovky zůstala v zemi. Také osev pšenice nedosáhl plánované výměry. Zimní hluboká orba je provedena jen asi na 20%, mnohý zemědělec nemá zoráno ani brázdu. Na letošní podzim se bude vzpomínat, na tu úpornou práci pro člověka i pro dobytek.

Od 1. ledna výdej potravinových lístků byl značně omezen, neboť za samozásobitele byl počítán každý, kdo obhospodařuje více než 50% zemědělské půdy. Z nich byli hlavně postiženi ti nejmenší, kteří chovali pouze tu kozu a vepře. Lístky na cukr a mýdlo nedostali také ti, kteří nesplnili v roce 1951 svůj dodávkový úkol v postlinné i živočišné výrobě. Kdo hospodařil více než na 15 ha zemědělské půdy, lístky také neobdržel.

Pár několik čísel z úřední statistiky. Naše obec měla letošního roku 310 obyvatel. Do půl hektaru bylo 27 obyvatel, nad půl hektaru 223, bezzemků 48 a příslušníků vesnických kohářů 12. Za vesnického kováče je pokládán každý, který hospodaří více jak na 15 ha pozemků, bez ohledu na to jakého je charakteru i když má třeba prázdnou kapsu.

V roce 1952 uzavřeny byly 3 sňatky, narodilo se 6 dětí a to 3 chlapci a 3 děvčátka. Zemřelo 5 osob a sice 3 ženy a 2 muži. Průměrný věk zemřelých činil 65 let.

V naší obci je 76 zemědělských závodů, počítaje v to i ti, kteří mají kousek toho pozemku přinajato. Do 1 ha je 11 závodů, od 1 do 5 ha 33, od 5 - 10 ha 24, od 10 do 15 ha 5 a od 15 ha do 20, 3 zemědělské závody. V tomto roce pěstují zemědělci pracovali na 409 ha zemědělské půdy, z toho 353 ha orné.

Předepsaný osev a dodávka činil u pšenice 71 ha, dodávka 1090 q, žita 23 ha, dodávka 176 q, ječmen 42 ha, dodávka 416 q, oves 28 ha, dodávka 110 q. Jedlých lusteňnin oseto 7 ha dodávka 33 q; 5 ha řepky, dodávka 65 q, 2:70 ha máku, dodávka 12 q, 50 ha cukrovky které se musí dodati 13.500 q. 36 ha brambor, dodávka 995 q 114 q sena a 153 q slámy. 1 ha mrkve karotky rozdělené všem zemědělcům po 2 až 3 arch, které musí býti odevzdáno 200 q.

Předpis mléka byl také zvýšen na 294.200 l od plánovaných 225 krav. Také slepice mají svůj předpis. Od 1613 slepic musí být odvedeno do konce června 82.900 vajec. Předpis masa hovězího byl 396 q, vepřového 268 q a vodní drůbeže 706 kg. Z ostatní zvířectvo bylo plánováno. Tak v obci má být 42 koní, 56 prasnic, 71 koz, 16 ovcí, 55 chovných hus a 21 kachen. Konečně také ovoce mělo svou dodávku. Předpis zněl na 8q jablek, 5q švestek a 1q hrušek. Bohužel při neúrodě ovoce nemohlo se vše splnit a dodávaly se pouze švestky. Letošní zvýšená dodávka vodní drůbeže, měla veliký vliv na cenu malých housátek, za které se platilo 350 až 400 Kčs za 1 kus, to je tolik co stojí 1q pšenice. Na podzim však na dodávku, dostává zemědělec za 1 kg drůbeže 44 Kčs.

Jak je vidět, každým rokem stoupají dodávky, ale zemědělcům omezují se více a více různé výhody. I o tu půdu, matku živitelku, žádný nestojí, musí se přidělovati zemědělcům jako nucený pacht. Z jara bylo rozděleno asi 20 ha posemků, na podzim dalších 14 ha. Ten kdo nucený pacht obdrží, považuje jej za přítěž, třeba i s polovičním kontingentem.

Ku konci ledna vyskytla se v hospodářství Josefa Hudečka čp. 67, zhoubná nemoc u dobytka, slintavka a kulhavka. Následovalo hromadné očkování proti této nemoci, které zamezilo další rozšíření, až teprve v červenci objevil se nový případ u Jana Hledíčáka čp. 35, kdy všude v sousedních obcích již nemoc byla v plném proudu. Další onemocnění nenastalo. U lidí bylo mnoho onemocnění žloutenkou.

Ku konci května nastoupil v naší obci tajemník MNV Václav Pavelka ze Lhoty Králové, který převzal veškerou agendu k vyřízení, čím se ulehčilo hlavně předsedovi, který měl své práce až přespříliš.

21. srpna byla reorganisace MNV. Dosavadní předseda Jan Lukášek čp. 6, přetížen prací v místní Kampeličce, podal resignaci a zvolen byl za předsedu František Hejtman čp. 73.

Mělo býti doplněno několik neobsazených míst v plenu M N V, avšak žádný ~~z~~ z navržených členství nepřijal.

V měsíci září probíhala akce náboru zemědělců do Jednotného zemědělského družstva a pro Hospodářsko-technickou úpravu půdy. Dvojice složené z příslušníků Komunistické strany, zástupců Okresního národního výboru a vojska, navštěvovali zemědělce, aby je přesvědčili o výhodách společného hospodaření, vstupem do zemědělského družstva. Avšak pouze několik zemědělců podepsalo přihlášky, ostatní vyčkávají, jsou asi spokojeni s tím svým údělem.

Místní kino, jediný kulturní podnik v obci, bylo v prosinci pro slabou návštěvu, uzavřeno. Bude k nám dojíždět kino putovní z Rychnova.

27. ledna pořádán společný ples hasičské jednoty spolu s mysliveckou společností, který se nad plyšej vydařil. 26. února v masopustní úterý pořádala hasičská jednota maškarní rej, s průvodem masek po obci, večer s taneční zábavou. Návštěva byla také hojná.

2. března uspořádali žáci národní školy v Vysokého Újezda v hostinci u Šípů, besídku k mezinárodnímu dnu žen. Recitace, hry a zpěvy. 13. března za účasti bezpečnostního referátu při O N V v Dobrušce navštívili naši obec s hasičským filmem a ukázkou jak se chránit požáru a při ohni jak si počínati. Vystřídalo se několik řečníků a všichni nabádali občany k větší opatrnosti, jak při užívání elektřiny, tak i při zacházení s ohněm.

16. března vykonána sbírka ve prospěch korejského lidu, za účasti všech složek národní fronty. Vybráno 3.150 Kčs.

28. dubna konána přednáška: „Rozpočet míru.", v ní referent z krajského národního výboru vysvětlil přítomným státní rozpočet na rok 1952, zaměřený výhradně na budování našeho státu. Účast na této přednášce byla však velice slabá.

Letošní oslavy svátku práce konány ve třech městech našeho okresu a sice v Dobrušce, v Opočně a Novém Městě. Z naší obce odjeli účastníci oslav autobusem do Opočna. Nejvíce účastníků bylo z řad školní mládeže.

Oslavu dne vítězství provedlo žactvo národní školy z Vysokého Újezda 4. května před zahájením filmového představení v místním kinu. Pěkně nacvičené písně a básně odměněny byly potleskem.

6. července pořádán v naší obci okresní hasičský sjezd, za pěkného počasí, za účasti hasičstva z celého okresu.

2. listopadu žactvo zdejší obce provedlo štafetu míru, k oslavě 35. výročí ruské revoluce. 7. listopadu ve výroční den této události, rovněž žactvo ze školy z Vysokého Újezda, pořádalo besídku se zpěvy a recitacemi.

8. prosince pořádána přednáška lékaře z Opočenské nemocnice o zhoubné chorobě, rakovině. Náštímil význam a postup nemoci i její léčení.

30. března mohl býti zaviněn požár v hospodářství Josefa Kunečka čp. 7. od kouřové roury, kdy včasnému zákroku bylo zabráněno rozšíření se ohně a omezeno pouze na místnost pro uskladnění různého domácího nářadí.

Na konec něco o místních spolcích. Jedinou politickou organisací v obci zůstala Komunistická strana, která soustřeďuje veškerou svoji činnost na vybudování socialismu na vesnici

Jednotný svaz českých zemědělců, jediná organisace, kterou zemědělci ještě měli, byl v měsíci březnu rozpuštěn. Rovněž Hospodářsko čtenářská beseda „Jitřenka", která měla téměř 100 členů a dala základ dnešní obecní veřejné knihovně, po 40leté činnosti, byla zlikvidována již minulého roku.

Místní hasičská jednota čítala v letošním roce 32 činných členů a vyvinula rozsáhlou činnost. Bylo to rozšíření hasičské zbrojnice, pro umístění nové motorové stříkačky s autem. Tuto práci vykonali členové a příznivci hasičů zcela nezištně. 6. července pořádán okresní hasičský sjezd, který byl dostaveníčkem všech hasičských jednot z celého okresu. Počasí bylo příznivé a sjezd se vydařil po všech stránkách.

Tělocvičná jednota „Sokol", která vždy v minulých letech vedla kulturní život v obci, ochabla ve své činnosti, přesto, že měla ve svých řadách 40 členů. Příčinu lze hledati v tom, že chyběl vhodný vedoucí, který by se o vše staral a svým vlivem působil na každého člena.

Ze všech spolků snad nejaktivnější je myslivecká společnost, jak se tedy nazývá střelecký kroužek. Každým rokem ze své pokladny přispívá na užitečné věci v obci. Na půjčení místního rozhlasu věnovala velikou částku, hasičské jednotě darovala 10.000 Kčs, zakoupila pálu pro dobytek a každým rokem přispívá obecní škole ve Vysokém Újezdě na zakoupení knih a školních pomůcek. Ve svém středu sdružuje 57 členů z toho 18 střelců. Již po několik let stav zvěře je velice dobrý, zvláště vysoká se zamnožila tou měrou, že bylo nutno žádat o M V o mimořádný odstřel, který povolil v tomto roce odstřelit 12 kusů. Veškeré zvěře bylo zastřeleno 659 kusů a na povinnou dodávku dodáno 263 kusů.

Svaz čs. sovětského přátelství čítá 42 členů. 21. prosince pořádal k uctění 73 letých narozenin generalissima Stalina přednášku s filmem ze života vůdce sovětského lidu. Větší podniky tento spolek neuskutečnil.

Jako nejmladší organisace v obci je Svaz české mládeže, avšak jeho činnost není nikde vidět i při svých 16 členech. A přece mládež má být všude v popředí, má být vzorem v práci i v kulturní činnosti.

Obecní veřejná knihovna měla 1470 svazků a 80 čtenářů. Nejvíce vyhledávány spisy od Aloise Jiráska, Světozora Čecha, Baara a všech starších autorů. I po těch románkách Vlasty Javořické, byla čilá poptávka. O novodobou literaturu velký zájem nebyl.

Tím končím obsáhlou zprávu tohoto roku.

Zapsal

Josef Houtský

kronikář.

Rok 1953.

Zima tohoto roku byla mírná, ale přece se mrazem. Rolníci po několika letech vytáhli zase zastrčené sáně a hlas rolniček se rozezvučel zasněženou krajinou. 27. ledna byl zaznamenán největší mráz v tomto měsíci, kdy teploměr klesl na 14° pod nulou. Avšak již v prvých dnech měsíce února mrazy povolily na tolik, že zemědělci vyjeli do polí, aby pokračovali v práci, od loňského mokrého podzimu nedokončené, které přišlo jistě na 90%. Bohužel, oralo se pouze několik dní, neb již 9. února dosáhl mráz 17°. 10. února napadlo velké množství sněhu, autobusová doprava byla na 2 dny přerušena. V posledním týdnu měsíce února dostavilo se pěkné počasí, s nočními mírnými mrazy. Tu opět zemědělci využili příznivého počasí, orało se, ba i na sušších místech se sela jarní pšenice. Toto počasí se udrželo až do 13. března, kdy zase napadlo několik cm sněhu a noční mrazy dosahovaly až 16°. Tyto mrazy se však dlouho neudržely a od 18. března nastalo oteplení, kdy se sely již všeobecně všechny jarní plodiny.

Mnohému zemědělci chybělo osivo, byl nucen žádat Okresní národní výbor o prodej osiva za volné ceny. Tyto byly tak vysoké, že mnohokrát předčily ceny válečné na černém trhu. Za pšenici zaplatil rolník 1830 Kčs za 1q, za ječmen 1730 Kčs, za oves 1200 Kčs a za kmínné luštěniny téměř 3.100 Kčs za 1q.

Počasí pro vývin postlin bylo velice nepříznivé, právem možno říci, že od loňského mokrého podzimu, nepřišla dostačující vláha. Většina pozemků se teprve z jara orala, půda vyschla a tím utrpěly všechny plodiny. Březen, duben, květen a polovina června vyznačovaly se velmi suchým počasím, což mělo za následek, že úroda byla ohrožena a hrozila katastrofou. Teprve v druhé polovině června, po dlouhé době, vyprahlá půda se dostatečně napojila. To již senoseč byla v plném proudu, luhušel, píce narostlo velice málo. Do loňské nevrode píce

letošní byla mnohem menší. Zemědělci s obavami jdou do chlévů a stájí, zeleného krmení je stále nedostatek.

Hlavní sklizeň obilí započala 13. července, sekaly se ječmeny i žita a v druhém týdnu sklizně, již dozrála pšenice i oves. Obilí zůstalo velice řídké a krátké, slámy bylo poskrovnu. Letošního roku sekalo se všeobecně hrabicovými stroji, neboť traktorová stanice požadovala 60 % zálohu na vykonanou práci, kterou měl zemědělec předem složit. Následek toho byl, že každý se snažil svými silami vše zvládnout, protože peníze v tuto dobu byly v domácnostech vzácností. Později traktorová stanice svoje rozhodnutí odvolala, ale přes to posekala pouze několik ha. Počátek v začátku sklizně bylo dosti příznivé, ku konci července až do 8. srpna přišly deště, které sklizeň zdržovaly. Teprve pak nastalo teplé a suché počasí, které se udrželo celé léto, celý podzim, snad možno říci až do konce roku. Teploty v létě dosahovaly přes 30°, podmítka uvázla a krmivo které zemědělci pásli na poli, uschlo. I strniskový jetel byl vypráhlý, nouze o krmivo nastala již v končícím létu.

Výnos všech obilovin byl v naší obci podprůměrný, mimo několika ha pšenice, která byla opravdu pěkná, ale to bylo jen nepatrné. Neúroda žita byla všeobecná. Zde by se měli přesvědčit ti, kteří předem plánují výnos všech plodin, jak příroda umí být někdy krutá a nemilosrdná.

Sklizeň brambor se prováděla již ku konci srpna a v první polovině září. Úroda v celku byla uspokojivá. Rovněž i cukrovka letošního roku začala se dolýzat po 20. září, protože cukrovar v Českém Meziříčí již 28. září ji přijímal. Většinou se vyorávala, neb půda dlouhotrvajícím suchem příliš ztvrdla. Výnos byl však proti roku minulému o mnoho menší, zvláště na půdách křemenitých.

Za to ovoce se urodilo všeho druhu, kromě ořechů, které utrpěly jarními mrazy. Zvláště švestek bylo tolik, že stromy pod tíhou ovoce se až lámaly. Nebylo zvláštním zjevem, že ještě na Dušičky mohly se spatřit švestky, obsypané bohatými plody.

Setí ozimů bylo velice obtížné, čekalo se na déšť, ale déšť nepřicházel. Selo se do sucha, semeno špatně vzešlo, na většině pozemcích se vůbec nezazelenalo. Mohlo se síti až do 25. listopadu, kdy přikvačily až 10° mrazy. Mrzlo jen po 4 dny a pak se dostavilo zase pěkné počasí. 30. listopadu a 1. prosince vystoupil teploměr na 17° nad nulou. Jarní orba byla velice ztížena, půda příliš utvrdla, že i traktorem na mnohých místech nedala se zorat, až teprve když přijel pásový traktor z Broumovska, podařilo se mu s hrubou orbu dokončit.

Nouze o vodu dostoupila vrcholu, v rybnících voda ubývala, proto M N V vydal zákaz ji odebírat. Obecní studna u dolejšího rozcestí, která vydávala všechny dostatek vody, byla otevřena pouze v určité hodiny. Suché počasí bez deště se udrželo až do 27. prosince, kdy napadlo několik cm prvého sněhu. Dle meteorologických hlášení, v letošním suchém roce spadlo mnohem méně srážek než v katastrofálně suchém roce 1947, ba četl jsem i zprávu, že letošní rok, byl nejsuší v tomto století.

Nejvíce snad doplácel na letošní neúrodu dobytek, kterého bylo naplánováno tolik, že nebylo možno jej udržet i při nejmenších dávkách krmiva. Ba musel zasáhnout Okresní národní výbor na žádost zemědělců a odebrat alespoň tu nejnutnější část dobytka na dodávku. Dodávka mléka v prvém čtvrtletí poklesla na polovinu roku minulého a tím zase postiženi byli zemědělci, kteří nesplnili čtvrtletní dodávkový úkol v živočišné výrobě, neobdržením lístků na cukr a mýdlo. Příděl cukru pro zemědělce byl snížen na 1/2 kg na měsíc pro dospělou osobu; děti dostaly 1 kg. Živočišná výroba rozepsána byla na 1. čtvrtletí jako roku loňského, s tím rozdílem, že letos nemohl si zemědělec sám určit svůj dodávkový

úkol na uvedené čtvrtletí, nýbrž byl mu předepsán z moci úřední. Čím vzrostl značnou měrou počet nezbličů. Dodávky byly vyměřeny v prvé polovině dubna, okresním plnomocníkem ministerstva výkupu, dle stanovených norem z každého ha. Samozřejmě, že normy u některých produktů byly tak vysoké, že bylo jasně vidět, nesplnění určitých zemědělských výrobků.

1. června provedena byla na celém území republiky, opět nová měnová reforma, zrušeny lístky na přídělování a zavedeny jednotné ceny všech životních potřeb. Každý občan vyměnil si za 300 Kčs starých peněz, nové peníze, v poměru 5 : 1, obdržel tedy 60 Kčs. Za další peníze které přesahovaly tuto částku, dostal za 50 Kčs starých peněz, pouze 1 Kčs v nové měně. Kdo měl peníze uloženy v peněžním ústavě, byl na tom mnohem lépe, vklady do 5000 Kčs byly přepočítány 5 : 1. O tom jak novou měnovou reformu přivítali občané, nebudu se ani zmiňovati. Ten, kdo byl zvyklý šetřit a měl nějaké peníze, netajil se svými názory a ten, kdo nic neměl, o nic nepřišel, jak praví staré přísloví. Ceny všech životních potřeb a mzdy, byly přizpůsobeny v poměru 5 : 1, některé zboží však značně stouplo.

Výkup obilí provádělo výkupní závod v Novém Městě a sice pšenici, žito a oves dodávali zemědělci do Uranova, ječmen do Českého Meziříčí, olejniny a lusteniny do Otročína. Termín dodávky byl určen do 5. září, ale mnoho zemědělců nebylo to, aby svoji dodávkovou povinnost splnili. Za pšenici stanovena cena od 75 až 80 Kčs, za žito 65 Kčs, za ječmen od 64 - 74 Kčs a za oves 54 Kčs za 1q. Ke konci září vyplácel se příplatek; u pšenice 30 Kčs, u žita 26 Kčs a u ječmene 17·50 Kčs za 1q. Za brambory se platilo v prvém týdnu měsíce září 32 Kčs, posdeji dodávky klesly až na 18 Kčs za 1q. Cena za cukrovku stanovena 12 Kčs za 1q, tomu kdo dodal svůj dodávkový úkol. Komu se cukrovka neurodila, byl postižen tím, že mu bylo

zrušeno s výplaty peněz 5 - 30%, dle svoji nedodávky. Cukernatost řepy z letošní sklizně byla až 23%. To ta ještě nebylo, bylo to, že 1 kg cukru stál 14 Kčs, zatím co 1 q řepy 13 Kčs. Od 1. října sníženy ceny všech životních potřeb o 5 - 30% a tu stál 1 kg cukru 11.60 Kčs.

5. března oznámil rozhlas, že zemřel v Moskvě generalissimus Stalin. Nařízen státní smutek a v den jeho pohřbu, 9. března, místní rozhlas přenášel tryznu, pořádanou v Praze. Ač ještě nebyl ani odvolán státní smutek, znova zřídla vzrušující zvěst, že prezident republiky Klement Gottwald, přistiží se právě z pohřbu Stalinova, těžce onemocněl a v zápětí, 14. března, zemřel. V den jeho pohřbu, 19. března, Místní národní výbor uspořádal tryzna před budovou M N V. Slomluvil předseda a pak občané vyslechli smuteční akt vysílaný z Prahy.

31. července, v době nejpilnějších žňových prací, byl mučně vystěhován z naší obce s celou rodinou, rolník Josef Kunčeček čp. 7, jako vesnický boháč, vlastnící 17.70 ha pozemků. K tomuto případu nepřipojuji žádných poznámek, jen jsem slyšel z úst četných občanů otázku: Proč a zač?

Vlikvidováním usedlosti čp. 7, přibylo zase pozemků, které M N V rozdělil zemědělcům jako nucený pacht. Proti tomuto rozhodnutí podali téměř všichni příděleci odvolání k O N V, protože každý má k obdělávání svých pozemků až nad hlavu. O N V ve většině případů odvolání zamítl. Když žádný z příděleů pozemky neobdělával, rozhodl, by půda zůstala jako ředevo a byla přidělena zemědělcům bez dodávek, pro ošetřování plodin.

Letošní mezinárodní den žen, 8. března, oslavilo žactvo z národní školy ve Vysokém Újezdě, v místním kinu, pěkně nacvičenými písněmi a básněmi. Jak promluvila o významu tohoto dne, zástupkyně okresního výboru žen.

28. září pořádala místní osvětová beseda k uctění památky Julia Fučíka, vzpomínkový večer. Kromě na tomto podniku účinkovalo žactvo ze školy Vysoko - Újezdecké. Po projevech promítán celovečerní film.

29. října Svaz přátel Sovětského svazu, uspořádal na zahájení měsíce čs. sovětského přátelství, slavnostní přednášku, provázenou filmem.

8. listopadu provedlo žactvo z národní školy ve Vysokém Újezdě, štafetový běh od budovy MNV až do Vysokého Újezda, na oslavu 36. výročí ruské říjnové revoluce.

Na ukončení měsíce čs. sovětského přátelství 12. prosince, MNV pořádal slavnostní schůzi v sále u Jeleňů, kde pak program zpestřili žáci z národní školy.

24. listopadu konána přednáška odborného lékaře pro ženské choroby, za hojné účasti.

V měsíci březnu probíhalo školení MNV. Členové se seznámili co je jejich povinností, jak mají pracovat a jaké úkoly je čekají v budoucnu. Bohužel, že účast na všech schůzích, jak MNV, tak i jiných, byla příliš slabá, což se ještě více projevilo v druhé polovině roku. A není to jev jen ojedinělý v naší obci, ale i v obcích sousedních se s ním shledáváme. Často se stávalo, projevil-li někdo ve schůzi svůj názor, byl již pokládán od mnoha za nepřítele nového státního zřízení. Není proto divu, že občané, nebo členové MNV, padějí se vyhnou zasáhnouti do nějaké debaty a nesúčastní se žádných veřejných projevů. Vzpomínám si, když za prvé republiky, někdo byl zvolen do tehdejšího obecního zastupitelstva, býval hrdý na svoje členství v něm a pokládal si to za veliké vyznamenání. Dnes však mnohý z členů národního výboru vidí v tom břemeno a snaží se ho zbavit jak jen může, neboť i z řad občanů často sklidí jen nevděk a úsměšek. Doufejme, že v příštím roce kdy členové budou voleni svobodnými volbami, nastane náprava.

Roku 1953 uzavřeny byly 2 sňatky, narodily se 3 děti a to 2 chlapci a 1 děvčátko. Zemřelo 6 osob a sice 4 ženy a 2 muži. Průměrný věk zemřelých činil 75 let.

Doufám, tím že jsem vyčerpal všechny události které se sběhly v naší obci v tomto roce.

Zapsal Josef Houtský
kronikář.

Seznam majitelů domů a počet obyvatel v obci

ku konci roku 1953.

čp.	Majitel domu.	povolání	Jméno nájemce.	povolání	počet osob.
1.	Jaroslav Šumr	zemědělec	neobydleno	–	–
2.	Obec Jílovice	–	Josef Nečas	dělník	4
3.	Václav Šolc	zemědělec	–	–	4
4.	Václav Jelen	bývalý hostinský	–	–	5
5.	Václav Čáp	zemědělec	–	–	5
6.	Jan Lukášek	zemědělec	–	–	6
7.	Uzedlost Josefa Truněčka v likvidaci - konfiskát	–	Pavel Šurek	traktorista	3
8.	Josef Černý	zemědělec	–	–	3
9.	Václav Šnouk	zemědělec	–	–	4
10.	Václav Skánský	výměnkář	–	–	2
11.	Anna Bytrtová	soukromnice	–	–	1
12.	Josef Šafář	zemědělec	–	–	3
13.	Bohuslav Švorc	zaměstnán v továrně na hud. nás. Hradec Králové	neobydleno	–	–
14.	Miroslav Malý	zemědělec	–	–	7
15.	Emilie Šrámková	zaměstnána v nemocnici a v zemědělství	–	–	5
16.	Josef Koutský	zemědělec	–	–	4
17.	Josef Prahorád	hostinský v Libranticích	Rudolf Maulis	dělník	5
18.	Oldřich Šuňáček	zaměstnanec mlékárny	Obytná budova sbourána.	–	–
19.	Anna Machová	v zemědělství	–	–	4
20.	Jaroslav Horák	zaměstnanec drůbežárny a zemědělství	–	–	6
21.	Josef Minařík	zemědělec	–	–	2
22.	Václav Brynter	zemědělec	–	–	4
23.	Františka Marelová	důchodkyně	–	–	1

78

130.

78

čp.	Majitel domu.	povolání	Jméno nájemce.	povolání	počet osob.
24.	Josefa Černá	v zemědělství	–	–	2
25.	Božena Černá	v zemědělství	–	–	2
26.	Jan Arnovský	zemědělec	–	–	2
27.	Karel Sládek	zemědělec	Domek rozbourán.	–	–
28.	Oldřich Lunáček	zaměstnanec mlékárny.	–	–	6
29.	Václav Grus	důchodce	–	–	1.
30.	Rudolf Žídek	důchodce	–	–	2
31.	Anežka Grusová	soukromnice	–	–	1
32.	Josef Pavlík	zemědělec	–	–	5
33.	Jaroslav Horák	zemědělec	–	–	4
34.	Josef Marel	bývr. obuvník a zemědělec	–	–	3
35.	Jan Hedvičák	sedlář a zemědělec	–	–	4
36.	Obec Jílovice	–	Berta Říbylová	dělnice	1
37.	Rudolf Mauliš	dělník	Václav Matuška	dělník	5
38.	František Boukal	důchodce	–	–	2
39.	Josef Světlík	zemědělec	–	–	4
40.	Václav Šilvar	zaměstnanec hosp. družstva a zemědělec	–	–	4
41.	Josef Černý	zemědělec	–	–	5
42.	František Polínová	důchodkyně	–	–	1
43.	Václav Lorenc	zemědělec	–	–	4
44.	Jan Špaček	zemědělec	Šťůtková	dělnice	3
45.	Václav Procházka	zemědělec	–	–	4
46.	Josef Horák	zemědělec	–	–	4
47.	Josef Šejdl	zemědělec	–	–	5
48.	Václav Špaček	zemědělec	–	–	4
					156

Čp.	Majitel domu.	povolání	Jméno nájemce	povolání	počet osob
49.	Josef Archleb	zemědělec	-	-	3
50.	Václav Vánský	zemědělec	-	-	3
51.	Václav Vánský	zemědělec	neobydleno	-	-
52.	Emilie Šestáková	důchodkyně Přebechovice	Jaroslav Šumr	zemědělec	4
53.	Jan Špaček	zemědělec	-	-	6
54.	Josef Šolc	zemědělec	-	-	5
55.	Marie Němečková	v zemědělství	-	-	3
56.	Josef Černý	zemědělec	-	-	7
57.	Bohuslava Nováková	důchodkyně	-	-	1
58.	František Škop	bývalý pekař	-	-	5
59.	Josef Hojný	sedlník	-	-	4
60.	Václav Šrůtek	zemědělec	-	-	2
61.	Josef Urnčíř	zemědělec Výprava	Rudolf Grus	zemědělec	3
62.	Jaroslav Vaněk	zemědělec	-	-	5
63.	Josef Voutský	zemědělec	neobydleno	-	-
64.	Jindřich Bek	zemědělec	-	-	3
65.	Jan Lukášek	zemědělec	-	-	4
66.	Ladislav Schejbal	velodružstvo	dílna	-	-
67.	Josef Hudláček	zemědělec	-	-	4
68.	Anna Otčenášková	v zemědělství	-	-	1
69.	Bohuslav Koblasa	dělník a zemědělec	-	-	3
70.	Josef Hemelík	dělník	-	-	1
71.	Josef Krynta	výměnkář	-	-	2
72.	Václav Hájek	zemědělec	-	-	5
73.	František Hejcman	důchodce	-	-	2
74.	Marie Hemelíková	v zemědělství	-	-	5
75.	Josef Úprus	důchodce	-	-	2
76.	Rudolf Úprus	zemědělec	neobydleno -	-	-
77.	Václav Doležal	zemědělec	-	-	3

242

Čp.	Majitel domu.	povolání	jméno nájemce	povolání	počet osob.
78.	Anna Petrová	v zemědělství	-	-	1
79.	František Cyrus	důchodce	-	-	1
80.	Václav Černý	zemědělec	-	-	2
81.	Václav Smída	zemědělec	-	-	2
82.	Jaroslav Čáp	hostinský	neobydleno	-	-
83.	František Zeman	zemědělec	-	-	2
84.	Jaroslav Čáp	hostinský	-	-	4
85.	Anna Kordíková	v zemědělství	-	-	3
86.	Josef Kovaříček	zaměstnanec dráhy a zemědělství	-	-	5
87.	Josef Malý	šafář u Pardubic	Ladislav Schejbal	automechanik	2
88.	Václav Anděl	dělník	-	-	4
89.	Josef Voltr.	zemědělec	-	-	4
90.	Jaroslav Marek	zemědělec	-	-	4
91.	Karel Pošovský	dělník	-	-	2
92.	Václav Hledvičák	zaměstnanec auto-[illegible] Medika Bolehošť.	Václav Slezák	dělník	5
93.	Václav Cyrus	traktorista a zemědělství	-	-	2
94.	Edvard Kalta	kovář a zemědělec	-	-	4
95.	Václav Šafář	zemědělec Martinkovice	Václav Labuť	truhlářský dělník	4
96.	Jan Mách	zemědělec	Josef Radil	elektromontér	7
97.	Holeček	důchodce	-	-	2
98.	Marie Vašátová	důchodkyně	-	-	3
99.	Františka Pekrová	v zemědělství	-	-	3
100.	Josef Mach	zaměstnanec hosp. družstva.	-	-	3
101.	Kupková	v zemědělství Mělčany	Jaroslav Král	stájní zámečník	4
102.	Jaroslav Boukal	trafikant	-	-	2
103.	Dům obce a Kampeličky	-	Josef Skalický.	obchodník	3

343

Ku konci roku 1953 měla obec Jílovice 103 čísel popisných a bylo v ní 323 obyvatel, převážně zemědělců.

Josef Houtský
kronikář.

Rok 1954.

Letošní zima byla poměrně krátká, trvala dva měsíce, ale za to velmi tuhá, která nadělala veliké škody na polích i v hospodářských usedlostech. Ve sklepích a v krechtech pomrzly brambory a řepa. Značné škody utrpělo také vodovodní potrubí, mráz na nechráněných místech roztrhal roury. Již v prvých dnech lednových sněžilo, 5. a 6. ledna dosáhl mráz 20° pod nulou. V polovině ledna nastala týdenní obleva, sníh smizel a tu se dostavilo velmi mrazivé počasí. 27. ledna teploměr ukazoval 24° pod nulou a pak mrzlo nepřetržitě až do konce února, kdy se mrazy zmírnily. Ještě 23. února zaznamenáno 22°.

Krutá zima.

Jarní polní práce začaly již 15. března za velmi příznivého počasí a pokračovaly až do 1. dubna, kdy se dostavily deštivé přeháňky. To již jarní obilovina byla téměř zaseta, mnohý zemědělec i ovesnou zasel v březnu. Teprve teď se projevily následky tuhé zimy, pšenice byla poškozena nejvíce, muselo se přisívat a většina jetelů se zaorala.

Jarní práce.

Senoseč letos značně se opozdila, sekalo se v druhé polovině června, vlivem častějších srážek a chladného počasí. Síce narostlo o něco více než roku minulého, ale přece jen ne dostatečně. Kdo začal sekat dříve, pěkně seno usušil, neb od 18. – 29. června nastala veliká parna, teplota vystoupila přes 30°. Začátek července přinesl velmi deštivé a chladné počasí, které potrvalo až do 21. července. Voda vystoupila ze břehů řek a nadělala veliké škody. Na mnohých místech odnesla již usušené seno.

Senoseč.

Velká voda.

Úroda obilí slibovala bohatou žeň, ale červencové deště nadeje zemědělců sklamaly. Jak žalostný byl pohled na lány obilí. Vypadalo, jako když přes ně přejede těžký válec až k zemi a hrozně rozvířované.

Žlutá sklizeň obilí začala teprve kolem 25. července. Sekání bylo velice obtížné v rozmoklé půdě, muselo se sekat

hlavně hrabicovými stroji. Jedině na pšenici se uplatnil samovaz, kde nebyla příliš polehlá. Přes příznivé počasí vše se sklidilo i pozdní ovsy a směsky, které se sklízely v prvých dnech měsíce září. Výnos obilí byl velice nestejný, u pšenice podprůměrný pohyboval se od 12 - 16 q z 1 ha. Výnos přes 20 q byl pouze výjimečný. Dodávky vymáhány se vší přísností, vykupovači okresního plnomocníka chodili dům od domu, nutíce pěstitele k uvyšenému výkupu. Mnohý zemědělec dával náhradu za obilí, máky a jiné plodiny, ale vykupovači zaměnu nechtěli uznat, až teprve ku konci roku při likvidaci smluv, vše bylo započítáno na povinnou dodávku. Ceny všech zemědělských výrobků zůstaly na výši roku minulého.

Žně,

Dodávky.

Rovněž i výnos u brambor nebyl všude stejný. Dobývání cukrovky se zdrželo o 14 dnů, následkem setí ozimů, takže cukrovarská kampaň začala teprve 20. října. Počasí bylo dosti příznivé, i výnos poněkud stoupl proti roku minulému. Hluboká orba se prováděla až do 18. listopadu, kdy náhle přikvačily 8 - 10° mrazy, které teprve polevily 28. listopadu a v srpě se pokračovalo. 23. prosince přichmátla se přes náš kraj předvánoční sněhová bouře, provázená vichřicí. Blýskalo se a hřmělo jako v červenci. Po vánočních svátcích dostavily se vydatné deště, které měly za následek, že řeka Dědina vystoupila zase ze břehů a zaplavila přilehlé pozemky.

Brambory a cukrovka,

Sněhová bouře,

Hlavní politickou událostí letošního roku bylo vypsání voleb do Místních národních výborů a do Národního shromáždění. Jak jinak ani nemůže být, pořádala se téměř každý týden nějaká schůze, ale občané o ni projevili jen malý zájem. Tak 24. března svolal Místní národní výbor celou veřejnost do schůze, v níž měla být hodnocena činnost Místního národního výboru od roku 1945, ale jak již s vrchu uvedeno, účast byla nepatrná a je to přece hodnocení práce za 9 let uplynulých. Na některých úsecích práce jistě jsou nějaké nedostatky, ale v celku jsme přece postoupili kus do předu. Vřazena kanalisace v dolní

Volby do M N V.

Hodnocení činnosti MNV.

části obce, úprava sokolského cvičiště, zhotovení hráze u rybníka, zřízení rozhlasu, nová motorová stříkačka a jiné drobnější věci. Postrádáme hlavně místní váhu, aby se nemuselo dojíždět s vážením provozu do sousední obce.

Ještě jeden ožehavý problém tíží naše zemědělce a sice polní cesty, které jsou v tažovém stavu, napíší-li, že často jsou opravdu nesjízdné. Právem poukazují na to, že z jiné obce si k nám pro kámen na opravu cest dojíždějí a my máme kámen téměř u cesty a nedovedeme si je opravit. Dle mého názoru záleží jedině na zemědělcích samých, aby v příhodné době využili svého času na tuto úpravu.

Agitační středisko.

V předvolební době zřízena v sále u Jelenů agitační středisko ještě pro obce Vysoký Újezd a Klášter, v němž občané najdou vše pro zábavu a poučení. Jsou pořádány odborné přednášky, promítá se film poučný i zábavný, je zde umístěn rozhlasový přijímač a různá literatura. Slavnostní otevření bylo 6. dubna, kdy patronát střediska, Průmysl mléčné výživy z Opočna, pořádal vystoupení svého pěveckého a hudebního souboru.

Volby do MNV, ONV, KNV.

Do 16. dubna mělo být navrženo 9 kandidátů pro volbu do národního výboru, ze všech složek stávajících v obci. Bylo pořádáno hodně schůzí, chodilo se agitovat po domech, ale výsledek stále žádný nebyl. Sestavilo se i několik kandidátek, které byly během několika dnů stále měněny. 13. dubna nová schůze všech občanů, na které měli vyjádřit svoje stanovisko k navrženým kandidátům. Druhý den opět svolali všechny složky novou kandidátku, kterou zase zástupci okresu odmítli. Konečně v poslední den, 16. dubna, po velké námaze podařilo se sestavit 11 člennou kandidátku v tomto pořadí: Šlejcman František, Rýdl Josef, Radil Josef, Lukášek Jan, Lorenc Václav, Voltr Josef, Šmouk Václav, Malý Jan, Mrázek Václav, Horáková Anna a Černá Josefa. Všichni navržení souhlasí se svojí kandidaturou. Do Okresního národního výboru navržen Josef Župka družstevník z Osečic a do Krajského národního výboru v Hradci Králové, Josef Rejchrt soukromý zemědělec z Rohenic.

Ještě těsně před volbami vypracovala rada Místního národního výboru programový akční plán na rok 1954, který podrobně urážím:

Naše obec je složením převážně zemědělská. Složení nynějšího

národního výboru je z většiny ze zemědělců. Členové národního výboru nevykonávají svoji práci k plné spokojenosti, spolupráce s hmotovými složkami je malá, téměř žádná. Neaktivita členů národního výboru vedla v mnohých případech k tomu, že mnohdy rozhodovalo pár jedinců o určitých úkolech. Volby do národních výborů, které se budou konat 16. května, zlepší tuto práci a zodpovědnost členů národního výboru, neboť budou zvoleny lidem, s lidem se budou radit a jim budou také zodpovědni. Tím se zlepší masově - politická práce, neboť na všech úkolech se budou podílet nejširší vrstvy pracujících, což dosud se provádělo v malé míře. Jedním z hlavních akcí jsou veřejné schůze, které až dosud nebyly ve zdejší obci občanstvem navštíveny.

akční plán na rok 1954.

Dále bylo se zemědělci mluveno o nových metodách práce v zemědělství podle zkušeností Sovětských kolchozů. Tím, že zemědělci pracují stále starým způsobem, jeví se v obci nedostatek krmiva jak jadrného, tak i píce. Také výbor žen nepracuje, neboť nedostával a nebyl pověřován úkoly.

Akce 5 M byla využívána a finanční kvota vyčerpána. Vycházeje z těchto nedostatků zpracovala rada MNV tento akční plán.

1. Způsoby a metody práce MNV.

Pro zlepšení práce MNV bude každý člen národního výboru míti stanovený přesný počet svých voličů ve svém obvodu, které při každodenním styku s nimi, bude informovati o práci MNV, s nimi se radit, přejímat jejich připomínky a návrhy, tyto přenášet do schůzí MNV. Do každé schůze MNV budou členové vyžádané připomínky přenášet a o nich informovat voliče ve svém obvodu. Každý člen NV si vyhledá ve svém obvodu schopné občany a odborníky, kteří budou zapojeni do komisí MNV. Tím se zlepší

práce NV. Došlé připomínky ze stížnosti občanů budou kolektivně vyřízeny nejdéle do 14 dnů. Předsedkyně výboru žen bude zvána do každé schůze NV, kde jim bude určen úsek práce a v tom jim bude pomáháno.

2. Zvelebení obce.

V akci M bude provedeno svépomocí vyčištění odpadu kanalisace, aby odpadové vody nevnikaly občanům do sklepů, čímž vznikaly velké národohospodářské ztráty. Organisačním provedením bude pověřen jeden člen MNV. Dále provedeme opravu plotu u budovy MNV. Tyto práce budou provedeny svépomocí a z vlastních zdrojů.

3. Osvětová práce.

Budeme pomáhati stávající Osvětové besedě s úpravou sálu a osvětové místnosti za podpory občanů. Do práce Osvětové besedy budou zapojeny ženy z výboru žen.

4. Budeme provádětí stálou kontrolu místních prodejen potravinářských z hlediska kvality a čistoty zboží, aby pracující dostávali zboží jen dobré jakosti.

5. Budeme s Osvětovou besedou pořádati přednášky s filmem o nových metodách práce v zemědělství, včetně chovatelských přednášek, aby zemědělci se s těmito metodami seznámili, neboť zvyšováním ha výnosů, bude vyrovnán nedostatek krmné základny, který se v naší obci jeví.

To je podrobná zpráva, kritika a nový plán práce Místního národního výboru.

Volby se konaly v neděli 16. května. Ponejprv mohl volič na kandidátní listině škrtnouti jméno kandidáta, ke kterému neměl důvěru. V místních

Zvolení MNV.

voličských seznamech bylo zapsáno 235 voličů a k volbě se dostavilo 225 voličů. Obdrželi hlasů: Hejcman František 119, Rýdl Josef 210, Radil Josef 97, Lukášek Jan 159, Lorenc Václav 158, Volta Josef 209, Šnouk Václav 209, Malý Jan 131, Mrázek Václav 114, Horáková Anna 224 a Černá Josefa 58 hlasů. Nadpoloviční většinou voleno 9 členů Místního národního výboru a to: 70 letý František Hejcman důchodce čp. 73, 42 letý Josef Rýdl rolník čp. 47, 55 letý Jan Lukášek rolník čp. 6, 32 letý Václav Lorenc rolník čp. 43, 47 letý Josef Volta rolník čp. 89, 34 letý Václav Šnouk rolník čp. 9, 60 letý Jan Malý rolník čp. 14, 28 letý Václav Mrázek sklářský dělník čp. 15 a 40 letá Anna Horáková choť rolníka čp. 46. Pro okresního kandidáta Josefa Župku družstevníka z Očelic hlasovalo 91 voličů, proti 134 hlasy. Krajský kandidát Josef Rejchrt rolník z Rohenic obdržel 160 hlasů, proti 65 hlasů.

Volba předsedy a tajemníka.

24. května sešel se poprvé nový národní výbor a ze svého středu zvolil za předsedu Václava Lorence rolníka čp. 43 a za tajemníka Františka Hejcmana důchodce čp. 73. Po několika letech dostává se do čela naší obce opět výkonný rolník a věříme, že v dnešní tak těžké době pro naše rolníky, bude vždy a do důsledku hájit rolnické otázky.

Volby do Národního shromáždění.

Volby do Národního shromáždění konaly se v neděli 28. listopadu. Z místního rozhlasu již od rána zněla hudba a zpěv, aby občané s radostí přicházeli do volební místnosti, která přířena v sále u Jelenů. Naše obec byla zařazena do obvodu č. 147, s kandidátem Josefem Hranavským, samostatným rolníkem z Bohuslavic. Volby probíhaly s naprostým klidem a všichni voličí splnili svoji povinnost. Z 238 voličů hlasovalo pro kandidáta 225, 8 hlasů neplatných a 5 hlasovacích lístků nepřišlo vni do volební urny.

Snížení cen.

Od 1. dubna sníženy opět maloobchodní ceny různého zboží denní potřeby o 5 - 45 %. Je to již třetí snížení cen od zavedení nové měny. Nejvíce sníženo textilní zboží a obuv. Životní potřeby, jako maso, mléko, vejce, máslo a mouka klesly nepatrně, protože tohoto zboží je stále nedostatek. Zvláště citelný nedostatek byl v mase, jak vepřovém, tak i hovězím. Spotřebitelé museli čekat několik hodin ve frontách na čtvrt nebo na půl kg masa, jak ve městech, tak i ve spojené prodejně masa. Zásobování se zlepšilo teprve v podzimních měsících.

Nedostatek masa.

Kulturní činnost v naší obci vedla Osvětová beseda, která již v minulém roce se ustavila. Dala do provozu opět místní kino, které promítá každý týden celovečerní film. Převzala do své správy sál bývalého hostince u Jelena a přidila v něm kulturní středisko celé obce. Za letošní rok uspořádala 50 filmových představení a 4 odborné přednášky. Zájem o tanec také velký nebyl. Pořádán pouze hasičský ples, poutová taneční zábava a 2 zábavy o posvícení. Mezinárodní den žen byl oslaven jako obvykle školní mládeží.

Kultura.

V tomto roce v naší obci uzavřeny byly 2 sňatky, narodilo se 5 dětí a to 4 chlapci a 1 děvčátko. Zemřely 3 osoby, 2 ženy a 1 muž. Příčina smrti, 1 případ sešlost věkem, druhý srdeční choroba a třetí rakovina. Průměrný věk zemřelých byl 68 let.

Sňatky, narození, úmrtí.

S tím jsem vyčerpal, doufám, všechny události týkající se naší obce.

Zapsal

Josef Houdek čp. 16.

kronikář.

Rok 1955.

Úvod.

Na sklonku tohoto roku chápu se opět pera, abych do této pamětní knihy zaznamenal děj v naší obci, její veřejný život i události, které měly vliv na další vývoj v obci. Et jako obyčejně začínám o počasí.

Počasí, Vichřice.

Měsíc leden vyznačoval se nestálým počasím s mírnými mrazy, bez sněhu. 17. ledna již od časných hodin ranních řádila vichřice, která nadělala veliké škody na hospodářských i obytných budovách. Ohlášené škody na krytině odhadnuty na 2000 tašek, Okresní národní výbor zaslal poukaz pouze na 220 kusů. V lesích, hlavně na „hadech" vichřice vyvrátila na 120 velkých kmenů se země. Od 25. ledna až do 8. února panovalo zase přímo jarní počasí, 2. února vystoupil teploměr až na 12° nad nulou. Od 10. února nastal však náhle obrat. Napadlo značné množství sněhu a mrazy dosahovaly v posledním týdnu měsíce února přes 20°. V první jarní den, 21. března ještě teploměr ukazoval 12° pod nulou a zasněženým krajem vesele prozpěvovaly polničky, jakoby ta letošní zima nemela mít konce. Konečně 23. března vysvitlo teplé sluníčko a sníh viditelně mizel.

Dlouhá zima.

Jarní práce.

Do polí se vyjelo teprve v prvých dnech měsíce dubna, kdy půda poněkud vyschla, ale již od 8. dubna nastalo deštivé počasí. Po desetidenní přestávce pokračovalo se dále v polních pracích. Přikvačila však nová studená vlna, která vyvrcholila 25. a 26. dubna značným sněžením, celý kraj vypadal jako o Vánocích. Stromy v tuto pozdní dobu bývaly již obsypány bohatými květy, pokryla je nyní silná vrstva sněhu. Noční mrazy dosahovaly až 7° pod nulou. Teprve od 28. dubna

teplota rychlým tempem stoupala a 30. dubna naměřeno již 28°. Třešně kvetly teprve kolem 10. května, ostatní stromoví až po 20. květnu, následkem velmi studeného počasí, které se zase dostavilo.

Hlavní senosec počala v druhé polovině června s počasím krajně nepříznivým. Síce narostlo poměrně více než v roce minulém, Ku konci června až do 10. července dostavily se vydatné deště za lijáky, píce byla značně znehodnocena. Dne 3. července rozpoutala se nad naším krajem prudká bouře, provázená krupobitím, které nadělalo veliké škody. 19. července nová bouře a zase padaly kroupy, které velice poškodily jinak slibnou úrodu. Ač celý měsíc byla dovršena, 16. srpna nové krupobití, postihnuvší hlavně katastr naší obce zvané na „Výrarské". Staří pamětníci zdejší nepamatují, aby u nás obilí bylo také poškozeno od krup, jako právě v letošním roce.

Senosec.

Krupobití.

Letošní žně byly opravdu výjimkou v posledních letech. Byly značně opožděné, počalo se sekat teprve v posledních dnech července a ještě provázené nepříznivým počasím. Obilí dozrálo současně, bylo nutno sekat, aby nevznikly velké ztráty. Traktorová stanice nestačila posekat přihlášené obilí s jedním vazačem, druhý stroj, který přijel na výpomoc se neosvědčil. Bylo z toho mnoho nepříjemností i mezi sousedy, každý chtěl hned vyhovět a ani se nehledělo na půdu, že není vyschlá, jen když byl lán posekán. Sklizeň se značně prodloužila. V první podzimní den, 23. září, viděl jsem ještě dlouhou řadu panáků pšenice na poli a 15. října sklízel hospodář oves a směsku. Výnos u obilí nebyl takový, jaký se očekával, rozhodně ne takový jaký byl plánován. Ceny na všechny zemědělské produkty zůstaly nezměněny.

Sklizeň obilí.

Sklizeň brambor a cukrovky.

Brambory se sklízely kolem 10. září, ač většina zemědělců již v srpnu na povinnou dodávku brambory odvedla. Celkem úroda byla slabší. Letošního roku cukrovka se většinou vyorávala, protože půda značně utvrdla, od poloviny září téměř vůbec nesprchlo. Co spadlo v minulých měsících více vody, nyní zase chyběla, svlášť na zasetí ozimů. Úroda cukrovky byla mnohem slabší než minulá léta, mnohý zemědělec však sklidil 350 q, ba i více z 1 ha. Od 28. října až do 3. listopadu dostavily se náhle silné mrazy, dosahující 10 – 12° pod nulou. Následkem suchého podzimu rozmnožily se ve velké míře polní myši, dělající nedozírné škody na osení i na jetelovinách. Hluboká orba.

Hlubokou orbu prováděla hlavně traktorová stanice, pro kterou letošního roku byly vhodné podmínky. Na konec přijel i pásový traktor a dorazil klejnající pozemky. Polní práce skončeny do 10. prosince, kdy přišly znovu mrazy. Zima do konce roku byla velice mírná.

Závazky zemědělců.

V měsíci březnu, na popud MNV, uzavřelo 33 zemědělců řadu hodnotných závazků, k 10. výročí našeho osvobození. Zemědělci se zavázali, že dodají nad stanovený úkol 25 vepřů po 100 kg, 6 kusů skotu po 400 kg, 200 l mléka a 5.524 kusů vajec. To byly pouze závazky, ale teď uvedu množství, jež se skutečně dodalo. Obilí splněno na 93·25 %, brambory na 88·50 %. Vepřového masa předáno více než 77 q, někteří zemědělci nedodali však 25 q. Skotského masa předáno 47 q, mnozí zemědělci dluhují 69 q. Nejvíce bylo předáno vajec a sice více než 38.000 kusů, nedodávka ještě činí 4.500 kusů. Mléka se odvedlo nad stanovený úkol 19.750 l, ale nedodávka u zemědělců činí 46.000 l. Z uvedeného je vidět, že nepatříme do těch obcí, kde dodávková morálka klesla na tu nejnižší míru.

Dodávka zemědělských výrobků.

Na oslavu 10. výročí osvobození naší vlasti, pořádal MNV slavnostní schůzi 6. května, za účasti zástupců okresu i kraje. Předseda MNV, Václav Lorenc zhodnotil práci i nedostatky národního

výboru od roku 1945. Uvedl, že bude pokračováno jednání o překatastrování pozemků, získaných z pozemkové reformy v roce 1927 a přerušené před několika lety. Dále osvětlil, jak pokročilo jednání o zřízení poštovního úřadu v naší obci a postavení mostní váhy. Dnes, na konci tohoto roku, mohu směle napsat, že překatastrování pozemků nepadá vůbec v úvahu, neb se znovu obnovuje dílo Vranov, o němž se dále zmíním. Jinak je tomu u poštovního úřadu, který byl otevřen 1. října a zároveň převzal i státní spořitelnu, dříve Škampeličku. MNV vynaložil všechno úsilí, aby obec poštu získala a tento krok byl korunován úspěchem. Výplatu peněz za mléko, dobytek a jiné zemědělské výrobky, provádí nyní poštovní úřad, ponvěž přijímá i vklady. Mostní váha je v okresním rozpočtu plánována v prvé polovině příštího roku a sice částkou 19.000 Kčs.

Skromnost schůze MNV.

Zřízení pošty.

Mostní váha.

Značné potíže působila MNV 12 ha pozemků bez hospodáře, velmi zaplevelená. Několikrát byli vyzváni zemědělci, by se uvolili převzít tyto pozemky na dobu 6 ti let a sice 2 a půl roku úplně bez dodávky. Přijeli i zástupci z okresu, neboť vláda vydala prohlášení, že nesmí žádná půda ležeti ladem. Tyto pozemky po dlouhém jednání, konečně zemědělci převzali a obdělali. Na tomto případě je nejlépe vidět, co brzdí rozvoj našeho zemědělství. Ty dva poslední neúrodné roky, značně vysoké dodávky a následky jež plynou z nedodávek, velmi přičpěli k útěku pod půdy. Ctěž pochopí vlivní činitelé, že ne jen pouhým předpisem, zvýší se zemědělská produkce, ale úsilovnou prací, která musí být také hodnocena, pak můžeme očekávati, že na stole pracujících se objeví více životních potřeb. Jestliže zemědělec prodá svoje výrobky za zvýšenou cenu, jistě i jeho životní úroveň stoupne. Nejlépe je to vidět na dodávce vajec. Jak již svrchu uvedeno, zavázali se zemědělci, že dodají nad stanovený úkol 5.524 kusů vajec, ctvšak ještě v měsíci březnu dodávka byla daleko překročena. Zase v tom hlavní úlohu

Pozemky bez hospodáře.

hrála cena, neboť do konce března platilo se za 1 kg volných vajec 25 Kčs, t. j. za 1 vejce přibližně 1'40 Kčs, v dubnu klesla cena na 14 Kčs za 1 kg, tedy 1 vejce stálo asi 80 haléřů. Jinak na povinnou dodávku cena se pohybovala 40 až 50 haléřů za kus. Stejně je tomu i brambor. Většina zemědělců odevzdala již brambory v srpnu, kdy v posledním týdnu měsíce dostali 45 Kčs za 100 kg, avšak od 1. září pouhých 23 Kčs. Z toho je jasně vidět, že jedině přiměřená odměna za těžkou práci vyřeší těžký problém v zemědělství.

Cena vajec a brambor.

MNV vyzval občany, majitelé koňských potahů, by každý přivezl alespoň 2 fůry hlíny od Uranova, na trojúhelník před dolejším hostincem, aby se mohl upravit pro výsadbu okrasných keřů. Většina zemědělců pochopila výzvu MNV, hlína se přivezla, místo se upravilo i keře se nasázely při okraji, ale bohužel všechna práce byla marná. Upravené místo zarostlo vysokým plevelem, některé keře uschly a dnes to jistě nekrášlí naši obec.

Úprava trojúhelníku.

Na podnět Světové rady míru, která zasedala 19. ledna ve Vídni, vyšla výzva, by občané na celém světě svým podpisem odmítli přípravu atomové války. V naší obci tato akce probíhala 23. února. Dvojice složené se všech složek v obci, navštívili každou rodinu a upozornili jim jakou zhoubu by přinesla lidstvu atomová válka. Tuto výzvu podepsali všichni občané.

Podpisová akce.

O kulturní život v naší obci starala se především Osvětová beseda. Ta tento rok uspořádala 62 filmových představení, které navštívilo 5.241 osob, 8 odborných přednášek, účast 321 osob, 4 taneční zábavy, přítomno 510 platících osob. Oslava mezinárodního dne žen, pořádala spolu se správou školy na Vysokém Újezdě a s místním výborem žen. 10. výročí osvobození naší země sovětskou armádou, pořádala se společná oslava, za účasti Osvětové besedy, Svazu přátel Sovětského svazu, Svazu mládeže a výboru žen 8. května, v sále kulturního domu, kde bylo vystoupení hudebního a pěveckého souboru z Opočna.

Kulturní činnost.

Jak z uvedeného je vidět, bylo o zábavu i o poučení občanů všestranně postaráno.

Od 1. dubna opět sníženy ceny všeho zboží denní potřeby a sice již po čtvrté. Snížený ceny.

Jinak veřejný život v naší obci plynul klidně, každý byl připoután k té své práci, které málo nebylo. Ale v prosinci ta tichá hladina v obci se náhle rozčeřila. Rolníku Josef Černý čp. 41, obhospodařu jící 14 ha pozemků, aby se vyhnul trestnímu stíhání pro nesplnění všech dodávek, nabídl celé svoje hospodářství státním statkům. Jmenovaní po tomto rozhodnutí přijeli do naší obce zástupci okresu i státních statků, aby se zemědělci projednali výměnu pozemků, které by státní statky zabraly při oplocování dvora Vranova. Týká se to hlavně pozemků získaných při první pozemkové reformě v roce 1924 ve výměře 28 ha. Zemědělci byli právem rozhořčeni tím, že by za svoje pozemky, které vlastnili více než 30 let, řádně je obdělávali, měli obdržeti půdu zanedbanou, kde bují jenom plevel. Spravedlivý hněv lidu obrátil se proti Josefu Černému, který nastoupil do zaměstnání ve dvoře Vranově. To bylo bojů, co sest dr Prahy, co různých intervencí na ministerstvech, než byla docílena první pozemková reforma a nyní zemědělci cestou nařízovací ztrácejí pozemky, získané svým potem a poctivou prací. Arondace pozemků.

V tomto roce vyrostly v naší obci tři novostavby a sice Václava Labuťe zaměstnance nár. podniku „Nový Byt", čp. 27, Jana Macha zaměstnance nár. podniku „Masna" čp. 104, a Ladislava Šabejbala automechanika čp. 66. Jsou to vesměs pěkné rodinné domky, postavené z pilné práce svých majitelů. Novostavby.

Letošní rok byl též bohatý na svatby. Do manželství vstoupilo 7 manželských dvojic, bohužel, vyskytl se i na venkově málo známý jev, rozvod. V rozvodovém řízení jsou tři manželství. Dětí se narodilo též 7 a sice 4 děvčátka a 3 chlapci. Jedno novorozeně ženského pohlaví narodilo se mrtvé. Zemřely tři osoby, dvě ženy a jeden muž. Průměrný věk zemřelých byl 70 let. Statistika.

Snažil jsem se zachytiti v tomto roce obrázek naší vesnice, její život veřejný i nedostatky.

Zapsal
Josef Šroubek čp. 16.
kronikář.

Rok 1956.

Úvod.

Počátek Nového roku je vždy příležitostí ohlédnout se zpět a zhodnotit práci a události roku minulého. I já bych chtěl zachytit částečný obraz naší dědiny v tomto roce a uchovati jej pro příští pokolení. Naše obec je převážně zemědělská, v němž hlavní úlohu hraje počasí a o něm začínám tento zápis.

Počasí.

Ot opravdu počasí v tomto roce bylo takové převrácené, více studené než teplé slunečných dnů málo. Mnozí lidé přisuzovali to stálému kádání, jiní zase, že naše země se více naklání k severnímu pólu. Kdož to ví, co je toho příčinou. Zima se značně opozdila, větší mrazy dostavily se teprve v posledních dnech měsíce ledna. Ale krutost zimy byla taková, že se téměř povnala katastrofálnímu roku 1929. Na Hromnice 2. února ukazoval

Krutá zima.

teploměr 24° pod nulou. Mrazy se dále stupňovaly, takže 10. února dosáhly 30°. Následky kruté zimy se projevily tím, že zemědělcům, kteří neměli dobře chráněné sklepy, pomrzly brambory i řepa a zaznamenány i značné škody na vodovodním zařízení. Zahynulo též mnoho zpěvného ptactva a vyhladovělá zvěř přicházela až k lidským obydlím. Také ovocné stromy utrpěly mrazy, hlavně švestky. Začátkem března dostavila se prudká obleva s deštěm,

Prudká obleva.

voda valila se do zamrzlých řek a zatopila přilehlé pozemky. Spousty sněhu rychle mizely. Na svahovitých polích voda brala orniči i pasené osení. Zdálo se, že obleva bude mít katastrofální následky, ale kolem 8. března znovu počalo mrznout a činěn se rozsah škod omezil.

Když hospodář po letošní kruté zimě poprvé vyšel do polí, aby shlédl stav ozimin, přímo se zhrozil jaké nedozírné škody mohla zima nadělat. Osení z velké části vymrzlo, po zelení nikde ani památky.

Do polí se vyjelo pracovat teprve po velikonočních svátcích 3. dubna, za velmi studeného počasí. Obilniny zasely se ještě v dubnu i část cukrovky, ale brambory se sázely většinou až v květnu. Druhá polovina května vyznačovala se velmi suchým počasím až do 8. června, kdy připadá svátek sv. Medarda. Na tento den prošlo a skutečně stará pranostika se vyplnila, že Medardova kápě, čtyřicet dní kape. Od té doby nastalo deštivé a studené počasí, trvající celý červen. Teprve začátek července přinesl zlepšení. Tím senoseč značně se opozdila, sušilo se až do 20. července. Úroda píce celkem byla dobrá. Na zemědělských plodinách vyskytly se v tom čase různé škůdci, na řepě mšice makovaá a na bramborách, mandelinka. Ovocné stromy ničily hlavně pukližce švestková a zavíječ jablečný.

Jak byly jarní práce v tomto roce opožděny, tak i hlavní sklizeň obilí započala teprve začátkem srpna. První povozy s manželema vjely do vsi 7. srpna a ještě počasí nebylo valně příznivé. Úroda celkem byla dobrá. Kdo si všiml osení v polovině května a o dva měsíce později, musel říci, že se stal hotový zázrak. Z jara se zdálo, že obilny musí býti všechny zaorány, ale dík příznivému počasí, pěkně vzrostly i takové, do kterých muselo být přiseto. Na některých místech obilí silně polehlo, ale přes to sekalo se samovazy. Výnos v obilí byl mnohem lepší, než minulá léta, takže mnohý zemědělec dodával obilí na státní nákupy, aby docílil větší přínos do hospodářství. Ceny na obilí zůstaly nezměněny t. j. za pšenici od 90 – 98 Kčs, za žito od 80 – 90 Kčs a za ječmen od 75 – 90 Kčs za 1q. V státního nákupu vyplácely se příplatky k normální ceně za pšenici 140 Kčs, za žito 100 Kčs a za sladovnický ječmen až 200 Kčs. Tyto ceny dle vyhlášky ministerstva výkupu byly sníženy v provinci a sice u ječmene o 50 Kčs a u pšenice o 30 Kčs za 1q.

Jarní práce.

Senoseč.

Škůdci na plodinách a na stromech.

Sklizeň obilí.

Ceny na obilí.

Předčasná zima.

Cukrovka se dobývala většinou až v polovině října, za velmi příznivého počasí, které potrvalo až do 25. října. Nastalo zhoršení a ve dnech 29. října až 4. listopadu dostavily se silné mrazy 9 – 11°. Po nich následovala krátká obleva s deštěm. První sníh napadl 11. až 12. listopadu, udržel se však pouze 3 dny. Nová mrazová vlna přikvačila 20. listopadu se 13° mrazy. Veškeré polní práce ustaly, půda promrzla do hloubky přes 20 cm. V naší obci cukrovka byla vyorána až na několik málo případů, ale u státních statků v okolí zůstalo mnoho ha cukrovky v zemi. Teprve 26. listopadu mrazy se zmírnily a bylo možno pokračovati v dokončení polních prací. Měsíc prosinec přinesl za to přímo jarní počasí. Teploměr ukazoval až 12° nad nulou. Až před samými vánočními svátky napadlo několik cm sněhu a do konce roku mírně mrzlo.

Prominutí starých nedodávek.

V první polovině února dostavili se do naší obce zástupci Okresního národního výboru a okresního plnomocníka, by se pěstitelé zlikvidovali staré nedodávky z let 1953 a 1954. Zemědělcům, kteří v roce 1955 svůj dodávkový úkol splnili, byly staré nedodávky prominuty, v roku 1956 však jim stanovena lhůta do 30. června, kdy mohou dodávati s náhradním plněním. Při druhé besedě se zemědělci začátkem května opět za účasti zástupců okresu, byli odměněni 4 zemědělci za vzorné plnění a překročení všech dodávek za rok 1955, plaketou: „Čestné uznání", které přijali z rukou předsedy O.N.V. Diplom obdrželi: Josef Archleb čp. 49, Josef Rýdl čp 47, Josef Světlík čp. 39 a Josef Koutský čp. 16.

Odměnění zemědělců.

Vloni, kdy panovalo příznivé počasí, vyzval Místní národní výbor občany, by se provedl výkop usazovací jámy za sokolským cvičištěm, na konci kanalisace v dolní části obce. Díky pochopení většiny občanů práce se provedla v poměrně krátké době, neboť byla obava z jarních dešťů, protože pouze byly zaneseny více jak do poloviny náplavem.

Výkop usazovací jámy.

Místní národní výbor zakoupil 100 kusů okrasných stromů, kulovitých javorů, které byly vysázeny po obci. Zase se zde uplatnila výpomoc občanů, převážně mládeže při sázení. Jen si lze přáti, aby stromořadí nebylo poškozováno, neboť to je ozdoba obce. Z úprava silnice dočkala značné změny, silnice se rozšířila a její povrch asfaltován. Již se snad nebudeme topit v moři bláta, jak to bývalo. Celkový vzhled obce se změnil i tím, že elektrické vedení se posunulo až za novou silnici. Tím utrpěl i místní vzhled, protože dráty byly vedeny na elektrických sloupech a na rychlou silnici nebylo v obecním rozpočtu úhrady. Proto byl nucen obecní řemeslník Jan Hrnčarský čp. 26, znovu vytáhnout kdesi v koutě zapadlý obecní buben a občanům oznámit různá nařízení a schůze a připomenouti jim, že ještě nezapomněl bubnovat. Také příprava pro mostní váhu pokročila. Vybledlo místo se obecním domem čp. 103 a materiál již se sváží. Je vidět, že Místní národní výbor pracuje ku zvelebení obce, jen ještě větší podpora od širší veřejnosti byla by přána.

Výsadba stromořadí.

Úprava silnice.

Příprava pro mostní váhu.

Hned po únoru uskutečněna výměna posemků se státním statkem Všemor. Jak již loni bylo uvedeno v této knize, převzaly státní statky hospodářství Josefa Černého čp. 41. Posemky byly značně roztříštěné, proto státní statky nabídly zemědělcům takovou dobrovolně nucenou výměnu za posemky získané z pozemkové reformy z roku 1924. Jedná se o půdu na honech „Polámaná" a za „Hadý". Někteří zemědělci s výměnou souhlasili, ale na které byla půda v tom nejhorším terénu a ve velmi zanedbaném stavu, ti odmítli její obdělávání. Tento problém není ještě vyřešen.

Arondace posemků.

V měsíci březnu vyskytla se v zemědělském družstvu v Mokrém u několika kusů hovězího dobytka slintavka a kulhavka. Ve všech sousedních obcích nastalo povinné hromadné očkování dobytka. Rovněž i v naší obci toto očkování provedeno a nemoc se nerozšířila.

Povinné očkování dobytka.

Snížení cen zboží.

V tomto roce opět se snížily dvakráte ceny zboží, všeho druhu denní potřeby a sice v dubnu hlavně zboží textilní a průmyslové, v prosinci pak většinou potraviny a maso. Ceny sníženy o 5 až 30 %.

Kulturní podniky.

O zábavu a poučení našich občanů starala se jedině čtenářská beseda. Každý týden promítal se film, někdy k spokojenosti diváků, jindy nebyl pochopen. Z lékařské přednášky přijali posluchači s porozuměním, méně však přednášky vědecké. Jiné spolky činnost kulturní vůbec nevyvíjely a přece máme zde Požární sbor, Sokol a Svaz mládeže a žádný z nich neuspořádal nějaký kulturní podnik.

Statistika.

Na konec ještě několik čísel o narození a úmrtí. V roce 1956 uzavřeny 2 sňatky, narodily se pouze 2 dítky, 1 chlapec a 1 děvčátko. Zemřelo 7 osob, 3 muži a 4 ženy. Průměrný věk zemřelých činil 67 let, u mužů 62 let a u žen 71 let.

To budou asi všechny události sběhnuvší se v tomto roce v naší obci.

Zapsal

Josef Kroutský čp. 16.

kronikář.

Rok 1957.

Úvod.

Když jsem v roce 1945 převzal vedení této pamětní knihy, nikdy jsem se nenadál, jaké případy a události budu muset zaznamenat, abych dostál na sebe převratnému úkolu. Tento rok je opravdu mezníkem v dějinách naší obce, neboť se uskutečnilo to, oč po několik let maině se mnozí pokoušeli a sice založení Jednotného zemědělského družstva, ale o tom se zmíním v jiné kapitole. Nejdříve o počasí.

Vývin počasí.

Zima v měsíci lednu byla velice mírná, bez sněhu. V únoru se již ukazovalo jaro, kvetly lískové oříšky a kočičky. Špačkové a skřivani možno již spatřiti 10. února, rovněž i sněženky vítaly příchod jara. Denní teploty se pohybovaly nad 10°. Ozimy se zelenaly více než loňského roku v květnu. Setí jařin započalo 12. března, tudíž o tři týdny dříve než loni.

Jarní práce.

Setla se hlavně jarní pšenice, která nemohla být zaseta na podzim. Ale již od 16. března začalo pršet. 18. března dostavila se první jarní bouřka s vichřicí. Přesto zaselo se obilí dobře. Horší bylo zasetí cukrovky, neb se dostavily vydatné deště, které půdu, zvláště na půdách těžkých, přímo rozbahnily. Setí se prodloužilo až do konce dubna. 6. května napadlo 5 cm sněhu, odpoledne však roztál. Na blízkých Orlických horách vydržel po několik dnů. V následujících dnech přišly noční mrazy až 5°, poškozující polní kultury, hlavně však rozkvetající ovocné stromy. Další noční mrazíky následovaly v posledních dnech května. Následkem toho pomrzly brambory zvláště ranní. Též pícniny utrpěly, takže zůstaly velice krátké.

Noční mrazy.

Sušení píce šlo hladce, za velmi příznivého počasí, jen toho sena mělo být více. Na konci června až do 10. července nastala tropická vedra, slunce pálilo od časného jitra až do západu jako ohnivá výheň. Teploměr ukazoval až 34° ve stínu. Ale jakmile se začalo žekat obilí, počasí zrázem se obrátilo. První panáky stály již 17. července.

Senasec.

Deštivé dny.

Déšť stihal déšť, pršelo nepřetržitě až voda z řek a potoků zaplavila pozemky, odnášejíc posekané obilí. Nedozírné škody způsobeny i na

ostatních plodinách. Rostlo obilí na poli posekané i neposekané, v panákách i na zemi, ale nejvíce poškozen byl ječmen, což se

Vzrostlé obilí.

projevilo i v ceně, vykupoval se jako kamný za cenu 44 - 52 Kčs za 1q. Teprve 1. srpna nastalo 10 denní zlepšení, po němž zase následovalo deštivé a nevlídné počasí až do konce září.

Termín pro splnění dodávek stanoven do 7. září, pak se sráželo ještě 15% z tak hubených cen, nehledě k tomu, že sklizeň se opozdila tím kritickým počasím. Vydařil-li se jeden den pěkný, jistě po něm tři dny nepřetržitě pršelo. Stavy letošního roku bohaté, sklízely se velmi znehodnocené deště, na někde vůbec se nesekaly, ku

Rozvodněná řeka.

příkladu na „Verkách", kde rozvodněná Bečina zaplavila celý hán a více tolik potřebená ve vodě úplně shnila. Rovněž i vybírání brambor značně bylo ztíženo. Ty již se vybíraly společně, postupně tam, kde se měly sít ozimy. Výnos byl mnohem menší než loni.

Dokončení podzimních prací.

Teprve podzimní měsíc říjen přinesl teplé a jasné počasí, teploty dosahovaly až 20°. To již se dobývala cukrovka a že počasí přálo, do 5. listopadu nezůstal v zemi ani kořen. Celková úroda byla velmi pěkná, výnos se pohyboval od 400 - 500 q po ha. Společný osev ozimů rychle pokračoval a za výdatné pomoci traktorové stanice dokončil se až v prvých dnech listopadu. I hlubokou orbu hlavně prováděla stanice, pásový traktor se osvědčil zvláště na těžkých půdách. Jinak počasí až do konce roku bylo příznivé, s mírnými mrazy.

Na letošní rok vypsány volby do Místních národních výborů, Okresních národních výborů a Krajských národních výborů. U nás se

Beseda s voliči.

konala 22. února beseda s voliči, kde předseda Národního výboru Václav Lorenc zhodnotil práci národního výboru za celé uplynulé tříleté období. Pro zajímavost uvádím podrobnou zprávu:

V roce 1954 převzal národní výbor akční plán od starého národního výboru obsahující 4 body. I. Zajistit obdělání pozemků, které dosud nemají hospodáře. II. Vyčistění kanalisace. III. Podat žádost Okresní správě silnic o zřízení bezprašné silnice po obci. IV. Opravit plot kolem budovy M N V. Splněny všechny body akčního plánu a mimo to vysázeno 100 kusů kulovitých javorů a zřízen poštovní úřad. Na stolade je nová nostní váha na 150 q. Provedena oprava místního rozhlasu a částečná úprava prostranství před dolejším hostincem. Vykonáno mnoho cest a žádostí za účelem postavení telefonní linky na Vranov. Zpráva předsedy M N V.

Opatření nového auta pro požární sbor a jeho vybavení po stránce technické. Práce po stránce administrativní byla velice dobrá a to převážně zásluhou tajemníka Fr. Hejcmana a obecního sluhy Jana Trnovského, kteří své funkci věnovali mnohem více času, než za který byli odměněni. Jím se umístil náš národní výbor do popředí obcí celého okresu. Práce málo nebylo, neboť tak zvané papírování, místo aby klesalo, bohužel ještě stoupá. V roce 1955 bylo vyřízeno a odesláno 1410 kusů dopisů a v roce 1956 již 1801 kusů. V tom nejsou zahrnuta běžná potvrzení, průvodní listy, bloky C a všechny další, což se dává zemědělcům přímo do ruky. Ztížená práce a zodpovědnost byla zaviněna převzetím povinné správy nad polovinou konfiskátu čp. 7, proti kterému bylo podáno již v roce 1954 odvolání, avšak Krajská správa v Hradci Králové toto odvolání zamítla.

V roce 1955 bylo zlikvidováno druhé hospodářství a sice čp. 41. Rovněž i v tomto případě bylo postavení členů M N V ohroženo nedůvěrou voličů, že k tomu dali souhlas, třebaže zápisy a veřejné prohlášení členů Okresního národního výboru, že to bylo nutné a potvrzené, že nerozhodoval M N V, některým nepostačilo. Konec byl, zase nová zaorodace pozemků, nespokojenosti občanů, odvolání na O N V, K N V a kancelář presidenta republiky.

Nová přešetřování, protokoly a nepříjemnosti členů MNV s postiženými. Tím se stalo, že půstalo asi 7 ha pozemků neobdělano a tím vzniká nová starost, zvlášte pak zemědělské komisi.

Práce zemědělské komise.

Zemědělská komise se svým předsedou Josefem Rýdlem, pracovala velice dobře a zodpovědně s plným uvážením každého problému. Nelitovali svého volného pohodlí a častokrát pracovali až do pozdních hodin nočních, aby svou práci provedli rozvážně a mohli se kdykoliv každému z ní zodpovědět. Nejvíce nocí u této práce strávili pracovníci této evidence a sice Josef Rýdl a Václav Procházka. Přes 56 ha zemědělské půdy bylo již vyměněno pro státní statky, což jmenovaní museli v evidenci půdy, bloky M 7, a rozpisových sumářích všechno provést. Rovněž tak Václav Šnouk, Josef Voltr, Josef Černý čp. 56 a Prokop Horák čp. 20, kteří byli nápomocni všem ostatním pracem, včetně provedení některých sčítacích soupisů, pracovali k úplné spokojenosti.

Komise finanční.

O něco horší byla spolupráce s komisí finanční, kde její předseda a pokladník Jan Lukášek čp. 6. se pro nedostatek času málo zúčastňoval schůzí plena. Následek toho byl, že jsme nepožádali o poskytnutí doplňkového rozpočtu a o nějakou částku peněz se přišlo. Jinak všechny dávky a poplatky byly včas zaplaceny.

Obecní hospodář.

Potom poděkoval předseda národního výboru všem spolupracovníkům MNV, obecnímu hospodáři Janu Malému, který se zaměstnán a několikrát nemocen, navštěvoval pilně schůze a ve volném čase šel vždy s manuelní prací příkladem. Z členka rady Anna Horáková prací přetížena nebyla, ale schůze rady i plena navštěvovala ke úplné spokojenosti.

Výbor žen.

Dále se ještě zmínil o spolupráci složek MNV, výboru žen, požární ochrany a Osvětové besedy. Výbor žen sice mnoho nepracoval, ale ne tolik vlastní vinou, neboť MNV jim nedával téměř žádných úkolů. Předsedkyně Dobromila Černá čp. 8. nechyběla na žádné

schůzi a mimo jiné sama vyšila v době polních prací kapesníček, jako pozdrav pracujícím Sovětského svazu, který se umístil jako druhý v okresní soutěži.

Požární sbor je financován MNV, jeho věci a zařízení jsou rovněž jeho majetkem. Velitel sboru Jaroslav Horák čp. 20, konal svoje poslání k úplné spokojenosti, též i ostatní členové, neboť Požární sbor v Jílovici se stal po loňské soutěži známým v okresním měřítku. Požární sbor.

Osvětová beseda jest spolek kulturně propagační, pod správou MNV, ale s vlastním finančním hospodařením. Vláda pamatuje na tuto činnost a přispívá těmto organisacím po stránce finanční, aby se staraly o kulturu a zábavu na vesnicích. Po vykonané finanční revisi v Osvětové besedy za rok 1956, provedenou finančním odborem rady ONV, byly všechny účty shledány v nejlepším pořádku. Národní výbor děkuje správci Osvětové besedy Jiřině Králové i promítači místního kina Josefu Šolcovi čp. 54 za všem kteří jsou napomáhali, za jejich práci. Osvětová beseda.

Vedoucí výkupu mléka a vajec Růžena Šípová, sice není odměňována z prostředků MNV, ale je povinna předkládati na požádání svoji evidenci k nahlédnutí a navštěvovati na pozvání schůze MNV, ve kterých má podávat zprávy o plnění dodávkových úkolů. Schůze však navštěvovala málo, ale evidence mléka a vajec byla vždy shledána v pořádku. Tím končil předseda svoji obsáhlou zprávu o činnosti Národního výboru za tři léta. O jednom se však nezmínil, o sobě, co jest i v době polních prací vykonal, by svým vlivem u příslušných úřadů podpořil dobrou věc. A věřte, že dnes bez určitého vlivu a známostí, tak lehce se nedosáhne užitečných věcí sloužících zájmu celé obce. Ale jak to bývá, po straně různí mravokárci vědělí toho mnoho, jak na předsedu, tak i na členy MNV, oni že by to vedli jinak a spravedlivě. Většinou to byli ti, kteří nikdy nepřiložili ruku k společnému dílu, ale to už je takový údol veřejných pracovníků.

Letošní májové oslavy byly ve znamení voleb do Místních národních výborů, Okresních národních výborů a Krajských národních výborů, vypsané vládou na neděli 19. května. Místní organisace, t. j. Kommunistická strana, Požární sbor, Myslivecká společnost, Sokol, Svaz mládeže a Svaz přátel Sovětského svazu, navrhly za kandidáty nejschopnější členy, jež O. N. V. schválil. Kandidátka sestavena v tomto pořadí:

Volební kandidátka.

František Vlejcman důchodce čp. 73, Josef Ajzl zemědělec čp. 47, Václav Fiouk zemědělec čp. 9, Václav Procházka zemědělec čp. 45, Anna Horáková v zemědělství čp. 46, Josef Černý zemědělec čp. 56, Jaroslav Horák šofér n. p. Medika čp. 33, Václav Lorenc zemědělec čp. 43, Jan Malý zaměstnanec inseminační stanice čp. 14, Josef Světlík zemědělec čp. 39 a Václav Mrázek sklářský dělník čp. 15. 15. května konána schůze voličů, kde se představili jmenovaní kandidáti voličům a přednesli programový plán na celé funkční období od roku 1957 až 1960, vypracovaný již novými kandidáty. Celý plán zní takto:

Programový akční plán.

Naše obec je převážně zemědělská, zastoupení v Národním výboru se skládá z většiny výkonných zemědělců. Volby které se budou konat 19. května zlepší povaze práci v Národním výboru, neboť nový Národní výbor bude mít 11 členů. Tím bude moci lépe sloužiti lidu, sdělovat mu úkoly a radit se s ním, jak nejlépe je prováděnout. a tímto způsobem se zlepší celková jeho práce po všech stránkách, neb na všech úkolech se budou podílet nejširší vrstvy všech voličů naší obce. Kandidáti nového Národního výboru si stanovili tento akční plán programový pro své tříleté funkční období:

1. V akci Z bude postavena nová mostní váha. 2. Opravení obecních cest. 3. Opravení hráze u rybníků. 4. Dobudování odpadové jímky u vyústění obecní kanalisace. Výstavba bezprašné silnice III. třídy na úseku Libníkovice, Jílovice až České Meziříčí v ceně 968.000 Kčs.

6. Postavení telefonní linky na ústřednu České Meziříčí.
7. Dosázení okrasných stromků po obci. Dále noví členové si vyhledají ve svém okolí schopné občany a odborníky, kteří budou zapojeni do komisí M N V. Došlé připomínky a stížnosti občanů budou kolektivně vyřízeny nejdéle do 14 dnů. Předsedkyně výboru žen bude zvána do každé schůze, kde jim bude určen úsek práce a v tom se jim pomůže. Stávající Květové besedě bude pomáháno s úpravou a opravou sálu za pomoci širší veřejnosti. V místních potravinářských prodejnách bude prováděna kontrola z hlediska kvality a čistoty zboží, aby spotřebitelé byli spokojeni. Spolu s Květovou besedou budou pořádány přednášky s filmem o nových metodách práce v zemědělství, včetně chovatelských, zdravotnických a právnických porad. Splněním těchto a ještě dalších úkolů bude postaráno o rozkvět naší obce a spokojenost nás všech.

Jak je z uvedeného vidět, všechny úkoly slouží by našim občanům. Splnění některých úkolů.

Některé práce byly již dokončeny v prvém pololetí. Jedná se hlavně o výstavbu silnice Libníkovice až do Českého Meziříčí, jež byla dokončena v červnu. Rovněž i telefonní linka na České Meziříčí zřízena, což je pro nás velká výhoda. Volal-li někdo pro lékaře, nebo na okresní úřad stávalo se často, že vůbec spojení nedostal, nebo to trvalo dlouhou dobu. Což při přímém spojení všechny nesnáze budou odstraněny. Na podzim se dosázely i okrasné stromky po obci.

A ještě o volbách. Ve volebních seznamech zapsáno bylo 235 voličů a během dne všichni splnili svoji povinnost. Kandidáti obdrželi hlasů. František Hejcman 201 hlas, Josef Rýdl 200, Václav Šnouk 205, Václav Procházka 207, Anna Horáková 196, Josef Černý 198, Jaroslav Novák 209, Václav Lorenc 191, Jan Malý 190, Josef Svetlík 197 a Václav Mázek 204 hlasů. Okresní kandidát Drůša z Městce obdržel 223 hlasů a krajský kandidát Reiman z Mokrého 227 hlasů. Rovněž všichni jmenovaní zvoleni nadpoloviční většinou. Volební výsledky.

2. června sešel se ponejprv nový Národní výbor a opět zvolil za předsedu Václava Lorence zemědělce čp. 43. Tajemník František Hejcman důchodce čp. 73 zůstal na svém místě, rovněž i předseda zemědělské komise Josef Rydl zemědělec čp. 47. Tak se ujal nový Národní výbor vlády v obci, za okolností ne právě příznivých, neboť jej čeká rozřešit řadu těžkých problémů. V prvé řadě je to zajištění půdy ležící ladem a sice 2 ha od usedlosti čp. 41 a 2 ha pozemků Drahorádových. Řešení půdy. Jsou to pozemky jsou v takovém stavu, že není možno řádně je obdělati. Konáno mnoho schůzí, mnoho mluvení a nic se neřešilo. Zástupci okresu navrhli troji způsob jak vyváznout z této situace. Za 1. Rozdělení pozemků mezi zemědělce, za 2. nabídnouti půdu státním statkům k další arondaci a za 3. ustavení Jednotného zemědělského družstva. Ke všem těmto bodům zaujali zemědělci odmítavé stanovisko. Konečně bylo dohodnuto, že zmíněné 4 ha pozemků traktorová stanice do 1. října bude kultivovat a pak se předají zemědělcům. Zatím však přišly nové nabídky půdy od těch, kteří pro stáří neb nemoc nemohou již pracovat a tak nakonec zbylo 10 ha nezajištěné půdy.

Jak se ty časy mění. Před 15 - 20 lety půdy se stále nedostávalo, každý se předháněl v placení nájemného a nyní zadarmo a žádný o ni nestojí. Kdyby vstal ten veleký básník Josef Václav Sládek a viděl ta opravdová česká lada, které tolik opěvoval ve svých básních, kdyby viděl rolníka, který do půčelí svého statku dal si vyrýt hrdé heslo: Půda je můj Bůh, kdyby vstali naši otcové a dědové, kteří kousek po kousku přikupovali ten kousek země, aby se nemuseli otročiti někde na panském a ještě mnohý si utrhoval to sousto od úst, jistě by se zhrozili jak jejich nástupci si jejich odkazu neváží, jak se hledí zbavit té živitelky, jež je jim na obtíž. I ta mládež žádnou lásku k zemědělství nechová, každý hledí uchytit se někde v průmyslu, nebo v úřadě. Tento stav je naprosto nezdravý a neudržitelný a já věřím, že brzy nastane náprava a že zase půda přijde ke cti.

V době, kdy naši zemědělci měli nejpilnější jarní práce, nastala v naší obci přesvědčovací akce k získání rolníků do Jednotného zemědělského družstva. Každý den přijíždělo mnoho zástupců z okresu, z kraje i stranické organisace, aby navštěvovali zemědělce a přesvědčovali je o výhodách společného hospodaření. Několik zemědělců přihlášky do družstva podepsali již dříve, ale soudruhům z okresu jednalo se hlavně získat střední rolníky s pracovními silami. K těm však mnoho chuti nemělo a proto se muselo zákrok na toho, který dlužil nějaké dodávky, hlavně mléko, z let minulých. V naší obci chybělo dodávka 48.000 l mléka, za které vyměřoval Okresní národní výbor pokuty, a některých zemědělců ve výši několika tisíc Kčs. Tím způsobem a ještě dalším přistupovali noví členové, neboť podepsáním přihlášky veškeré dodávky byly likvidovány. To všechno se skrývalo za tou přesvědčovací akcí, nechť posoudí přístí nástupci. Konečně 13. srpna družstvo se ustavilo, čítající 103 členů z 326 ha pozemků. Ještě ten den byla ustavující slavnost schůze, za účasti celé obce i hostů ze sousedních obcí. Nechyběla ani kapela vyhrávající na rozloučenou se starým hospodařením. Zde hudba veselé vyhrávala a tam doma, kdesi v koutku, mnohá ustaraná matka, stírá si slzy, vzpomínajíc na svých zašlá léta, jak s mužem těžce pracovali, aby uhájili a zvelebili svoje hospodářství. Ano, viděl jsem i slzu v oku muže, který prošel ohněm války, ba i mnohá mozolná dlaň sevřela se v pěst. Nedivte se, vždyť ti lidé od svého mládí žili v tom svém království, třeba někdy jen o suché kůrce, ale pracovali pro sebe, pro svoje děti. Jim žádný nevymluví, že teď se jim bude lépe dařit, o nic že nepřijdou, budou pracovati pro celek.

Těžko, velmi těžko loučili se naši zemědělci se svým starým hospodařením. Pro někoho však bylo vyprovození ze svízelné situace, do které se dostali nesplněním dodávkových úkolů, nedostatkem pracovních sil a na konec hrozil jim osud úpadkových hospodářství. Ale ani slzami, ani hrozbami nezastaví se proud, jež přináší nová doba.

Přesvědčovací akce do JZD.

Založení JZD.

Vždyť se říká že čas hojí rány, a proto věřím, že si také zvykneme na nový řád. Jenom tu starou českou pohostinnost nejme na paměti, neboť s tou dojedeme nejdále.

Ještě týž večer zvolilo si nové družstvo veřejné pracovníky, 9 členů představenstva a 6 členů revisní komise. Představenstvo skládá se z těchto členů: Josef Rýdl čp. 47 předseda, Josef Světlík čp. 39 náměstek, Jan Špaček čp. 53 agronom, Václav Procházka čp. 45 účetní, Miloslav Hubáček čp. 67 zootechnik, Václav Šmída čp. 81, Jaroslav Holák čp. 20, Václav Šnouk čp. 9 a Jaroslav Vaněk čp. 62. Revisní komise: Václav Čáp čp. 5 předseda, Václav Špaček čp. 48 pokladník, Václav Hájek čp. 72, Josef Šolc čp. 54, Anna Vránská čp. 50 a Marie Němečková čp. 56. Všichni činovníci jsou dobří hospodáři, kteří dávají záruku, že by nové družstvo mohlo dobře prosperovat. Za patronát našeho družstva přihlásil se Výkupní podnik Dobruška, jenom bychom si přáli, aby nám vycházel v našich těžkostech také vstříc. Do Nového roku budou ještě zemědělci hospodařit samostatně, s výjimkou polních prací a adaptací stají, kdy svodí dobytka provede se rovněž až k 1. lednu 1958. Začátkem prosince zastaveno 52 kusů selat, v nově upravené stáji čp. 7. Hovězí dobytek bude prozatímně umístěn asi na 20 místech, dokud se nepostaví nový kravín.

Představenstvo JZD.

Již v září se zakoupilo 250 kontrolovaných slepic a vypůjčeny 2 pojízdné kůrníky, umístěné v zahradě Josefa Mináčka čp. 21. Protože slepice v těchto kůrnících nemohou přezimovat, přistoupeno ke stavbě nového, který se skládá z dílců přivezených až na místo. Veškeré práce, jako vykopání základů, podezdívka, smontování samotného kůrníku, zasazení cementových kůlů a napnutí pletiva, vykonáno svépomocí. I tak přišel 1 kůrník na 40.000 Kčs. Jiných investic bylo také dost, 2 jařáky na brambory, velká krouhačka na řepu, zrnomet, senomet a jiné věci.

Postavení drůbežárny.

Okresní úřad v Jilovici hejtm. Nové Město n. M.

Každý měsíc pořádána členská schůze, v níž činovníci podávali zprávy o postupu všech prací, někdy také nabádali k větší pracovní morálce, ale vždycky nakonec z toho vzešla bouřlivá debata, v níž členové si podávali osobní věci ne právě pěkným způsobem. Víte, že někdy se musel člověk stydět, když viděl, jak soused sousedu stává se vlkem, jak jeden druhého osočuje, podezírá ho z těch nejhorších činů, ale na sebe se dříve nepodívá na svoji minulost. To je ta stinná stránka o které se nerad zmiňuji, ale budiž výstrahou, neb tyto zjevy by se neměly opakovat, vždyť jsme všichni na jedné lodi a jací budeme my, takové budeme mít i družstvo. Členské schůze.

Mimo družstvo zůstali 4 zemědělci se 17 ha pozemků.

Ještě nutno zaznamenat, přírodní zjevy, jež v tomto roce byly u nás pozorovány. 21. ledna v 11. hod. noční, na straně severovýchodní spatřena byla polární záře. Jento u nás málo zřídný zjev zaznamenán byl naposledy v roce 1938. Ku konci dubna zase objevena nová kometa, jež svítila na straně severozápadní. V prosinci opět mnozí občané spatřili umělou družici Země, vypuštěnou v Sovětském svazu. Mnozí lidé přisuzovali těmto zjevům předzvěst velkých událostí, jako je válka a podobně. Přírodní zjevy.

První dvě obrazovky televisorů v obci zazářily ku konci roku v domě čp. 6 a čp. 39; rovněž i dvě nová auta zakoupená našimi zemědělci, svědčí o tom, že životní úroveň i na vesnicích přece poněkud stoupá, ovšem někdy na úkor zemědělského podnikání. První televisory.

Statistika.

V tomto roce vstoupilo do manželství 5 dvojic. Narodily se dvě dítky a to 1 chlapec a 1 děvčátko. Zemřelo 5 osob a sice 2 muži a 3 ženy. Průměrný věk všech zemřelých činil 72 let, u mužů 71 let a u žen 73 let. Mezi zemřelými byla i nejstarší občanka naší obce Kateřina Venclová čp. 74, doživši se 92 let. Celý její život byla jen práce. 25. dubna zemřel rolník na odpočinku Jan Špaček čp. 53, v úctyhodném věku 83 let. Od roku 1903 až do roku 1923 tedy plných 20 let stál v čele naší obce jako starosta. Do této pamětní knihy zapisoval stručné událostí od roku 1904 až do roku 1918.

Jsme opět na konci roku, na který budeme dlouho vzpomínat, možná i naše děti. A tak do toho roku příštího bychom si všichni jistě přáli, aby v tom rozbouřeném světě zavládl pokoj, mír a spokojenost.

Zapsal

Josef Houšky čp. 16.

kronikář.

Závěr.

Bylo mi dopřáno abych dokončil zápisy v této pamětní knize, psané od roku 1850, tedy za 107 let. Zamyslíme-li se nad těmito zápisy, psané často neumělou, upracovanou rukou, před očima se nám objeví poměry, v jakých žili naši předkové, aby uhájili svou skromnou eksistenci. Dočteme se zde jaké počasí panovalo, jak přišly živelní pohromy na náš kraj, co zemědělec dostával za svoje výrobky, zkrátka vidíme celý ten vývoj naší vesnice. I ten zápas politický je zde vyjádřen, vždyť za posledních 50 let, co bylo zvratů, jež se odrážely v myslí našich občanů. Hrozné dvě světové války, rozpad monarchie, svobodná republika a znovu uvržení do otrockých pout okupantů, aby opět vykvetla nám svoboda.

Na zápisech podílelo se 9 zapisovatelů. První zápisy za léta 1850 - 53 nejsou podepsány. Pak nastala přestávka, až od roku 1865 až do roku 1867 pokračoval v nich Václav Cyrus čp. 31, tehdejší starosta obce. V roce 1868 zase Václav Šouc čp. 8. jako představený obce, zaznamenal události za tento rok. Škoda jen, že teď se zápisy na 17 let odmlčely. Až teprve od roku 1885 až do roku 1890, líčil obraz naší vesnice starosta Jan Černý čp. 43. A zase nastala po 7 let přestávka, až v roce 1897 psal zápisy Josef Láp čp. 84. Od roku 1900 až do roku 1903 tehdejší starosta Jan Němeček čp. 52 zapisoval další události. Od roku 1904 až 1918 opět starosta Jan Špaček čp. 53 stručně pokračoval v zápisech. Pak byl zvolen kronikářem Jan Macek čp. 30, který již podrobněji líčil všechny děje v obci. Po jeho smrti roku 1928, převzal tuto úlohu jeho syn Josef Macek a psal až do roku 1945. V listopadu 1945 zvolen byl kronikářem pisatel těchto řádků a dokončil tuto pamětní knihu.

Amo dokončil, dopsal, ale v období ne právě příznivém, neboť v tom revolučním, atomovém věku, v jakém žijeme, milionům lidstva visí se rtů otázka: Válka nebo mír. Rozvornosti a nespokojenosti je mnoho v té naší malé obci a tak je tomu i v celém světě. Na všech stranách se sbírají, pořádají se mírové kongresy, ale strach z atomové smrti stále lidstvu hrozí. Vždyť je to skutečně velmi krátká doba, 13 let, od konce druhé světové války, od konce hrůz, kdy byli masově vyvražďováni lidé, kdy zmizely lidice, Ležáky, kdy se z koncentračních táborů nevrátil domů táta, syn, matka, dcera i celé rodiny. Bolest ještě nezahojena a opět lidstvo se obává o svoji budoucnost. Ale věřím, že při dobré vůli lze válce zabránit a mír zachovat, neboť

hlas prosby z této vlasti mane,
dědictví otců zachovej nám Pane!

Psáno v březnu 1958.

Josef Houtsky
čp. 16.
kronikář.

Okresní úřad v Jilovici bejšm. Horní Měcholupy